

துள்ள விடுங்கொண்டேன். பாய்ந்துயில் கொண்டேன்,
அப்போது திருநாற்புறமான் துருவாசனினோர்வந்த சமுத
புத்திரன் கண்ணாற்றினடைபடைத் துணைவனாகப் பெறு
தற்குமுன்பு நீயென்று படைத்துணைவனாகப் பெறுவாயென்று
கூறத் துரிமொரான் கனானமூர்த்தி யிடைச்சென்று திரு
முடிப்பக்கத்திட்ட ஆசனத்திருநதனன்.

சென்ற வறுமையுடைய மருச்சகனுக்குக் கூற அவன்னை
புந்திரன் சட்டிபால் கண்ணமூட்டி யிடஞ்சென்ற மயா
மட்டி ககர்திட்ட ஆசன விலிருந்து, அவர் திருவடியை பட்டி
துட்டு சொண்டோது துயிலுணர்ந்தவர்போ லெழுந்து அருள்
சூனை முழ்ப்புநோகுகித் தரியோநனைப் பின்னர்படார்த்து
உங்கள் வருகை பாதுகாக்கக் கிந்தியோனன் உம்மைப் படை
துணைவராகப்பெற உங்களைக் கருதுகின்ற அருச்சுனர் எனக்கு முன்
அன் வந்தாலுமே கோவீரையாக முன்னங்கண்டு என்மனத்
கருதமைத் திருவடிச் சொப்புநீர் மையால் எனக்கே துணை
யாக வேண்டுகென்மனன், துரியோதனரை கோக்கியபோது
மட்டிமித்தம் எங்கள்மேற் பெரி லாயுக மெடாதோழிய
வேண்டி உன்று விடப்பெற்று உண்ணமுந்தியருளிய கோ
பாலராகிய உடைய துணைவரோடு பலராயரைக்கண்டு அவராத்
தில வீரரைப்பெற்று அப்திரொழிசேர்ந்தனன்.

கண்ணமூர்த்தி யருச்சுனன் தேர்மேலெழுந்தருளி யுபப்
பிலாவி யந்திற்சூச் சென்று நிரமபுத்திரனை நோக்கி யிளி
யேனும் உலகாளக்கருத்தோ, அன்றி முன்போலக் காடாளக்
கருத்தோவென்று வினாவத் தருமபுத்திரன் துரியோதனது
யரைக் கொன்று, நா — ருவதைப் பட்டினிலும் நீரே தூதாகத்
துரியோதன னிடத்துக் சென்று எங்கள் நாடு தாமாக அயினும்
ஐந்தாராயினும் ஐந்துவீடாயினும் வேண்டுகதாராநிபிற் போர்
செய்வது திண்ணமென வினா கேட்ட வீமன்முதலிய நால்வ
ருங் கோபிக்க அதைத் தணுவு செய்து கண்ணமூர்த்தியைத் தூ
தாக அனுப்பினன், தூதாக்வந்த கண்ணமூர்த்தியைச் சகுனியா
லெதிர்கொள்ளாது, துரியோதனனிருக்க, எதிர்கொண்ட விது
ரன் வீட்டிக்கு ஏழுந்தருளித் திருவாய் செய்து அன்றிரவு

அதற்கு, தருவி, டைரன் விசுவாசி வெழுத்தருள்க வெ
லக் கண்ணெழுத்தி யெழுத்தருளி; அரிமபிரான் கோயிலுட
சென் றனன்.

அவர் வருகையை பற்றித் துரிதமாகவான் தன் சகாப்தியுள்ள அரசரைமேலும் கண்ணீர் மழை மீட்டித் தந்திருக்கொண்டு உபசரிப்பதற்கு உடவீரன் உடவீரனாகியிருப்பது அவ்வாறே யிருந்து அவரது தீராதனம் போகிறது வருகையையாற்றிது எவ்வாறு தீர சடைக்காயர் வீட்டில்லில் உண்டது சகமீதமாகவான், எண்ணமுற்றித் தந்தது வீட்டில் உண்டு பின்னர் உடமோடு கொடுத்தது சகமீதமாகவென்னத் துரியோதனன் நீ நிரஞ்சுகமகாரணம் என்னவென வினாவத், தருட்டந்திரன் முதலானோர்க்கு வரை துரிதமாகவான் கழிந்தன. ஆதலால் அவர்க்குரிய உடமோடு கொடுத்தது, கொடுத்தது துரியோதனன் தீராதனம் துரியோதனன் அவர்க்குக்கொடு, கொட்டாதோழியினுடையாகவையு, நீயிடப்பட்டாயென்று, தத் துரியோதனன் அவரையிகழ்த்து, தனியிடத்திற் சென்று விதுமையையு, துரிதமாகவான் தன்கைவிட்டது முறித்துத் தன் வீட்டிற்குச் சென்றனன்

கண்ணமூர்த்தி சூத்தியிட்டு வந்தபடிப் போய்க் கண்ணிப்பரு வத்திற் சூரியனுக் கொரு புதலிரண்டப்பேற்று உன்ருல் கய கையில் விடப்பட்டவன் கரு னான். அவருகையில் அச்சுடசேன னென் றொரு சர்ப்பு மிருக்கின்றது அரை அருச்சுனன்மேல் இரண்டாந்தடவை பிரயோகஞ் செய்யாடி லிருட்டாயென்று சூந்திதேவிக்குக்கூறி விதுரனில்லிற் சென்றன நிரவுசுழித்து பப்பிலாவியத்திஞ்சு செல்லத் தேரின்மே லெழுந்தளிஞர். அப் போது துரியோதனன் கண்ணமூர்த்தியை வஞ்சனையாற்சிறை ப்படுத்திக் கிஞ்சு சஞ்சயனால் வருவித்துப் பொய்யாசனமிட்ட னன் அவ்வாசனத்திருந்த கண்ணடி த்தியிது வஞ்சனையென் றறிந்து விசுவரூபங்கொண்டதன்மீதுருந்த அரக்கர்முதலாயி னொன்றாக்கொன்று துரியோதனனை நோக்கி யின்றையுங்களைே நோக்கினவேன் களைந்தால் வீழன்முதலியோர் கூறிய சபதம் பெரியக்குமேயென்று கூறிக் கோர்பம் தணிந்து பழைய திருவு

ருவங்கொண்டு அவன் கோயிலினின்று நீங்கிக் கன்னனை நோக்கிப்பிறப்புவகையை எடுத்துக்கூறி, தன்னுடன் வந்த அசுவத்தாமாலினிடத்துத் துரியோதனனுக்கு ஐயம்வரச் சிலருநிகளைக் காட்டித் தேவேந்திரனையழைத்து உன்புத்திரனாகிய அருச்சுனன் கன்னனை வெற்றிகொள்ள அவன் கவசகுண்டலங்களை வாங்கிவருவாயெனக் கட்டளையிட்டருளினார்.

தேவேந்திரன் ஒருமுதிய வேதியன் வாடிவமாய்க் கன்னனிடத்துவந்து புகழ்ந்தென் மருத்துக்குடன் படுவாயாகில் யான்கருதியதைக் சொல்வேனென்றளவில் கன்னன் நீவேண்டியது கொடேனாகில் “மன்றில்வலிந்தோன்” முத்தியோர்செயதபாவந்திற செல்வேனென, கேட்ட தேவேந்திரன் உன்னிலின்று நீங்காத கவசகுண்டலங்களைத் தருவாயென்றி ரக்கவிவையென்னோடு பிறந்தன ஆதலால் கொடுத்தற்கரிது. நீயே கொள்ளென்று கன்னன்கூறியவளவில் தேவேந்திரன், தன்மகன் அருச்சுனன்போரில் உன்னவெல்லுவதற்குவந்து இரங்கினான். நீகொடாதொழிகவென்று சூரியன் அசரீரியாகக்கூற, உணர்ந்த கன்னன், கொடுத்ததைமறுக்கே நென்றிருந்தவளவில் தேவேந்திரன் வந்ததைக்கொண்டு கண்ணமூர்த்தியிடத்துக் கொடுத்தான். மீட்டிம்கன்னனிடத்தில் ஓர் சிகாமணியுண்டு அதனையும் வாங்கிவருகவெனக் கண்ணமூர்த்திபணிச்சு அதுகேட்டுத் தேவேந்திரன் முன்புசென்றிறுவருவோடு சென்றிரக்கக் கன்னன்கொடுத்தவுடனே இவனைப்போலும் வள்ளன்மைபூண்டோர் உலகிலொருவருமில்லையெனக்களிகூர்ந்து ஒரு வேற்படையைக் கன்னனுக்குக் கொடுத்துமீண்டு கண்ணனிடத்துவந்து அச்சிகாமணியைத்தந்து தன்னுலகிற்குச் சென்றான்.

அப்பால் கண்ணமூர்த்தி குந்திதேவி கோயில்குறுகியிங்கிருக்கும் கன்னனென்பவன்முன்பு கன்னிப்பருவத்தில் பெற்ற உன்னாற்பெட்டகத்திற்ே ித்திறத்தில் விடப்பட்டவன் அவன் டத்தில் அச்சுவசேனனென்றொரு சர்ப்பமுண்டு தீதனை யிரண்டார்த்தடவை அருச்சுனன்மே லெய்யாமல் ஒருவரங்கேட்டுவருகவென்றுகூறக்,குந்திதேவிக்கேட்டு மீனங்கலங்கி அவ்விடத்திற் சென்றபோது கன்னனும் அவன்வருகையைக்கேட்டு ள்திரவந்

து திருவடிபணிந்து அன்னாய் நீயிங்குவருகையென் பெருந்தே
மென்றுநிதம்ப், சூத்திதேவி அப்பாசெல்லவஞ்சுநாய் நீ ஐவரு
க்குமுன் பிறந்தவன் உன்னையிதுகாதும் பிரிந்திருந்தேனெயெ
ன்துகண்ணீர்ததுப்பி வாய்முழநிற்குற அதுகேட்ட கன்னன்
இங்கு என் தாய்மாரெனவந்த டலரும் இந்த ஆடையைப்போர்
த்து மாண்டார்கள் அவர்கன்போல நீர் பாளாயல் உடங்குவே
ண்டுவதைப் பெற்றுக்கொண்டு டோய்கண்டு சொல்ல, நான்
உன்னைப் பெற்றேறுகில் என்னை யிந்தஆடையழிச்சுவென விநி
ர்த்துப்போர்த்துத் தன் முன்னையிருந்த சூத்திதேவியின் திரு
வடி மெல்விழ, அவளெடுத்து மடியின்மேல் வைத்துக் கை
யால் உடம்பை நீவி அப்பா உன் தப்பி மாராகிய ஐவரோடு
கலந்து நியராளாள் உனக்குச் சொல்லவந்தேன் நீவருக என்று
சொல்லினாள்.

அன்னாய் நீயன்றேகருமல் இன்றுந் தவந்தாய நான் செ
ய்யக்கடவதியாது துரியோதனனோடு இன்றுநென் றறியாத
எனக்கு முடிசூட்டி யாசியல் தந்து என்னெச்சிலையும் உண்
டான். அவன்செய்த நன்றிச என்னும்பலவுள இவ்வா திரு
க்க அவனுக்குப் போர்வந்தகாலத்தில் செஞ்சொற்றுக் கடன்
சுழிக்காமல் தப்பிமார்களைக் காத்துநின்போனாகில் மழிபாயங்
க ளழியாமல் நிற்கும் என்றுகூற, சூத்திதேவி மேட்டுக் கடலை
யடைந்து, அப்பா போர்முகத்தில் தருமன் முதலிய நால்
வரையுங் கொல்லாதொழி அருச்சுனன்மேல் அச்சவ சேன
னென்னுஞ் சர்ப்பத்தை இரண்டாந்தடவை போடாதொழி இந்
தவரந்தான் உன்னை வேண்டா நின்றே வென்றுகூற, கன்னன்
அருச்சுனனைக் கொல்லுவேன் அல்லாமல் அவன்செய்யா விநிட்
பேன் என்று முன்னே பலரும் அறியச் சபதங்குறினென்.
ஆதலாலவனோடன்றி மற்றையோரோடு போர் செய்யேன்.
நான் வீரனாகையால் தொடுத்தானைத் தட்பில் மீட்டும் அத
னைத் தொடேன். ஆதலா விவற்றைத் தந்தேன். நீர் அருளும்
வரம் ஒன்று. அதாவது போரில் அருச்சுனனால் மடிந்தால்
உமது புதல்வனென்று பலருமறிய முகைப்பாலாட்டி எந்தம்மி
மாரால் தீக்கடன் நீர்க்கடன் முதலியவற் றுச் செய்விப்பீர்.

இதனை யருளுவீரென்று வேண்டிக் குத்திதேவி கண்ணீர்வார,
மணங்கலங்கித் தழுவிவெய்திது முந், பம்பிக்கும் கண்ணொர்த்தி
மெழுந்தருளிய கோலினுட் புகன்று நடந்தவற்றை விடாது
கூறினான்.

கண்ணொர்த்தி மெழுந்தருளியுள்ள பம்பியினியத்திற்
குத்திவந்து தருமன் கொத்தித் துரியோதனனைக் கண்டதும்
ஐந்தாங்கி வேண்டினதும் அவன் மொடெனென்றதும் விது
மண்கிடழ ஹண்டதும் கண்ணன் அவருள் லங்களைத் தேவேந்
திரதால் வாங்கியது. எடுத்துக்கறத் தருமன் மணங்கிழந்து
கீரே யெங்கருத்தெய்வருதருபென்று புத்திந்து கூழி யிருந்த
னன், இப்பால் காத்தரி லல் மறையே துரியோதனனைகோக்கி
அப்பா தருமன் முதலிய கீதா மெல்லேகும் ஒருகூத்திற் பிற
ந்தீர்க்கள். நீர்ப்பன் மெய்யென்று அரவின் வேண்டுகிறமையும்,
திருதராஷ்டிரன் தி அவர் லன் பாலத் தந்த தாராயானால் அருக்
கனன் மெல்லாண்டொயன் கூற, அவன் இசையாதிருந்தலை
கோத்திச் சஞ்சயமொயவந்து, கண்ணொர்த்தி தருமன் முதலி
யோரிடத்துக் சென்று விதிபைத் தகிர்ப்பது யாவருக்கும்
அறிது ஆதலால் கோபத்தையிடல் மூன்ற்பாலக் காட்டிற்குச்
செல்லும்படி தருமன்மேல் தனித்துக் கூறுவாயென்றலுப்பச்,
சஞ்சயன் உயர் பிலையியத்திற்சூவந்து கண்ணொர்த்தியை வ
ணங்கி அவர் அதுமருமன் திருதராஷ்டிரன் கூறியதைத்
தருமபுத்தியைக்குக்கற என் ன்பாகத்தைக் கொடாத துரியோ
தனனோடி இனிப் போர்செய்து பாகப்பெறவே இருக்கிறோ
மென்று கூறினான்.

அதுமேட்ட சஞ்சயன் அத்தினுபுரிக்குச் சென்று திருத
ராஷ்டிரன் முதலியோர்க்குக் கூறத் துரியோதனன் கோபங்
கொண்டு கண்ணனைகோக்கிப் பாண்டவர்க்கும் துரியோதனது
யர்க்கும் போர்மூண்டது, ஆதலால் இன்றேவருகவென நமது
படைத்துணைவர்களாகிய ஆரசர்களுக்குத் திருமுகமெழுதிக்
வென அவன் பற்பல தேசத்தரசர்களுக்கும் ஓலைபோக்கினன்.
அப்பால் கண்ணொர்த்தி தருமன் முதலியோரைநோக்கி உங்க
ளுக்குக் காடா ளக்கருந்தோ, நீடா ளக்கருந்தோ வென்றுவின

வ நீரே பெய்களுக்குத் துணையாய் நிற்கத் துரியோதனுவிரை வென்று நாடாளுதலரிதோ வென்றுகூறிக் கண்ணமூர்த்தியினனுஞ்ஞாயல் தமக்குப் படைத்துணைவராகும்படி பம்பல தேசத்தரசர்களுக்குத் தருமன் ஓலை போக்கினான். இவ்விராதிமத்தினா ஓலைகண்ட பம்பல தேசச் - சர்களுங் கடல புரண்டு வருவதுபோலத் தமது சேனைகளோடும் வரத் துரியோதனன் தனது சேனைகளுக்குத் தலைவனாக வீஷ்ணுவும், தருமன் தனதுசேனைகளுக்குத் தலைவனாகச் சிவேதனையும் பம்பலம் கட்டினார்கள். அப்பால் தருமபுத்திரன் ஏவலாத் கிடோற்கரன் துரியோதனை லிடத்துச்சென்று இன்றைக்குப் பன்னிரண்டாநாள். பாமதயுத்தமென்றுகூற, துரியோதனன் பாண்டவர்கள் பொருட்டித் துதுவந்து பாகம் பெறு தொழிந்தவர் உள்பட்டிமா வென்று சீறி, போரிற்கு முகூர்த்தநாள் வைப்பருவம் களப்பலியாவாரும் இன்றாறென வீஷ்ணுவால் தெரிந்து விசுவகன்மா கொடுத்த யந்திரவூர்தியேறிச் சாதேவனிடத்துச் சென்று போரிற்கு முகூர்த்தம் வைத்துக்கொண்டு இராவான் களப்பலியாதற்கு உடன்படுத்தி மீண்டனன்.

இவற்றையுணர்ந்த கண்ணமூர்த்தி தருமனைநோக்கி நீரே பகைவர்க்கு நன்றிசெய்பவர்களா யிருக்க எம்பாற் செய்யக் கூடிய தென்னவிருக்கிறதென்று கோபித்துக்கூறத் தருமன் அவற்றையுணர்ந்து எங்க ளறியாமையைப் பொறுத்தருள்க வென்றுவேண்டக் கோபந்தணிந்து துரியோதனனுக்கு வைத்த முகூர்த்தநாளை வேறுபடுத்தி இராவானைக் களப்பலி தந்தனர். அப்பால் துரியோதன னரசர்களைநோக்கிப் பலவான்களுக்குக் களப்பலி யூட்டுதலும் வேண்டிய நீர் போர்க்கோலங் கொள்ளுங்கள் என்கூறி வீஷ்ணரைநோக்கி அதிரதர் முதலாகிய தலைவர்களைவருக்க என, வீஷ்ணர்வருத்து அர்த்தநதரில் கண்ணைத் தலைவனாகவருக்க, கண்ணன் கோபங்கொண்டு வானெடுக்க, வீஷ்ணர் நாமிருவரும் போர்செய்வோம். நம்முள் வெல்வாரே அதிரதரென்று கண்ணன்முன்பு போர்க்குச் செல்ல இதனை யுணர்ந்த துரியோதனை இவர்களைப் போரினின்று விலக்கத் தேரேறி யிடைபிற்சென்று தேடுக்க, கண்ணன் இவ்வீஷ்ணன்

போரில் இறக்குமனவும் போர் செய்யேனென்று கூறித் தன் கோயிலிற்செல்ல, சிவேநனும் வீஷ்ணும் தஞ்சேனைகளை விடிகம் லகுச்சனர், அன்று பலஜேலன் கண்ணனை நோக்கி நீ தரும புத்திராதிபையார்க்குத் துணையாகநிற்க நான் துரியோதனனாயர்க்குத் துணையாகநின்று போர்செய்வதுமதுகுடிப்பிறப்புக்குத் தக்கசெய்கை யன்றென்று விதுரனோடு தீர்த்தமாட்ச்சென்றனன், இவ்விருதிற்சுமார்சேனைகளும் போர்க்களத்திற் தலைபட்டும் கைகலக்கத் துரியோதனன் வீஷ்ணுனோக்கி இவர்களை வெல்லவும் வீரனாக் கூறுவாயென, அவ்வீஷ்ணன் இச்சேனைகளை முப்பதுநாழிகையில் நான்கொல்லா நிற்பேன், துரோணனோ முன்று நாடாயிற் கொல்லாநிற்பன், கண்ணனோ ஐந்துநாடாயிற் கொல்லாநிற்பன், அரவந்தாமனோ ஒருநாழிகையிற் கொல்லாநிற்பன், அருச்சுனனோ மொடிப்பொழுதிற் கொல்லாநிற்பன், அவ்வருச்சுனனுக்குக் கண்ணமூர்த்தியே தேர்ப்பாகனாயிருந்தான் பட்டஞ்சுவகையறியேனென்று கூறிவாளா விருந்தான், சருனி துரியோதனனைநோக்கிக்காட்டித்சென்று கந்தமூல பலாதிபைத்தின்று சுவஞ்செய்து காலம்போக்கிய பாண்டவர்க ளினுளானும் யாதுவீரங் காட்டினார்கள் நீ யஞ்சேலென, துரியோதனன் வீஷ்ணுனோக்கி நீ யெங்களுக்குந்துணையாக நிற்கும்பொது இக்கண்ணமூர்த்தி யப்பாண்டவர்களுக்கும் துணையாகநிற்பிறும் எங்களை யாதுசெய்யக்கூடுமென மனத்தேற்றியிருந்தனன், அருச்சுனன் போர்க்களத்திலின் மலிஷ்மர்முதலிய உறவினரைநோக்கி இவர்களைக்கொன்று அரசாள விரும்பேனென்று தேர்த்துட்டில் வாளா விருக்க, அவ்வருச்சுனனுக்கும் கண்ணமூர்த்தியாவுந் தானாயிருக்குந்தன்மையைத்தேரிசனங்கொடுத்தருள, தேறி யக்கண்ணமூர்த்தி திருவடிகளைவணங்கி நினது நிலையையுணராது சிறியேன் பிதற்றியபுன்மொழிகளைப் பொறுத்தருள வேண்டுமென்றனன், அப்போதுகண்ணமூர்த்தியனுளுயால் தருமன் வீஷ்ணுனனுகிவணங்கி எமது தந்தையே நீசேனாபதியாய்நிற்க எம்மால் வெல்லத்தரமோ விளம்பவேண்டுமென, பத்தாநாட்போரில் யாகசேனை பதல்வன்

சிகண்டி யென்பவன் என்முன்வந்தால் நிராயுதனாய்நிற்பேன் பின் அருச்சுனன்கணையா லிறப்பேனென்றுகூற, துரோணசா ரியனையனுவிவணங்கியெமது பரமசிரியனே நீயிச்சேனையில் நிற்கில் பிரமன் முதலோராலும் வெல்லமுடியுமோவென்று தருமன்கூற, என்முத்திரனாகிய அசுவத்தாமா எனக்குமுன் இறந்தானென்று பலரும்அறியக்கூற வல்லையேல் நான்பாணந் தொடேன் துருபதன் புத்திரனாகிய திட்டத்துய்மன் கையாலி றப்பேனென்று கூற அதுகேட்டுத் தன்பாடிபுருந்தனன்.

முதலாநாள் யுத்தம்.

அப்பால் துரியோதனன், விகன்னன்முதலிய தம்பிமா ரையும் சல்லியனையும் வீஷ்ணுக்குப் போர்த்துணைவராக வனு ப்ப அருச்சுனனோடு தலைப்பட்டுப் போர்செய்யும்போது அபி மன்னன் முதலிய ஐந்து வீரர்களும் அருச்சுனனுக்குப் போர்த் துணைவராக வந்து வீஷ்ணு பனைக்கொடி மேலும் அவன் கவசத்தின்மேலும் பாணப்பிரயோகஞ்செய்தனர், அவர்களுள் அபிமன்னன் அவ்வீஷ்ணுடைய தேரிந்கட்டிய நான்கு குதிரைகளையும் கொன்றான், ஒருபால் சல்லியனும் உத்தரனும் போர்செய்யும்போது சல்லியன் உத்தரனைக் கொல்லத் தன் தம்பி பட்டமையைச் சிவேத னுணர்ந்து சினந்து அவன் வில்லைப் பன்னிரண்டு துண்டாகத் துண்டுபடுத்தி எதிர்த்த வீரரையும் கொன்றனன். ஒருபால் வீமன்மேல் இலட்சம் வீரர்கள் வந்து குழ அவர்களை மடித்துச் சாத்தகி முதலியோரோடு போர் செய்யும் துரியோதனன்தேரிற் பூட்டிய குதிரைகளைக்கொன்று திரிந்தனன், அப்பால் சிவேதன் சல்லியனுக்குத் துணையாக வந்த வீஷ்ணு வில்லையும் அவன் கொடியையும் கொடிச் சிலைகளையும் அறுத்துத்தள்ள அவ்வீஷ்ணு வேறொரு வில் வளைத்துப் போர்க்குவர அவ்வில்லையு மறுத்துத் தேரையும் அழித்தலால் வீஷ்ணு போர்த்தொழிலைக் கைவிட்டுப் புறங் கொடுத்தான், அவனுக்குத் துணைவராகவந்த குகுராசன் முதலிய வறுவரையுங் கொன்று போர்க்களத்திற் நிரியத் தேவேந் டான் கூறிய அசரீரியால் சிவேதனையெதிர்த்து உன்றந்தை யா

கிய விராடன் உனக்கு விற்பயிற்சி யொன்றையொழிய வேறு பயிற்சி கற்பிக்கலனோவென்று புன்னகை யரும்பிச்சூற, நான் வேறுபயிற்சியிலும் வல்லேனென்று உடைவாளுருவிச் செல்ல வீஷ்மன் அவன் தோள்களைத் துண்டுபடுத்தி யவனுயிரைப் போக்கினான் பின்பு சூரிய னத்தமித்தலா லவ்விருவர் சேனைகளும் தத்தம்பாடி வீடு புழுந்தன.

இரண்டாம் நாள் திட்டத்துய்மன் சேனாபதியாய்த் தன் சேனைகளை வியூகம் வகுத்துப் போர்க்களத்துக்குக் கொண்டு வந்தனன், ஒருபால் வீமன் செயத்திரதன் முதலியோர் சேனைகளை வதைத்துத் திரிய, வீஷ்மனுக்குத் துணையாகவந்த திரிகத் தன் முதலியோர் அருச்சுனை வளைந்து அவன் பாணத்தாலே ஹண்டு தத்தம் போர்த்தாழிலை மறித்து திகைத்து நின்றனர், துரியோதனன் அசுவத்தாமன் முதலியோரை யவர்களுக்குத் துணையாகவனுப்புந் தருமன் அருச்சுனைப் பாதுகாக்க நகுலன் முறியோடைத்துணையாகவனுப்பினன், ஒருபால் அசுவத்தாமனும் கிடோங்கசனும் போர்செய்யத் துரியோதனன், வீம சேனன் கவசங்கிழிபடப் பிரயோகஞ் செய்து சிங்கநாதஞ்செய்யச் சாத்தி துரியோதனனோடும் அவன் தம்பிமாரோடும் போர்செய்ய எதிர்த்தான். அப்போது சூரியனத்தமித்தலால் இருவர் சேனைகளும் தத்தம்பாடி வீடுபுழுந்தன.

மூன்றாம்நாள் இருவர்சேனைகளும் போர்க்களத்தில்வந்து போரிற்றலைப்பட்டன, வீஷ்மன் முதலிய அதிரதர்கள் அருச்சுனையும் கண்ணமூர்த்தியையும், துரியோதனனும் அவன் தம்பிமாரும் வீமனையுஞ்சூழ்ந்து போர்செய்யக் கிடோங்கசன் துரியோதனன்மேல் அம்பெய்து அவன் மூர்ச்சித்து வீழ்ச்செய்ய அபிமன்னு அவன் தேர்ப்பாக னுயிரை வவ்வினன், இச்செய்தி வீஷ்மன்கேட்டுத் துரியோதனை யெடுத்திணைத்துத் தன் தேர் மே லேற்றி யச்சோகத்தை நீக்கி மிக்க கோபங்கொண்டு வீமனோடு பெரும்போர் செய்து காட்டி லெரிபற்றியதுபோலக் கொன்று எங்குந் திரியாநிற்கக் கண்ணமூர்த்தி யதுகண்டு தேரினின்றிழிந்து பெருங் கோபங்கொண்டு சக்கரத்தை யெடுக்க

அருச்சுனனும் வீஷ்ணுவும் நோக்கித் தமதுசரணடையக் கோடாமாதித் தேநின்மே லேறினர், அருச்சுனனும் தேநின்மே லேற்புதிசினம்பொண்டி எதிர்த்த வீரர்களையெல்லாங்கொன்று கோடாமாதித் தன்பாடி வீடு புருந்தனர்.

நாலாநாள் இருவர் சேனையும் போர்க்களத்தில் வந்து நிற்கையில் வீஷ்ணுர் சேனை வீபஸ்பேற் சென்று தாக்க அச்சேனைகளைக் கையாற் பிசைத்தும் அள்ளி யெறித்தும் கொன்று திரியும்போது துரியோதனனோடு அலன் வில்லையுங் கவசத்தையுமறுத்துத் தள்ளினன். வீபன் அவன்சொடியை யறுத்து மார்பைத் துளைத்தனன், அதுநோக்கி யவன் தம்பியாரும் சூரலிமுதலியோரும் துரியோதனனுக்குத் துணையாகவர, வீபன் துரியோதனன் வில்லையறுத்துத் தேரை யழித்து அலன் மார்புருவப் பாணங்களோலி மூர்ச்சிக்கச் செய்தனன், அலன் தம்பியார்கண்டு கோபங்கொண்டு போர்செய்ய, அவருள் சேனாவித்துவையுஞ் சுதக்கண்ணையும் பிங்கலனையும் சலாசத்தனையும் வீமவாகுவையும் ஒருபால் வீமஸ்கொன்று திரிபு அருச்சுனன் முதலியோரும் ஒருபால் அவ்வாறே நின்று போர்செய்தலால் வீஷ்ணுமன்சேனை எதிரியது, அதுநோக்கிப் புகுத்தன, சேனைபையஞ்சேசென்று தகைந்து யானைச் சேனையோடு போர்க்குவரப் பாண்டவர் அய்யானைப் போர்ச்சேனையை வென்று தப்பாடி வீடு புருந்தனர்.

ஐந்தாநாள் போர்குறித்து இருவர்சேனையும் போர்க்களத்தில் வந்தன, அருச்சுனன் வீஷ்ணுவோடு போர்செய்யத் தேர்கடாவச் செல்லும்போது கலிங்கராசர்கன்வந்து தகைந்தனர், அவர்க ளுநிரத்தில் மூழ்கித்தட்டிய அருச்சுனன் சரபடலா சிந்துதலைநோக்கி வீஷ்ணுன் பாணம் தொடுக்க அருச்சுனன்கோபங்கொண்டு அவன் பிடித்தவிலும் நானும் அறுவிழிப் பாணம் ஏவினான், ஒருபால் வீமனைப் பலவாசர்களுஞ் சூழ்ந்து போர்செய்யவவர்களைப் புறங்கண்டு வீமன் நின்றலைநோக்கித் துச்சாதனன் முதலியோர் போர்செய்தாற்று தோடுதலைத் துரியோதனன் கண்ணுற்றுக் கவசம்பிளந்து மார்பில்

மூழ்க வீமன்மேற் பாணப்பிரயோகஞ்செய்ய. வீமன்கோபித்துத் துரியோதனன் வலிமைகுலையப் பாணந் தொடுத்தான், அதுநோக்கிப் பூரிசுவாவந்து போர்செய்ய வீமனும் போர்செய்தமையா லிவ்விருவர் பக்கலிலுமுள்ள பல அரசர்கள் வீரசுவர்க்குஞ் சென்றனர்.

ஆறாநாள் துரோணசாரியன் வீமன்மே லம்பெய்ய வீமன்கோபித்து அவன்மேற்சென்றபடிய நான்கு குதிரைகளையும் தேரையுமழித்துத் துணையாகவந்ததுரியோதனன் முதலியோர் நிலைகெட்டோட அத்துரியோதனன் வில்லைத்துணிந்து அவன்மார்பிற் பாணமழுத்தித் தேர் சிதைத்துநிற்க, அருச்சுனன்விக்னன் வில்லைப்பொடிசெய்ய அபிரைனு அவன்வீரத்து வசத்தையறுத்துத் தண்டாயுதத்தை விக்னன் மேலெறிய அவ்விக்னன் புறங்கொடுத்துத் தண்டாடிவீடு புகுந்தனன்.

ஏழாநாள் அருச்சுனனும் வீஷ்ணும் போர்செய்யும்போது துரியோதனனும் சல்லியனும் அருச்சுனைந்தகைந்து போர்செய்தலேநோக்கிக்கடோற்கசன் துரியோதனனையும். துருபதன் சல்லியனையும் தகைந்து திசை செவிடுபடக் கோஷஞ்செய்து பெருட்போர்மலைந்தனர்.

எட்டாநாள் போரில் வீமன், துரியோதனன் தம்பிமாராகிய சுந்தரன் முதலிய எண்மரைக்கொன்று சிங்கநாதஞ்செய்யத் துரியோதனன் தனதுதம்பிமார் மடிந்தமையை யுணர்ந்து கவன்று வீஷ்மன் திருவடிக்கீழடைந்து நாங்கள் பகைவரால் மடிவதோவென்று புலம்ப அன்று நான்சொன்னதைச் சிந்தியாதுபோனாய் முடிவு காணங்கண்டு கவலாய் என்று கூறாநிற்கும் போது இராவான் போந்து அலம்பசன் சேனையை யழிக்க அலம்பசன் கருடருபங்கொண்டு 'அவனைவதைக்க, அப்பொழுது வீமன் துரியோதனன் தம்பிமார்கள் குண்டலபோசன்முதலிய வெழுவரைக் கொன்றனன் இருவர்சேனையுங் கைவாங்கித் தந்தம்பாடி வீடு சென்ற துரியோதனன் பிரலாபித்துக் கண்ணன் கூறியவார்த்தையில் சிறிதுமனந்தேறித்துச்சாதனை வீஷ்டமனிடத்து விடுக்க அவ்வீஷ்டமனாவணங்கி எங்களுக்கு நன்

மைசெய்யக் கருதுவீராகில் நாளைப்பொழுது புல்லைக் கவ்வவே ண்டிமென்று கூற, அதுகேட்டு நாளைகாறும் என்போர் அது கழிந்தபின் அருச்சுனன் அம்பால் இறக்கின்றேன் அதன்மேல் கன்னனைக் கொண்டரசாள்வீரென்று துச்சாதனை வீஷ்ணு விடுத்தனன்.

ஒன்பதாநாட்போரில் அரசர்கள் போர்க்களத்தில் நெருங்க வீமசேனன் அலம்பசனைக் கொன்றது கண்டு துரியோதனன் போர்க்கு வரவும் ஒருபால் வீஷ்ணுந் துரோணனும் தருமனோடு போர்புரியவும் பீமார்ச்சுனர்கள் வெகுண்டு அவ்வீஷ்ணுனைச் சூழ்ந்துநின்ற அரசர்கள் குழாங்களைக் கொன்றழித்தனர் கள் அதைப்பார்க்க ஆற்றாதவன்போலச் சூரிய நத்தமிக்க இருவர் சேனையுந் தத்தம்பாடி வீடு சென்றன.

பத்தாநாட் போரில் வேந்தர்கள் போர்க்குநெருங்கி அருச்சுனன் வீஷ்ணுமேல் தேர்நடத்தி அவன்பிடித்த வில்முதலிய வற்றின்மேல் அப்புதொடுக்கவும் பாஞ்சாலர் சூழவும் நெருக்கத் துரியோதனன் துச்சாதனன் முதலிய தப்பிமாரையும் ஏனை யரசர்களையும் அவருக்குத் துனையாகச்செலுத்த வீமன் சென்று அவர்களைக் கொன்று சிதைக்கும் பொழுது சிகண்டி வீஷ்ணுனை எதிர்த்துப் போர்செய்த காலையில் அருச்சுனனுங் கலந்து அவனைக் கொடிமுதலியவற்றை யறுத்துவீழ்த்திச் சரவருஷம் சிந்த அவற்றால் ஏறுண்டு அச்சரசயனத்தில் வீழ்ந்து உத்தராயனம் வருமளவும் உயிர்விடே னென்று யோகங்கூடி யிருக்குங் காலையில் பாண்டவர்களும் துரியோதனனியரும் கலங்கியழுது தம்பாடி வீடுசென்றனர் அப்பால் துரியோதனன் துரோணசாரியனுக்குச் சேனுபநிபட்டங் கட்டினான்.

பதினோராநாட் போரில் துரோணன் "போர்க் கெழுந்து பாஞ்சாலர்மேற் செல்லவும், ஒருபால் சகுனியோடு சாதேவன் தாக்கி யவனை நிராயுதனாக்கி முதுகுகாணவும், ஒருபால் தருமன் துரியோதனனோடு எதிர்த்து அவனை நாகபாசத்தாற் கட்டவும், ஒருபால் வீமன் கதாயுதத்தையேந்திச் சேனைகளை நிரவி வரவும் போர் நடக்கும்பொழுது இலக்கண குமாரனோடு அபி

மன்னு எதிர்த்துத் தாக்கும்போது அவனுக்குத் துணையாக வந்த செயத்திரதனை அவன் சிகையைப்பற்றித் தேரினின் நிழ ள்கும்போது, அச்செயத்திரதனுக்குத் துணையாகவந்த சல்லிய னேடு போர்செய்யுங் காலையில் அந்த அபிமன்னுவுக்குத் துணை யாகவந்த பாஞ்சாலன் விராடனுடைய வில் முதலியவற்றை யறுத்து வீழ்ந்தி யவர்களைப் புண்படுத்தினான்.

பெருந்தேவனார் பாரதம்.

இது பெருந்தேவனார் பாரதம் எனச் செய்யுட்கிழமையெ ன்னும் பொருட்பித்தின் கிழமைப்பொருளில்வந்த ஆறாம் வேற் றுமைத் தொகைகிலைத் தொடர். பாரதம்-சந்திரகுலத் தரச னாகிய பரதன் மரபிற்பிறந்தவர் பாரதர், அவர்கள் சரித்திரம் கூறுதூலாதலாற் பாரதம்எனக் காரணம் பற்றிவந்த முதனுற் பெயரே வழி தூலாகிய இந்நூற்குங் காரணக்குறியாய் வந் தது. இதனை வடதூலார் தத்திதாந்தபதம் என்பர். இந்நூற் குப்பெயர் பெருந்தேவனார் பாரதம் என்றது அம்மை முதலிய பத்திமுள் தொன்மை “இடையிடையுரைப்பாவொடு விரவி வந்த பெருந்தேவனார் பாரதம்” எனத் தொல்காப்பியம் பொ ருளதிகாரத்தில் கூறியிருந்தலால் தலைமைபற்றிய வழக்காற் போந்தபெயர். இவ்வழக்கு நோக்கியே வில்லிபுத்தூ ராழ்வார் பாரதம், நல்லாப்பிள்ளை பாரதம் எனவழங்குதலறிக.

யுத்தபருவம்.

யுத்தம்-போர், பருவம்-கணு. இது பிரிவென்னும் உவ மிக்கப்படு பொருள்மேல் நிற்பலால் உவமை யாகுபெயர், ஆக வே முதனூலுட்காரணம் பற்றிவந்த இத்தொடரே வழிதூலா கிய இந்நூலுள்ளும் வருதல் காரணக் குறியென்றறிக, இத் தொடரைப் போரினையுணர்த்திய பிரிவுஎன உருபும் பயனும் உடன் றொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைகிலைத் தொ டராகக் கொள்க.

பதினேராநாளாயுத்தம்.

பதினென்றாம்நாளில் நடந்தபோர் - இது தன்னை யுணர்ந்துதற்குக் கருவியாகிய படலத்தின்மேல் நின்றலாற் காரியவாகுபெயர். அன்றித் தன்னையுணர்ந்துதற்குத் தானமாகிய படலத்தின்மேல் நின்றலால் சானியாகுபெயர் எனினு மமையுமீ; ஆகவே இத்தொடர் வேற்றுமை நயத்தால் ஐந்து சொல் நான்குசர்தி யாயினும் இடையில்நின்ற ஆம் என்னும் இடைச்சொல் வருபொழியை நோக்கியே யாதலால் நான்கு சொல் மூன்றுசர்தியாகக்கொண்டு மூன்று உம்மைத்தொகை நிலைத்தொடருந், இரண்டாவது இடைச்சொற் றொடரும், மூன்றாவது உருபுப் பபஹ் தொக்க ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடரும் என நான்குசொல் மூன்று சர்தியாய் இத்தொடர் படலத்திற்குக் காரணக்குறியாய் வந்தது. பத்து என்னும் நிலைபொழி ஒன்று எம்மும் எண்ணுங் டெய்மோடு முடியுமிடத்து “ஒன்றுமுதலீரைந்தாயிரங்கோடி” என்னும் சூ-ஆல் இன்சாரியைப்பெற்றும் “எண்ணிறைபாடி” என்னும் சூ-ஆல் எட்டாயிரம் பெய்செட்டு முதல்நீண்டு “ஒன்பதுபுள்ளி” என்னும் சூ-ஆல் நகரமெய் நகரமெய்யாகத் திரிந்து உரரச்சாரியை பெற்றும் “உயிர்வரின்” என்னும் சூ - இல் “முற்று மற்கொரோவழி” என்றதனால் முற்றியவகை கெட்டும் “எண்முவெழுத்திற்செவ்வகைமொழிக்குட்புண்வரு மய வக்களியல்பும்” என்றதனால் நாள் யுத்தம் என்னும் புணர்ச்சியில் யகரம் இயல்பும் எனக்கொள்க.

அபிமவ்னுவின்செய்கை.

656. கொடியங்குனிசிலையுங்கோலாருந்தேரும்

மடியும்படிவாளிவாங்கி—நொடியில்

மலைதுளங்கமண்டுளங்கவான் றுளங்கநெஞ்ச

நிலைதுளங்கவெய்தானெடிது.

(இ-ள்.) மலைதுளங்க-அவ்வுட்குலபர்வதங்கள் நிலைகலங்கவும், மண்துளங்க-நிலவுலகிலுள்ளவர் நிலைகலங்கவும், வான்துளங்க

விண்ணுலகிலுள்ளவர் நிலைகலங்கவும், நெஞ்சம் நிலைதுளங்க-
(சல்லிபன்) டனரிலை கலங்கவும், கொடி இல்-ஒருமாத்திரைப்
பொழுதில், வாள்வாங்கி - பாணத்தைப்பெடுத்து, கொடி உம்
(அச்சுவிபலுடைய) வெற்றித்துவசமும், குனிசிலைஉம் (அவ
ன்என்றிய) லைநிலைநிலும், கொல்அள்உம்-முட்கோல்பிடித்த
சாமதியும், தோர்உம் (அவன்என்றிய) தேரும், மடியும்படி - அழி
ய, நெடிதுவந்தான் அபிமன்னுக்கார்து பிரயோகஞ்செய்
தான்.

அபிமன்னு வின் அம்பிதூல் வலிகெட்டித் தேருஞ்சாமதியும்
கிலையுஞ்சொடியும் அழிந்து புரமிட்டோடிக் காலானாய் தின்
றான் சல்லியான். பன்ன, வான இடவாகுபெயர்கள். காரியகார
ணப் பொருளில் வந்ததுளங்குன்னும் வேறுபலவருக்கிய வினை
மேய்ச்சங்கன் எங்கான் என்னும் பிறழ்நெருதல் வினைமுற்றின்
முதலில்பற்பற் றளித்தனியொன்றான. ௪-பொது ௪-ஆ. துளங்க
துவங்கு பருதி, உகர்த்தகர்த்தி, ஆ எச்சங்குதி, கொடி கால
வன் வயன் இல் லிப்பவன் மதுழிவாகுபெயர். மடியும்படி
மாயம் உகர்த்தகர்த்தி வந்தவன் வயன்வெச்சம் மடி - பருதி,
உம் பறித்தல் காரணம். மகரத்தொத்தம் கந்தி, படி புதியன
புதுதலால் உத்தகர்த்தகர்த்தி

(க)

சுந்தரபன் செயலாக.

677. உருத்திரன்மேல் நூர்வாய்ந்தே நினைந்துநினை

உருத்திரன்மேல் நூர்வாய்ந்தே நினைந்துநினை
சுத்திரத்தொத்தம் மகரத்தொத்தம் கந்தி, படி புதியன
புதுதலால் உத்தகர்த்தகர்த்தி

(இ-ள்.) பொரு-பொருட்களத்தில், திண்தேர்ஊர்வான்ஊ-திண்
ணிய உருத்திரன்மேல் பாகம், கொச்சிதையதூதி(நனது)தேரோ
டறிய (அபிமன்னு) பொழுதிட்த்த, சித்திரம்மேர் ஆர்ப்ப-சித்திரி
த்த தேர்வீரர்கள் (ஒருபால்) கொவிக்கவும், செழும்பொன்கழல்
ஆர்ப்ப (தன்சாலிக்கட்டிய) இனிய தொழிலையெந்த பொன்னு
லாகிய வீரகண்டை (ஒருபால்) ஓலிக்கவும், திருதிண்தோள்-
வீரலட்சுமி வசிக்கும் திண்ணிய தோள்களையுடைய, மத்திரத்

தார் வேந்தன்-மத்திரநாட்டாரரசனாகிய சல்லியன், மலைந்து-
போர்செய்தற்பொருட்டு, பருந்தண்டுகொண்டு-பருத்ததண்டா
யுதத்தை யேந்தி, இழியபாயந்தான் (நிலத்தில்) இழியப்பாய்ந்
துகுதித்தான்.

காலாளாய் நின்றசல்லியன் ஒருபாற் கதாபாணியாய் எதிர்
மலைந்தான். நுறி, மலைந்து செய்வெனச் சத்திரிபுகள் தூறு,
மலைவினைப்பகுதிகள். தேர்பிறிதுபொருளையுணர்ந்தி நிற்றலால்
விட்ட வாசுபெயர். பருந்தண்டு பருத்தண்டு வலித்தல்விகா
ரம். செருதான் நிகழ்தற்கு உரிய தானத்தின் மேல் நிற்றலால்
தானியாகுபெயர். (2)

வீமன் செய்கை.

658. உடற் கண்வெருவ வொளிநெடுங் தோள்வீமன்

தடக்கைமணித்தண்டுதாக்க-மிடற்கண்

மடங்காப்போர்மால்யாணை மத்திரத்தார்வேந்தன்

துளங்காப்போய் வீழ்ந்தான்சுளித்து.

(இ-ள்.) ஒளிநெடுங் தோள்வீமன் (அபி மன்னு மேற் சென்ற
சல்லியன் எதிர்ந்தவீமன்மேற்செல்லி) ஒளிவாய்ந்த நீண்டதோ
ளையவீமன், உடல்கண் (அச்சல்லியனது) உடம்பில், வெருவ
(கண்டோர்) அஞ்ச, தடங்கை-தனது நீண்டகையில் ஏதிர்ப்,
மணிதஸ்தொக்க - பூண்கட்டியகதையா லடிச்சு, மிடல்கண் -
(போர்செய்யும்) வலியையில், மடங்காத - சிறிதுந் தளராத,
போர்மால்யாணை-போர்த் தொழிலையுமத மயக்கத்தையுமுடைய
யாணைச்சேனையையுடைய, மத்திரத்தார்வேந்தன் - மத்திரநாட்
டாரரசனாகிய சல்லியன், சுளித்து (உயிர்நிலை) தடுமாறி, துள
ங்காப்போய்-மெய்சோர்ந்துபோய், வீழ்ந்தான் (நிலத்தில்) விழு
ந்தான்.

இவ்வகையபிமன்னு மேற்சென்ற மத்திரராசன் சல்லியன்
மணித் தண்டு பிடித்து வீமசேனன் மேலோடி மலைய, அவ்வீம
சேனன்கதாயுத்தால்மொத்துண்டுமயங்கிவிழ்ந்தனன், அவனை
க்கிருதபன்மாகண்டு கடித்து சென்று கைக்கொண்டு போக்களங்
கழியக்கொண்டு போகலுற்றான், அதுகண்டு துரியோதனன்

சேனை நிலையாற்றுகிறீர்திட்டது. மடங்கா, ஈறுகெட்டஎதிர்ம
தைப்பெயரெச்சம். டோர்என்னுந்தொழிப்பெயரையும், துளங்
கா செய்யா என்னும் வாய்டாட்டிற்றந்த கால வினையெச்சத்தை
யுங் கொண்டன. சுளிந்து இறந்தகால வினையெச்சம் சுளிவி
னைப்பகுதி. த் சந்தி, த் இறந்தகாலவிடைநிலை, உ எச்சவிசுதி.
துளங்கு-பகுதி, உ கரக்கேடுசந்தி, ஆ வினையெச்சவிசுதி. (ங)

சூரியன் அத்தமிழ்த்தல்.

659. முடியமுரசுமிடறித்தன்னுளால்

அடருமினமாவோடாங்கெய்தி-அடியிற்றிண்

கைஞ்ஞாகம்புக்கவியக்காய்திரோன்காணன்போல்

மைஞ்ஞாகம் புக்கான் மறைந்து.

(இ-ள்.) காய்க்திரோன்-சுட்டுவருக்துங் கிரணத்தையுடைய
சூரியன், தந்தான் ஆல் - தனது கால்களால், முடியும்(அந்நு
வீழ்ந்துகொலிந்த) அரசர் மகுடங்கனையும், முரசும் (கிழிபட்டு
க்குவிந்து) முரசங்கனையும், இடறி அரும் இனமா ஓடு (தனது
தேறிப் பூட்டிய) நெருங்கியதம்முனொத்த ஏழுசுதிரைகளோடு
ஆங்குளர் தி-அப்போர் களத்தையடைந்து, அடியில் - முதலில்
திண்-வலிய, கைநாகம் - துதிக்கையையுடைய யானைமுதலிய
இருதிமத்துச் சதுரங்கசேனைகளும், புக்கு அவிய (போர்களத்
தில்) சென்றமடிய, காணன்போல் (அதனை) கண்டஞ்சினவ
னைப்போல், மைநாகம் - கரிய அஸ்தமனகிரியில், மறைந்து புக்
கான்-மறைந்தொழிந்தான்.

இருதிமத்துச் சேனாவீரர்கள் மறைந்தொழில்களையும் கண்டஞ்
சினுன்போல் என்றார். இவ்வகை தேருமாவுங்களிறீட்டமுங்
களத்த வியக்கண்டு காத்தமைந்த ஆதித்தனுங் பகளுழிகை சுருக்
குவித்து அந்தமன பர்வதஞ் சென்றடைந்தான், அப்பொழுதிர
ண்டிடைவீரர்களுங் கைவாங்கித்தத்தம்பாடி வீடு புகுந்தாராக.
கைநாகம் கூறுது ஒழிந்த ஏனைகுசிரை தேர்பதாதி முதலியத
ன் இனத்தைகொண்டது -ந- பொது “ஒருமொழி யொழிதன்
னினைக்கொளற் குறித்தே” என்ற -சூ- ஆல். வருமொழி முதல்
மெல்லெழுத்து ஐகாரத்தின் கீழ்மிகுதல் - ஷெ - உயி “என்

மூவெழுத்திற்று” என்னுஞ் - சூ - இன் “ஐம்மொதுமுன் மெயி
மிகலுமாம்” என்றதனான். சூரமாயத்திரிதல் ஷெ எழுத்து
“ஐகான்யவ்வழி” என்பது சூ - ஆல். (௭)

தூரியோதனன் பாசறை புருநல்.

660. கைவிளக்கெங்குங் கலந்தொரிபச்சுல்லியிளா

மெய்கிளக்குங் பூணுடன்கலிவ்விவாங்கியல்

பொருந்தார்படையிரிபுப்போர்ப்பண்டப்படுமந்

திருந்தானப்போர்வேதனன் னு.

(இ-ள்.) அகோரிலேந்தன் - ஆங்குள்ளோர் தொழிலையுடைய
தூரியோதனன். கைவிளக்குகலத்தில் தியாயிளங்குகள், எங்கு
உய்கலந்தொரிப - இருபத்குழுவெருங்குளியளவிகை, கலந்தாயிலா
மய்கிளத்திரை சிறிது மில்லாமல், மெய்கிளக்கு - தந்தம் நட
புகலிவிளங்கச்செய்யும், பூணுடனன் - தூயவெருங்குளியுடைய
ந்த ஆரசாங்க னோடு, மேயி - கலந்து, மெய்கிளக்கு - மெய்குற
யையுடைய, பொருந்தார் - தருவன் மறு விவ மறை யாப்பகந
டைய, படைஇரிய - சேகோகன் (சுருதமரபு) பழக, போர்
மண்டாங்குபாந்து - போர் தொழிற் குறிய (புற நபாடி வீர
கூறு) சபாபண்டத்திற் சென்று, அன்றாறுருந்தான் அன்றாறு
ல்லுருத்தத்தோடுருந்தான்.

தூரியோதனன் னு - னு அன்றாறுருத்திரியின் கலந்தாறு
காட்பாட்டுப் படைத மன்னரோடு தாலும் விவாடைய போதறு
யிருபக்கமும் இருபதினாயிதங் கைவிளக் கொளிரந்து பிரதைய
செய்யந் தனதுபாடி வீரகிய பொபண்டத்திருந்து தான்
பட்ட பரிபவமும் தன்படைபட்ட மயக்குழ லிவந்து கண்
மிலா ஈறுதொக்க எதிர்பறை வினையெச்சம் மேயி என்னும்
இறந்தகால வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம்
போந்து என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையும், அவ்வெச்
சம் இருந்தான் என்னும் வினைமுற்றையுங் கொண்டன. போ
ந்து இறந்தகால வினையெச்சம்புகு பகுதி, ஈறுகெட்டு உகரம்
ஓகாரமாய்த்திரிந்து நின்ற போ பகுதி, ந் சந்தி, த் இடைநிலை,
உ எச்சவிசுதி. (௮)

துரியோதனன் துரோணனை நோக்கி கூறல்.

661. விமன்வலியும்விசயன்பெருந்திறலும்
தாமொழியுமன்றேதனிச்சிலையோய் - ஏழுனைக்கு
நாயகமேநன்குடிக்குக்காரணனெயென்றனக்குத்
தாயகனைப்பற்றிநீதா.

(இ-ள்.) விமன்வலி உம்-விமசேனனுடைய வலிமையும், விசயன் - அருச்சுனனுடைய, பெருந்திறல் உம் - பெரியவலிமையும், தாமொழியும் அன்றே - தாமே (தருமனுக்கு மரு-ஞ் சூட்டி தலை) கூறுமல்லவா, தனிசிலையோய் - ஒப்பில்லாத வில்லையுடையவனே, ஏ-அஸ்திரபிரயோகஞ்செய்யும், முனைக்கு-பொர்க்கு, நாயகமே - தலைவனே, நன்குடிக்குக்காரணனே - எனது நல்ல குடிநையப் பாதுகாத்தற்குக் காரணமாயுள்ளவனே-என்றன குடிநாயகனை - எனக்குத் தாயாதியாயுள்ள தருமனை, நீபற்றி-தா-நீபிடித்துக்கொண்டு, (என்று குறைபிரந்தான்.)

விமன் பொர்செய்தலும் அருச்சுனன் பொர்செய்தலும் என் அரணை? கவர்த்து தம் மூத்தோலுக்குக் கொடுப்பதற்கல்லவா என்பான் குணகுணிக்கு ஒத்துமை யுண்மையால் குணிவினை யைக் குணத்தின்பேலேற்றி விமன் வலியும் விசயன் பெருந்திறலும் தாமொழியுமன்றே எனவும், தருமனைச் சிறைப்படுத்திநூல்பொழியும் என்பான்பற்றி நீதா எனவும் கூறினான். பொர்முனையிற் கூற்றமன்ன விமனும்அருச்சுனனும் பொருகின் த்து மரு-புத்திரன் இராச்சியஞ் செய்வித்தற் பொருட்டல்ல வா-மற்றவனை நின் சாவசத்தியெல்லாங் கொண்டு சீவக்கிராணஞ்செய்து தருவாயாக வெனத் துரியோதனன் கூறினான். விசயன் வெற்றியையுடையவன். விமசேனன் நடுக்கஞ்செய்யுஞ் சேனையை யுடையவன். பின்மொழி கெட்டு முன்மொழியே பொருளைத்தந்தது இதனை வடநூலார் நாமைகதேசநாமக்கிரகணம்என்பார்.

(சு)

துரோணன் கூறல்.

662. வெலற்கரியவெஞ்சமத்துவிண்ணவர்கோன்றன்னை
மலைக்குந் துணைபெறினுமாட்டேன் - முனைக்கண்
உருமனையான்மாமனுயிர்த்துணையாநிற்கத்
தருமனையான்பற்றித்தர.

(இ - ள்) வெலற்குஅரிய வெம்சமத்து. (பாண்டவர்களுடைய) வெல்லுதற்குஅரிய கொடியபோரில், விண்ணவர்கோன் தன்னை-தேவர்களுக்கு அரசனாகிய இடிரனை, மலைக்கும் துணை-ஒத்ததுணைவரை, பெரிஸ் உம்-(யான்) பெற்றுவட, முனைகண்போரில், உருமாணையான் - இடையெய்யோத், அருச்சுனனும், மாணசுகண்டியு, உயிர்த்துணையாகசிக், (போர் முகத்து) உயிர் துணையாகசொருபுகு, முன்னும் பின்னுமாகி நிற்க, தருன் ஐ-அருணை, யாண்டு நிராமாட்டேன்-நான் கவர்ந்துகொடுக்க வலையுடையவனல்லேன் (என்று துரோணன் கூறினான்)

தேவருந் காண்கரிய ஸ்ரீவாச கோனும். தேவேந்திரன் திவ்வியாஸ் திராடிரங் சளிர் குருகுய அருச்சுனனும் துணையாக நிக்கத் தருமபு திரனைச் சபாபூமியிற பந்திற் தருவேன் என்பது தேவமாசங்கும், அரிசாதல மந்தவரை நா லுநாழிகை பென்னருகு வாராய் மடுக்க வல்லா முண்டாசில் தருமபுத்திரனைப் பட்டி ராடுவா என்று துரோணன் சொல்ல அதனைக் கேட்டு வெலற்கு நிகழ் வாலயையெச்சச் செல்வகுதி அல்சாரியை, லகாம் மகா பாச திரிதல் சந்தி, ஸ எச்ச விசுகி. இந்த எச்சம் அரிய எனானுங் ஸ்ரீபு வினோ பெய ரெச்சதின் முதனிலை சொண்டது அரும மட்டி, ராதுவருளும் உகரம் இகரமாகத்திரிசுளும் யகரத் தோராரும் சந்தி, அபெயரெச்ச விசுகி. இப்பகுதி இனமை மே ஸ்ரீபாறது. மலைக்கும் உவாம வருபிடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்தபெயரெச்சம் மலைகுதி, குசாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கெடுஞ்சுந்தி, உம் எச்ச விசுகி. வீமன் என்றமையால் அருச்சுனனையும் உபலக்கணமாகக்கொள்க.

உரைப்பா.

திரிகத்தனும் சஞ்சத்தகரும் பிரதிக்கினை கூறல்.

663. கடவுட்குரங்கின்கொடித்தேர்ந்தானைத் - தொலையாலுக்கத் தடுபோர்விசயனை - அபர்க்களங்கழியவரைகூவித் - தரும னுஞ்சேனையுந் தனிப்பட்டவனொடு - போர்புரிந் தெல்லாம் பொன்றுதலன்றி - மற்றவன்றனை வானகத்துய்த்தல் -

நானையிவ்விரண்டி லொன்றொழிதுமாகில் - மேயமணமா
லையைக் கைமிசைகொண்டு - முடிமிசைச்சூட்டி யடிமிணை
வருடி - அகிலமனைக்கிழத்தியைப்பிறரொடுங்கண்டு - பின்
னவர்கையாற்பெய்துணும்பேதையும் - மற்றதுவொழிந்து
வன்செருவதனில் - உற்றுறுபுசவி வுறுக்கிமுன்னின்ற -
குருக்களைக்கொன்றகொடியவோர்பாவிடும் - அநிவிலியர
சனணிமனைக்கிழத்தியைப் - குறியலனரசன்கொண்டுடன்
போக - கேட்டிருந்தவோர் கெடுபுகழ்வேந்தலும் - இவ்வ
கையிவரிவரிழித்திருநகம் - புக்குழிநாங்கள் புகழ்த்தோதி
னார் - மிக்கதேர்வேந்தர் வினரந்தவர்முன்னென.

(இ-ள்.) கடவுள்-தெய்வத்தன்மையையுடைய, குரங்குஇன்
கொடி - வானரத்துவசம் நாட்டிய, தேர் - தேரையும், தானை -
சதுரங்கசேனையையும் (உடையவனாகி), தொலையாணக்கத்து -
சிந்தித்தளராத மனவலியையோடு, போர்அடு - போர்முகத்தி
ல் (பகைவரை) மாய்க்கும், விசயனை - அருச்சுநனை, அமார்க்க
ளம்குழிய - போர்க்களத்தில் (தருமபுத்திரனினின்று) நீங்க, அ
தைகூவி - போர்க்குவரித்து, தருமன்உம்சேனைஉ - தனிப்பட்டு-
(வீமார்ச்சுநர்களுனினின்று) தருமனுஞ்சேனைகளுந்தனித்தொழிய
அவனொடு - அந்த அருச்சுநனோடு, நானை - நானைக்கு, போர்புரிந்
து - சண்டைசெய்து, எல்லாமபொன்றுதல் - (யாங்கள்) எல்லா
மழிதலும், அன்றி - அல்லாபல், அவன்தன்னை - அந்தஅருச்சு
னனை, வான்அகத்துஉய்த்தல் - வீரசுவர்க்கத்திற்குச் செலுத்து
தலுமாகிய, இஇரண்டிவ்ஒன்று - இந்தஇரண்டில் ஒன்றையே
னும், ஒழிதும்ஆகில் - செய்யாதொழிவோமானால், மணம்மேய
மாலைஐ - வாசம்பொருந்தியமலர்மாலையை, கைமிசைகொண்டு-
(தமது) கையிலேந்தி, முடிமிசைசூட்டி - (பகையரசர்) கிரீடத்
திற்கூட்டி, அடியிணைவருடி - (அவர்களுடைய) இரண்டு பாதங்
களையும் (தமது மெல்லியபிரல்களால்) பரிசித்து, அகிலம்மனைக்
கிழத்திஐ - (தமது வாழ்க்கைக் குரிய) நிலமகளை, பிறர்ஓடும்
கண்டு - அயலாராகிய அப்பகையரசரிடத்துங் கண்டு, பின் -
பின்பு, அவர் கைஆல் பெய்த்து உண்ணும் - அப்பகையரசர்

கள் தமது கைகளாலிட்ட வுணவை யுண்டு சீலிக்கும், 'பேதை உம் - அறிவில்லாதவனும், அதுஒழிந்து - அதுஒழிய, வல்செரு அதன் இல் - வலிய போர்க்குளத்தில், உற்றுஉறு பூசல்தில் - பொருந்திடக்கும் போரில், உறுக்கி - முறுமுறுத்து, முன்நின் ற - முன்னேநின்ற, குறுக்களைகொன்ற - ஆபிரியனைக்கொன்ற, கொடியவர்பாவியும் - கொடிய வொரு பாவியும், அறிவில்லி அரசன் - பேதைமையையுடைய ஒரு அரசன், அணிபனைக்கொழிந்திஐ - (தனது) அழிய இல்லாழ்க்கைக்குரிய குலமக்களை, குறியலன் அரசன் - தனக்குமாற்றானாகிய பகையரசன், கொண்டு உடன் போக - கவர்ந்து விரைந்து செல்ல, கேட்டு இருந்த - கண்டுங் கேட்டும் வானாவிரைந்து, ஒர்கெடுபுகழ் லேர்சன்உம்-அபகித்தி யையுடைய ஓர் அரசனும், இவ்வகை - இவ்வகையாக, இவர் இவர் - இந்த அரசர்கள், இழிந்திடும் நாகம் - அழிவுமிக்க நாகத்தினில், புக்கஉழி - புகுந்த நாகத்தில், நாய்கள் என - நாய்களும் புகுவோமென்று, மிக்கதேர்வேந்தர் - (அலங்காரம்) மிகுந்த தேவையுடைய திரிகர்த்தரும் சஞ்சத்தகரும், விரைந்து - (ஏனையரசர்களுக்கு) முன்பட்டு, அவன்முன் - அப்பரியோதனன்முன், புசுந்து - (தம்மை) புசுத்து, ஸ்விஞர் - பிரதிக்கினை செய்தார்கள்.

திரிகர்த்தராசனும் சஞ்சத்தகரும் பிரதிக்கினைபண்ணக் கேட்டுத் துரியோதனனு மனமகிழ்ந்து மத்தவர்க்குச் சித்த பகைய தாய்கவர்க்கு விடைகொடுத்துத் தானுந்தன் டோயித்புடைய உய்த்தல் தொழிற்பெயர் உய் பகுதி, தகையெய் சாதி, தல் தொழிற்பெயர் விசுதி. வருடி இறந்தகாலவினையெச்சம் வருடி (தடவல்) பகுதி, இ எச்சவிசுதி. பட்டு ஒழிந்து செயல்வினையெச்சத்திரிபுகள். ஒழிதும் தன்மைப்பன்மை எதிர்காலவினைமுற்று ஒழி பகுதி, தும் தன்மைப்பன்மைவிசுதி, புக்காறுகெட்ட இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் புகு பகுதி, முதனிலையெழுந்தாய்த் தோன்றிய ககரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, உகரக்கேடு சந்தி, அ எச்சவிசுதி. பெய்துறும் தொகுத்தல்விகாரம். (அ) மூற்றிற்று.

பன்னிரண்டாநாயுத்தம்.

ஐம்பெயல் காண்குறையாகக் கொண்டு முன்னக்கூறிய விதிக்கொள்க. படுத்து இரண்டு ஒருமொழி இரண்டு என்னும் எண் வரையில் மொழியீற்றாயிற் பெய்கெட்டுத் தகரம் வகரமாய் நித்தனிக்குறியின்றான். மெய் ஆதலால் வகரமெய் விரட்டித்துப் பன்னிரண்டு எனநின்றன. ந உயிர் - ச - அ - ஞ - ஆனும், ரெ. மெய் - ற - ஞ - ஆனும் உணர்க.

கடவுள் வாழ்த்து.

664. அந்தரத்தில்வானவருந்நானவருபாடிநைநீர்ச்

சிந்தமுதற்கொண்டமுதற்குச்செய்தந்தான் - மந்தரத்தோள்

சேரார்முதுகைச்செறிபத்துகிலுவைந்

காராண்மையார்நமக்கோர்காப்பு.

(இ-ள்.) அந்தரத்தில் - விண்ணிலுள்ள, வானவர் உம் தேவர்களாலும், தானவர் உம்-அசுரராலும், பாடிநைநீர்சிந்து-பெரியஅலையையுடைய கடலில், அமுதற்கொண்ட - இனிமை பொருந்திய, அமுதற் செய்து - அமுதம் நோன்றச்செய்து, அந்நான் - (தருகபுத்திரன் சகுனியோடு சூதாடித்தோற்ற) அக் காலையில், மந்தரத்தோள் - மந்தரவிரியைப்பொந்த தோலோடுடைய சேரார் - (துகிலுநிந்த) பகைவருடைய, முதுகைச்செறிய (பாவுத்தில்) முத்தகைகளில் நிரம்ப, துகில்உவந்த (நிரௌபதிக்கு) ஆடைவளரத் தந்தருளிய, கார் ஆண்மையார் - மேகம்போல வுதவிசெய்தருளிய கண்ணமூர்த்தி, நமக்கு ஓர்காப்பு - நமக்கும் ஓர் காவலாவார்.

குறை பாடுடையோர்க்குக்குக் குறைபாடொழிய அமுதுந் துகிலுந் தந்தருளினவ ராதலால் குறைபாடுடைய தமதுகுறையையும் ஒழிப்பார் என்பார் காராண்மையார் நமக்கோர் காப்பு என்றார். காப்பு என்னும் தொழிற்பெயர் வினைமுற்றுப்பொருளில் வந்தது “கங்கையானீள்கழலான்காப்பு” என்ற பெரியோர் கூற்றாலுணர்க. உவந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் உபபகுதி, ந் சந்தி, தமமெய் இடைநிலை, அ எச்சவிசுதி.

கொண்ட என்னும் இறந்தகாலப் பெயரெச்சத்தின் அகரம்
கெடுதல். (சு)

சூரியன் உதயஞ்செய்தல்.

665. தேனடைந்தகோதைத்திருவனையார்தம்மோடும்
ஊனடைந்தவேலாருணர்ந்நெழுவே—வானின்மேற்
கானடந்தவெய்யோன்கணையிருளைக்கையகற்றித்
தேனடந்துகாட்டினுன்சென்று.

(இ-ள்.) தேன் அடைந்த (மதுஉண்ண) வண்டிகள் நெருங்
கிய, கோதை (மலரணிந்த) கூந்தலையுடைய, திருஅனையார்தம்
ஓடும் - இலட்சுமியையொத்த தத்த மனைவியரோடும், ஊன்
அடைந்த (பகைவர்) ஊன்செறிந்த, வேலார் - வேலை ஏர்திய
அரசர்கள், உணர்ந்து எழ - நித்திரை தெளிந்து போர்செய்
தற்குஎழ, வான்இல் - ஆகாயத்தினின்று, மேற்குகால் நடந்த
வெய்யோன்-மேற்றிசையை நோக்கிச்சென் றத்த மனத்துற்ற
சூரியன், சென்று (உதயகிரியை) அடைந்து, தேன்நடந்து -
தேன்போல இனிமையுண்டாக உதயஞ்செய்து, கணைஇருளை -
நிறைந்தஇருளை, கைஅகற்றி (சுனதுகிரணங்களாகிய) கைகளா
லோட்டி, காட்டினுன் (கண்களுக்குட்புலப்படாத பொருள்கள்
புலப்பட யாவருக்கும்) விளக்கினுன்.

இவ்வகை ஆதித்தன் உதயஞ்செய்யக் கண்டு தானும் பள்ளி
யுணர்ந்து புறப்பட்டித் தன் படைத்தலைவரை நோக்கி யாது
சொன்னான் துரியோதனன். நீக்கப்பொருளில்வந்த இன் என்
னும் ஐந்தனுருபு, நடந்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலை
யோடு மூடிந்தது. மேற்கு என்னும்திசை கால் என்னும் பிற
பெயரோடு புணருமிடத்து ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு றகரம் லகர
மாகத்திரிந்து. ந-உயி. ஈ-ஆ-ஆல். தங்கள் தங்களுக்கு உரிய
தொழில்களை யுயிர்க்கூட்டங்கள் நடத்தற்கு உரியபோது பகற்
போது ஆதலால் தேன் எனவும், உதயஞ்செய்தல் என்னும்
பொருள் நிகழ்ச்சிதோன்ற நடந்து என்னுந் தொழிலால் உபச
ரித்துங் கூறினார். கானடைந்து, தேனடைந்து எனவும்பாடம்.

துரியோதனன்கூறல்.

பண்ணுமின்கள்சேனையெல்லாம்பாய்ப்பரியுமபொத்தேரும்
நண்ணுமின்கள்கார்க்களிநாற்றிசையுட்—விண்ணின்ற
தானவரும்ஞ்சப்பிடிப்பன்றருவினையான்
வானவரும்போய்க்காமின் பற்று.

(இ-ள்.) சேனை எல்லாம் - சேனையெல்லாம், பண்ணு
மின்கள் - அணிவகுங்கள், பாப்பரியுட்-பாப்பதுசெல்லுங் குதி
ரைவீரர்களும், பொத்தேர்உம் - பொன்னுலாகிய தேர்வீரரும்,
பார்களிறுஉம் - பெரியயானைவீரரும், நான்குதிசைஉம் - நான்கு
திசைகளிலும் - நண்ணுமின்கள் - சூழ்ந்துசெல்லுங்கள், விண்
நின்ற - வானில்கூடிநின்ற, தானவர் உம் அஞ்ச - அசுரரும்
அஞ்ச, தருமன் ஐயானபிடிப்பன்-தருபுட்டிரையானபிடிப்
பேன், வானவர்உம் (அவனுக்கு உதவிசெப்பவரும்) தேவர்க
ளும் (அஞ்ச) போய்க்காமில் -சென்றுபாதுகாத்தலைச் செய்யுங்
கள் என்று (துரியோதனன் கூறினான்)

அசுரர் செய்யுங் கொடுப்போரினும் யான் செய்யும் போர்
கொடுப்போர் என்பான் தானவரும் அஞ்ச என்றான். இவ்
வகைபார் வேந்தன் துரியோதனன் சொல்லக்கேட்டுப் பெரும்
படைபுஞ் சஞ்சத்தகரும் நாராயண கோபாலரும் ஆர்த்தெழுந்
து கரு-த்துவசம் விசும்டணுவ யானை தேர் குதிரை மருவிக்
காலாளுடன் போய் யாது செய்தாரோவெனில். பரி, தேர்,
களிறுதம் பொருளைவிடாது வீரர்களமேல் நிற்பலால் விடாத
ஆகுபெயர்கள். உம்மை உயர்வுசிறப்புப் பொருட்டி. பண்ணு
மின்கள் நண்ணுமின்கள் காமின் முன்னிலைப் பன்மையேவல்
வினைமுற்றுக்கள். பண்ணு பகுதி, மின் முன்னிலைப்பன்மையே
வல் விசுதி, கள் விசுதிமேல் விசுதி. காமின் கா பகுதி மின்
முன்னிலைப் பன்மையேவல் விசுதி. நாற்றிசையும் என்பதன்
இறுதியில் நின்ற உம்மைமுற்று. (கக)

திரிகத்தனும் சஞ்சத்தகரும் நாராயண கோபாலரும்
அருச்சுனனைப் போர்க்கு அழைத்தல்.

667. சோதிவிளக்கெரிமுன்குழ்சபையிற்கூறற்ற
ஏதிப்படைவேந்தரெல்லாரும்—நீதி

நிறைகூவிக்கொள்ளுநிரை உலர்த்தார்ப்பார்த்தம்
கறைகூவிப்போயினுரங்கு.

(இ-ள்.) சோதி-ஒளியையுடைய, விளக்கு எரிமுன் சூழ்ச
பை இல்-கைவிளக்குகள் முன்னேருந் தானியோதனன் சபை
யில், சூளுற்ற-சபதங்கூழிய, ஏதிடனை - ஆயுதங்களை யேந்திய,
வேந்தார் எல்லார் உம்-திரிகத்தன் முதலிய அரசர்கள் எல்லாரும்,
நீதிநிறை-நீதியாகிய நிறையை, கூவிக்கொள்ளுந்-கூவி (தனக்
கே) யுரிமையாகக்கொள்ளுந், நிறை உலர்த்தார்-ஒழுங்குபட மல
ரார்றொடுத்த மாலையை யணிந்த, பார்த்தற்கு - அருச்சுனனை,
அறைகூவி-போர்க்கழைக்க, ஆங்குபோயினுர்-அப்போர்க்களத்
தில் சென்றார்கள்.

திரிகத்தராசனும் சஞ்சத்தகரோடு பதினாயிர நாராயணகோ
பாலரும் வந்து அருச்சுனனை யறைகூவி யார்ப்பரவம்பண்ணக்
கண்டு உக்கிரவேகத்துடன் மற்றவர்மேற் செல்லலுற்ற அருச்
சுனனை. நிறை தம்மனத்தை நிறுத்துதல் நிறுபகுதி, உகரக்கேடு
சந்தி, ஐ தொழிற் பெயர் விசுதி. பார்த்தன் பிரதையின் புத்
திரன் பார்த்தன் தத்திதாந்தபதம். கு உருபுமயக்கம். அறை
கூவி செயவெனெச்சத்திரிபு. (கஉ)

தருமன் தடுத்ததுக்கூறல்.

668. ஆர்தமக்குவேறேயறைகூவிப்போயினுர்
கூரிலேவேற்பார்த்தகுறித்துரைத்தார்-ஏதிலர்முன்
சீராரூந்திண்டோட்டிரிகத்தர்தம்மோடு
நாராயணன்மக்கணங்கு.

(இ-ள்.) கூர்இலைவேல் - கூரியதகட்டுவடிவாகியவேலை(ஏந்
திய)பார்த்த - அருச்சுனனே, ஏதிலர்முன் - பகைவர் செய்யும்
போர்முகத்தில், சீர்ஆரும் - வெற்றிச்சிறப்புவாய்ந்த, திண்டோ
ள் - திண்ணிய தோள்களையுடைய, திரிகத்தர்தம்மோடு - திரிகத்
தனோடு, நாராயணன்மக்கள் - நாராயணகோபாலர்கள், நன்கு-
மிகவும், வேறேஆர்தமக்கு - வேறேயாரை, அறைகூவிபோயி
னுர் - அறைகூவிச் சென்றார்கள், குறித்துரைத்தார் - உன்னை

க்குறித்தே யறைகூவினார்கள், (என்றறியென்று தருமன் கூறினான்).

பார்த்த விளிவேற்றுமை - ந பெயர்-ரு0 - கு-யார் என்னும் வினாப்பெயரின் முதல்நின்ற யகரமெய் கெடுதல் புணர்ச்சியில் விகாரம். கு உருபுமயக்கம். ஏதிலர் பகைவர் ஏதில் (அந்நியம்) அர் பலர்பால் விசுவ. (கந)

இதுவும் அது.

669. கலங்காமணித்திண்டேர்காற்கதிபோலின்று

விலங்கெழுநீயோட்டிவிரையல்-நலந்திகழும்

சந்துலங்கொள்கைத்தோட்டனஞ்செயனேயிங்குடன்

வந்தவர்களுள்ளுன்மதித்து.

(இ-ள்.) வில்அங்குளமும் நீ-வில்லோடு அவரிடத்துப்போர்க்கு எழும்நீ, (நின்னை யறைகூவினொன்று) கலங்காத-நிலைகலங்காத, மணி-மணிகட்டிய, திண்டேர் - திண்ணியதேரை, கால் கதிபோல் - வாயுகதிபோல, இன்று ஓட்டி - இப்பொழுதுஓட்டி-(செல்ல)விரையல் - அவசரப்படாதே, நலந்திகழும் - மணநலத்தால் விளங்குகின்ற, சந்து - சந்தனப்பூச்சையுடைய, உலம்கொள - திரண்டகல்லையொத்த, கைதோள் - புயங்கலையுடைய, தனஞ்செயனே - அருச்சுனனே, இங்கு - என்னுடன், உடன்று - போர்செய்ய, வந்தவர்கள் - வந்தவர்களாம், என்னுன்மதித்து - என்னுலோசித்துத் தருமன்கூறினான்.

திரிகந்தராசன் முதலிய சஞ்சத்தகரும் வந்தறைகூவினாரிதற்கு நீ வினாந்துபோவாயல்லை வந்தபடி கேட்பாயாகென்று பின்னும் தருமபுத்திரன் யாதுகூறுகின்றான். தனஞ்செயன் வெற்றியே பொருளாகவுடையவன். கைதோளோ டொற்றுமையுண்மையால் கைத்தோள் என்றார். அங்கு படர்க்கையிலும், இங்கு தன்மையிலும் வந்தன. உடன்று செயவெனெச்சத்திரிபு, உடல் பகுதி, லகரம் னகரமாகத்திரிதல் சந்தி, நகரமெய் இறந்தகால விடைநிலை, உ எச்சவிசுவ. விரையல் முன்னிலையொருமையெதிர்மறையேவல் வினைமுற்று. வினா பகுதி, அல் எதிர்மறையேவல் விசுவ, யகரத்தோற்றம் சந்தி, அன்றி அல்

விசுதி எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்று விசுதியெனக்
கொண்டு விராயற்க எனப் பொருள்கொள்ளினும் அமையும்
“ மகனெனன் மக்கட்பதடியெனல்” என்பதனால் உணர்க (கசு)

இதுவும் அது.

670. நின்னைப்பிரிவித் துநின்றாக்கையற்றி
என்னைப்பிடிப்பதனாக்கெண்ணினான் — என்னைப்
பிடியாதுகாவாயேற்பேபொழிலானப்புக்
கெதிராகியார்மலைவாரினறு.

(இ-ள்) நின்னு - உன்னை, பிரிவித்து - (என்னினின்றும்) பிரி
யச்செய்து, நின்றார் - துணையாகநின்றவீமன்முதலியோரை,
கை அகற்றி - துரத்திற்செலுத்தி, என்னைப்பிடிப்பதற்கு - என்
னைக் கைப்பிடியாகப் பிடிப்பதற்கு, எண்ணினான் (துரியோத
னன்) நனைத்தான், எனையிரியாது காவாயேல் - என்னினின்
றும் நீபிரியாது காக்காயலொழிந்தால், பேரெழிலான் - (வலி
மையில்) பெருந்தோற்றதையுடைய துறோணன் (எய்யும், அ
ம்புக்கு - பாணத்துக்கு, இன்று - இட்டொழுது, எதிர்ஆகிமலை
வார்யார் - எதிர்நின்று போர்செய்வாரெவர், (என்று தருமன்
கூறினான்)

சஞ்சத்தகரறை கூவக்கேட்டு நீயவர்கள்மேற் போயினபொ
ழுதுனைச் சமரபூமியிற் கழியக்கொண்டு போயினபின் தங்
கள் சதுரங்கபலத்தோடுஞ் சாபசத்தியெல்லாம் கொண்டு, தா
னைவெள்ளத்தைத் தளர்வித் தென்னைப் பிடித்துத் துரியோத
னன்கையிற் காட்டிக் கொடுப்பானாகத் துறோணசாரிய னொரு
ப்படானென்று ஒற்றாட்கள் சொல்லக்கேட்டே னாதலால், அ
வன்கோபாக்கினி யாற்றவல்லார் நின்னையல்லதுயாவருமில்லை,
நீயின்றென்னைப் பிரிந்தாலிப்பொழுதே வந்தமராடி யென்னைப்
பிடிப்பதற்குப் பிரமாதம் வினைவதற்குச் சந்தேகமில்லையென்
று தருமபுத்திரன் சொல்லக்கேட்டு. எழில்தோற்றம் என்னும்
பொருள்மேல் நின்ற தொழிற்பொர் எழு பகுதி, உகரகேடுசங்
தி. ஆல் தொழிற்பெயர் விசுதி. காவாய் எதிர்மறை பொரு

மையேவல் வினைமுற்று கா பகுதி, ஆ எதிர்மறைவிசுதி, வக ரத்தோற்றம் சந்தி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, பகுதி ஆகாரந்தொ குத்தல், ஆய் முன்னிலையொருமை யேவல்விசுதி, ஏல் என்னு ம் எச்சவிசுதி ஆகில்என்னும் வினையெச்சத்தின்மேல் நின்றது குறிப்பு. (கடு)

அருச்சுனன் யாதுகூறுகின்றான்.

671. தேவருலகத்துங்கண்டறியேன்றிண்டிறலாய்
யாவரோவென்னையறைகுவார்—யாவர்காண்
மட்டுவெண்பூந்தெரியல்வாள்வேந்தர்கோமான்
பட்டவாவெனாரன்பணிந்து.

(இ-ள்.) பட்டு - வாசமிக்க, வெண்பூந்தெரியல் - வெள்ளிய தும்பைமலர் பாலேழுடிய, வாள் - வாறையேந்திய, வேந்தர்கோ மான் - அரசர்கட்கு அரசனாகிய தருமபுத்திரனே, திண்திற லாய் - திண்ணிய வன்மை யுடையவனே, என்னை அறைகுவார்- என்னை யறைகுவார், யாவர் ஓ-எவரோ, தேவர் உலகத்தும் கண்டு அறியேன் - (அவர்களை) தேவருலகத்தினும் (இதுகாறும்) பார்த்தறியேன், யாவர்காண் - இம்மண்ணுலகத்தில் அறைகுவ வார்) எவர், பட்டஆறு - (என்சவுரியத்துக்கு) பங்கம்வந்த துபன்னாயிருந்தது, என்னாரன்பணிந்து-என்றுபணிந்து கூறினான்.

தேவேந்திரன் முதலாயுள்ள தேவசாதிகளுள்ளும் என்னைய றைகூவினார் இதுகாறும்மில்லை. மண்ணுலகத்தவர்வந் தறைகூ வக் கேட்டிருக்குமதெனக்கு வீரசவுரிய பங்கமாந் கண்டாயெ ன்றுளத் திவ்வகைசெய்ததிரிகத்தராசனுள்ளிட்டாரை நொழுவ னாயிற் படமலைந்து, ஸ்ரீவாசதேவன் பிரசாதத்தினால் மகிதல த்துத் தலைபுரட்டி யிங்ஙனீண்டன் வருகின்றேன், ஈங்கிதற்கெ ம்பெருமான் வெகுளாதொழிவாயாகென்றும், எனக்கு நின்றி ருவுளக் கருத்தால் விசயஞ்செய்து வருவேனாக வுன்பிரசாதப லத்தால் விடைதருவாயாகென்றும் தருமபுத்திரனை யடிபணிந் து விடைகொண்டு. காவாய் முன்னிலையொருமை யேவல் எ திர்கால வினைமுற்று கா பகுதி, வ் எதிர்கால விடைநிலை, ஆய் முன்னிலையொருமை யேவல்விசுதி. ஆறு ஆதொகுத்தல். (கசு)

அருச்சுனன் வீமசேனனைக் கைதொழுது

யாதுசொன்னான்.

672. கடுந்திறற்கானகத்திற்காரிருளில்வந்த

இடுப்பணையீழியவென்று—டடர்ந்த

செருவேற்றுமன்னவனைத்தின்கையாற்பற்றி

யொருநூற்றுக்கால்சுழற்றினேய்ந்து.

(இ-ள்.) கானகத்து இல் - காட்டில், கார் இருள்இல்-இருண்டகரிய இருட்போதில், வந்த - (போர்த்கு) வந்த, கடுந்திறல் - மிக்கவன்மையுடைய, இடும்பணை - இடும்பாசுரனை, ஈடுஅழிய வென்று - வலிமைகெடவெற்றிகொண்டு, மன்னவனனு - மணிமானை, டடர்ந்த செரு - மிக்கபோரில், ஏற்று - எதிர்த்துவென்று, ஒருநூறு - சீசகர்நூற்றுவரை, தின்கையாற்பற்றி-திண்ணிய கையாற்கால்களைட்பற்றி, ஒபந்து சுழற்றினாய் - வலியைகெடச் சுழற்றினாய்.

இருட்போதில் போர்மலைத்திடும்பணையன் நுயிர்குழித்தனை அதுவுமன்றிப் பகனைக்கொன்று எழில் நகரத்தா ரிடுக்கந்தீர்த்துப் பிளந்தெறிந்தனை, வைச்சிரவணன் மணிககரிற் செம்பொற்சாரலுக்குக்காவலாகிய மணி மாளை வானேற்றிப் பாஞ்சால கன்னிகைக்குச் சூட்டுவித்தனை, சீசகர் நூற்றுவரையு மியமலோகத்துக்கு விடுத்தனை, கிழக்கும் வடகிழக்குமுள்ள தராபதிகளைச் செயித்து ராசகூயயாகத்திற்கு டாரிதி யெதிர்கொடுவந்து தருமபுத்திரனுக்குக் கொடுத்தனை, கின்னரர் கிம்புருநாரதத் தொடக்கத்தார் மகாபலங்களுக்கும் பயங்கர மாயினை, தேவர்களுக்கு நினைப்பரிய வீரசம்பத்து முடையனை, தேவேந்திரனுத் துணுக்க மெய்துவதோர் பீமபராக்கிரமத்தினால் பீமசேனனாகி யுக்கிரவேகமுடைய தோர் தண்டாயுதத்தடக்கை வீரனாகி நீரின்க, கின்னருகுநின்ற தருமபுத்திரனை யாவராலுந் துளக்க வரிதோவென்றும், தருமபுத்திரனுக்குப் பிரமாதம் விளையாது காட்பாடியென்றும், இது நினக்கே பணியல்லாமல் யாவராலுந் காக்கப்படாதென்றும் பீமசேனனை நமஸ்கரித்துக்கூறி.

தூற்றுவ !. சுழற்றினாய் ாறுகெட்டு, தூற்று, சுழற்றின்ன
நின்றன. கடுந்திறல் கடி என்னும் உரிச்சொத்திரிபு. ஓய்ந்து
செயவெனெச் சத்திரிபு (கஎ)

விராடனையும் பாஞ்சாலனையும் நோக்கி

அருச்சுனன் கூறல்.

673 மன்னர்பெருமானே மச்சத்தார்கோமானே
நின்னிப்பரமென்று நில்லுண்ட ப்—பின்னுப
படைக்கலங்கடாஸ்சிந்துப்பாஞ்சாலர்கோவே
அடைக்கலமாமென்றனவன்.

(இ-ள்) அவன் - அந்த அருச்சுனன், மன்னர்பெருமானே,
அரசர்களுக்கு அரசனே, மச்சத்தார் கோமானே - மச்சநாட்
டார் நிலையனே, நின்னுல்பரம் (தருமனைக்காத்தல்) உனக்கே
பாரம், என்று உம் நில-எட்டோதும் சிறிதும்நீங்காது (தருமபு
த்திரனருகே நில், பின்னுட்-பீளவும், படைக்கலங்கள்தான்-ஆ
யுதங்களை, சிந்துப் (பகைவட்டேல்) கொரியும், பாஞ்சாலர்கோ
வே - பாஞ்சால நாட்டாரசனே, அடைக்கலம் ஆம் என்றான்
(தருமபுத்திரனுக்கு நீ) அடைக்கலமாமென்று கூறினான்.

இவ்வகை விரோடராசனுக்கும் பாஞ்சாலராசனுக்கும் அடை
க்கலங் காட்டிக்கொடுத்து இல் உருபுமயக்கம். பெருமானே
விளியருப. ௩ - பெயர்சஅ-கு கண்டாய் முன்னிலையசை. (கஅ)

ஏனை யரசர்களை நோக்கிக் கூறல்.

674. வேறுரைத்தமன்னவரைவிண்ணுலகுக்கிப்பாழாதே
ஏறுவித்துயீருவ்னென்றேகினான்—மாறடர்த்த
தென்னவரைத்தம்பியரைச்சிஞ்சையரைச்சோமகரை
மன்னவரைக்காக்கவகுத்து.

(இ-ள்.) மாறு அடர்த்த - பகைவர்களை நெருக்கிய, தென்ன
வர் ஐ - பாண்டியர்களையும், தம்பியர் ஐ - நகுலசாதேவர்களை
யும், சிஞ்சையர் ஐ - சிஞ்சையர்களையும், சோமகர் ஐ-சோமகர்
களையும், மன்னவர் ஐ-ஏனையரசர்களையும், காக்கவகுத்து-(தரும
புத்திரனை) பாதுகாக்க அமைத்து, வேறுஉரைத்த மன்னவர்ஐ-

அறைகூவிச்சென்ற திரிகுத்தன்முதலிய அரசர்களை, வின் உலகுக்கு - வீரசுவர்க்கத்திட்டு, இப்பொழுது ஏ - ஒரு கணப்போதில், ஏறுவிட்டா - சூடியேற்றி, மீளுவன்னன்று திருப்பி ஒரு வேனென்று, ஏகிரன் - விரைந்து அருச்சுனன் சென்றான்.

சஞ்சத்தகம்பம் கைமகூவினாரை நூலாசிரியன் பிரசாசலத்தால் ஆசிரையையும் விவாசைப்பிற் கோவராசுடேடு மீண்டு வருமளவாய் தருடபுத்திரனை யிரட்சிட்டி ராமியென்று டாண்டியராசனையுடைய சாசேவனையும் திஷ்டர்த்துய்யனையும் அஷ்டகேதுவையுடைய லலாயிரம் கோடகனையுடைய சிஞ்சையனையும் பரமசகஷத்திரியனாய் கடோற்கக்சியையும் தருடபுத்திரனாகக் காப்பாக்கி யறைகூவின திரிதந்தராச வின்மீதே நோ இப்போயினன் அருச்சுனன். கு உருபுமயக்கம். ஏறுவிட்டா பிறவினையிறகதகால வினையெச்சம் ஏறு பருதி, வி பிறவினையிக்குதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, ந சந்தி, ௨ இடைநிலை, உ எச்சவிக்குதி (கக)

திட்டத்துப்பமன் அணிவகுதால.

675. மன்னவனைக்காமினெனவாளமர்க்குண் டாள்விசயன்
இன்னபரிசென்றுணர்ந்தங்கேடுஞ் - மின்னிடையில்
மைவகுத்தசோலைவளநாடர்கோமாலும்
கைவகுத்துநின்றன்கலந்து

(இ-ள்.) மன்னவன்ஐ காமின்ன - தருடபுத்திரனைக்காவல் செய்யுங்கனென்றுகூறி, வாள்விசயன் - வாயேற்றிய அருச்சுனன், வாள்அமர்கண் - வாளேந்திச் செய்யுட்போர்முடிந்தல், இன்னபரிசு என்று - இத்தன்மையாக (நடத்தவேண்டிய) என்று, உணர்ந்து - முன்னர்த்தெரிந்து, அங்கு - அவ்விடத்து, ஏகினான் - சென்றான், மின்இடைஇல் - மின்னல்லங்காத, மைவகுத்த, மேகங்கள் தங்கிய, சோலை - சோலைசூழ்ந்த, வளநாடர்கோமான்உம் - நீர்வளமிக்க பாஞ்சாலநாட்டா அரசனாகிய திட்டத்துய்மனும், கைவகுத்து (சேனையைமண்டல வியூகமாக) அணிவகுத்து, கலந்து நின்றான் - இடைவிடாது தானும்நின்றான்.

பின்பு வீமனைநிறுத்தி, இருபக்கத்திலும் நகுலசாதேவர்களை நிறுத்தி, முன்பு அபிமன்னனைநிறுத்தி, சேனையினடுவில் தரும

புத்திரனை நிறுத்தித் தானுந் தலந்து நின்றான் என்பார் சைவகு
ந்து நின்றார் கவர்வ எவ்வாறு இன்ன இகாச்சுட்டுத் திரிபு.
இடை-(பிள்ளிடுகல்) முதன்னைத் தொழிற்மையி (உ0)

துறோணன் செயரை.

676 தேவடவங்கு; உடலும் தாடிபடுத்ததுமே நம்

தேவர் மைத்துமன் னிப்புச் சாங்கர்-சீர்மலிந்த

காந்தரகாச சமீபானியு சங்காவலரும்

தென்றிக்குழிவெனவென்று

(இ-ள்) தேவகாடலும்-மேலேசுடலும், தீர்தலும்-கீழை
சங்கடம், மி-படி (தரும) பெருங்கி, எதிர்காதுமேல- (மே
தெய்வ) எதிர்மேல்பாடு, தெவர் - பொரிஞ்சுரிய, மலைத்து (அ
மனபா மலை) முடி, தண்டா புத்தமர் னா (தருமபுத்திரன்
தேவியுள்ள) ஆரவன தெரிஞ் சொடங்கினூர்கள், சீர்
மலிந்த- மலிந்த, காந்தரகாசம்-காந்தரகாசம், சங்காவலரும்-
தண்டாபுலம், தென்றிக்குழிவெனவென்று, சங்காவலரும்-
தன்(தேவியின்) புத்தமரும், தென்றிக்குழிவெனவென்று-போர்க்கு
எனும்) தென்றிக்குழிவெனவென்று, கீதாநது - வினாந்து.

பாண்டிய அரசன் செய்து தந்தது எரிட்டா
ருப்பூரி புரி சரபாபுங் கிருபுங்கிருத டன்பாவும் கன்னன்
அசுவப் பாயபும சஞ்சரி சல்லியநுள்ளிட்டா லெழுபதினாயி
ரம் தேக்கெழுமாய் அனரத்திப் புரவியும் தூறியிரம் கச
மும் இரண்டிக்குறோணி பராபெவள்ளமும் இராசராசன் து
ரியோதனன் பிராசாக்களோடு, ஆர்த்துவந்து பூதலத்தைச்
சமுத்திரங் கொண்டாற்போலவும் மேகபடலங்களைச் சண்ட
மாருதங் கலங்கினுற்போலவுஞ் சங்குநாளை மிகமுழங்கத் தரு
மபுத்திரன்மேற சென்றான் துறோணசிரியன். மேல்கடல், கீழ்
கடல், ந-உயி-நக-கு-இல் பிற “ என்றமையால் நிலைமொழி
யீற்றியல்பும் முதல் நீருதலும் உருமொழிமுதல் வல்லெழுத்தி
யல்புங் கொள்க. எதிர்த்தது இறந்தகால விடைநிலைபெற்று
வந்த தொழிற்பெயர் எதிர்பகுதி, ந் சந்தி, த் இடைநிலை, ஆ

சாரியை, து தொழிற்பெயர் விசுதி. கலசயோனி கலசத்திற் பி
றந்தவன். (உக)

677. பல்பதினாயிரவர் பாஞ்சாலர் வெஞ்சமத்து
வில்லோடு டல்வனைய வெஞ்சரந்துய்க்-சொல்லை
விடைபுகுந்தா ற்போலவியனெடுத்தேரோட்டி
இடைபுகுந்தா ன்பாஞ்சாலரோறு.

(இ-ள்.) பல்பதினாயிரவர் - பலபதினாயிர அரசர்கூட்டங்களு
ம், பாஞ்சாலர் - பாஞ்சாலநாட்டாரரசரும், வெம்சரத்து சொ
டியபோர்க்களத்தில், வில்லுடு-(ராமேந்திய)வில்லினோடு, உடல்
வனைய - தமது உடம்பும்வனைய, வெம்சரம்நாடு - சொடியபா
ணங்களைத்தூவி, கொல்லை - முல்லையிலத்திலுள்ள, விடைபுகு
தால்போல் - காளைசென்றாற்போல, வியன்செடுநேர்ஒட்டி-பர
ந்தநெடிய தேரினைச்செலுத்தி, பாஞ்சாலரோறு - பாஞ்சால நா
ட்டாரரசன்-இடைபுகுந்தான் (புகைவரேனைமுன்)சென்றான்.

திவ்ஃதத்துய்மனுள்ளிட்ட பல்பதினாயிரம் பாஞ்சாலருடன்வி
ல்வனைத் தெரிசரங்கள் தூவி யெழிர்மலங்கி டகாசியோமுர்பு
முந்தியாது செய்தான் பாஞ்சாலராசன் உய் செயவெனெச்
சத் திரிபு, வியம்வியன் இறநிநிலைப் போலி (உஉ)

பாஞ்சாலராசன் செய்கை.

678 வில்வனைத்தவேல்வேந்தர் கொங்களத்துப்பட்டவிய
எல்வனைக்கையம்பெங்கும்வீசிணன்-கல்வனைத்த
காந்தட்கடிச்சாரற்காவலர்கோன் பாஞ்சால
வேந்தர்க்குமுன்பிறந்தவேந்து.

(இ-ள்.) கல்வனைத்த - மலையைச்சூழ்ந்த, காந்தள்கடி- காந்த
ள்மலரின்வாசமிக்க, சாரல்காவலர்கோன் - சாரலையுடைய அரச
சர்க்குஅரசன், பாஞ்சாலவேந்தர்க்கு முன்பிறந்த வேந்து - பா
ஞ்சால நாட்டாரரசருக்கு முன்பிறந்த அரசனும்ஆகிய துருப
தன், வில்வனைத்த - வில்லினைவனைத்தெதிர்த்த, வேல்வேந்தர் -
வேலையேந்திய பகையரசர்கள், வெங்களத்துபட்டுஅவிய - ஓவீ
யுய் போர்க்களத்தில் பட்டிமக்க, எல்-விளங்கும், வனை-கடகத்

தை யணிந்த, கை-தனதுகைகளால், அம்பு - அம்பினை, எங்கு உம் வீசிஞன் - எவ்விடத்தும் பிரயோகஞ்செய்தான்.

வகாவிழி குருதியிற்படவுழக்கித்துன்மருடனென்பாளை மரு மத்திடை மயங்கவெய்து காளிங்கராயுங் காந்தாரராயுங் கலக் குறுத்தி மகாசேனையிரியதாறி, உற்றவயிரியாகிய துரோணசாரியனோடே தாக்கிச் சயத்திரதன் திண்சிலையினைப் பத்தம்பினு லறுத்துக் கூறுக்கி யார்த்ததுக்கொண்டானதுகண்டு மிகவும் வெ குண்டெழுந் தியாதுசெய்தான் துரோணசாரியன். வேந்துள ன்னும் சாதிப் பண்பு அரசர்மேல் நின்றலால் பண்பாகுபெயர். காவலர் காத்தலில் வல்லவர். அம்புசாதி யொருமை- (உ.க.)

துரோணச்சாரியன் செய்கை.

679. பாய்வாளியொன்பதினாற் பாஞ்சாலன்வில்லறுத்து

வாய்வாளியைம்பதினான்மாதேரை-நர்வாளி

பூக்கமாமென்றங்கதிரவுடனார்த்தான்

வீக்கமால்கண்டுவெகுண்டு.

(இ-ள.) பாய்வாளி ஒன்பதின்ஆல் - தைத்துருவும் ஒன்பது பாணங்களால், பாஞ்சாலன்வில்லறுத்து-துருபதனாகிய தன்னு டையவில்லினையறுத்து, வாய்-சுர்மைவாய்ந்த,வாளிஐம்பதின் ஆல்-ஐம்பதுபாணங்களால், மான்-குதிரை(பூண்டதனது)தேர் ஐ-தேரினை, நர்-பிளந்தழித்த, வாளி-அப்பாணங்கள், ஊக்கம்ஆ ம்என்று-மிகவும்வன்மையையுடையன வாமென்று கருதி, மால் வீக்கம்கண்டு - (துரோணனுடைய) பெருமையின்மிகுதியையும் பார்த்து, வெகுண்டு - கோபித்து, அங்கு - அவ்விடத்து(சேமத் தேரொன்றிலேறி) அதிர(திக்குகள்)நடுங்க, உடன்ஏஆர்த்தான்- வினாந்து கோஷித்தான்.

இவ்வகை வாள்வாயம் பொன்பதினால் வில்லறுத்து ஐம்ப தஸ்திரத்தினால் மணிநெடுந்தேரை யவனித்தலத்து வீழ்த்துட் டி யார்த்ததுக்கொண்ட துரோணசாரியனைக்கண்டு நிலையாற் றுது பதாதியாய்ச் சிதறியோடி மற்றுங்கோர் சேமத்தேரே, மற்ற கோளரியேபோல வெகுண்டெழுந்தொரு திண்து

ஸ்திரத்தைத் தெரிந்துகொண்டு துரோணசாரிபனுடனேதாக்கி
 ஈர்வாளி வினைத்தொகைநிலைத்தொடர். வெருண்டு இரத்தகால
 வினைபெச்சம் ரெஞ்சுபதி, ஊர்ணகரபாசத்திரிதல் சந்தி,
 ட் இறந்தகால இடைநிலை, உ எச்சரிவி-இசனமயாக வெரு
 ண்ட, வெருருகின்ற, ரெஞ்ருக, வெஞ்ரு, வெஞ்சுபால், வெ
 குண்டான் என வினைவிட்பந்தன் ரெஞ்ருக (உசு)

பாஞ்சாலன் செய்கை.

680. நாகம்வளைத்தருளிநாகமசைத்தருளுந்

மாகன்மேலேமலர்வாளி—ஏவுகின்ற

மன்மதனுபெருந் பலவாளி மாநெய்தாள்

பன்மதராடென் ஈட்டிமது

(இ-ள்.) நாகம்வளைத்தருளி மதேருவை வில்லாகவளைத்து,
 நாகம் அசைத்தருளுந்-சர்ப்பத்தைக் கச்சாகச்சட்டம் (பருளிய), மா
 கன்மேல் - ஞானாகாசமுடைய சிவபிரான்மேல், ஏக - செல்
 லும்படி, மலர்வாளி - புட்பபாணத்தை, ஏவுகின்ற - பிரயோ
 கஞ்செய்கின்ற, மன்மதன் ஓட்டாள - மன்மதசூர்ப்போல,
 பன்மதர் ஆம் என்ன - (உருத்திரபுரம்) பாமன பன்மதர்
 என்று (கண்டோர்) பருகி, மலர்வா - (எருது) நிமிஷமாயி,
 பலவாளி எய்தான்-பலவாளி (துரோணமேல்) ஏவினார்

சிவபிரான்மேலே மலர்ப்பாணம் ஏவிய மன்மதேர்ப்போலத்
 துரோணன்மேல் திவ்ந்தத்துட்பன்மபாணங்களை யேவினான் என்
 பதுகருத்து திரிபுரத்தை நீராக்குதற்கு - சிவருவைச் சிவபெரு
 மான் வில்லாகக்கொண்டமையாலும், தாருகனத்து முனிவர்
 கள் ஏவிய சர்ப்பங்களைக் கச்சையாகக் கட்டினமையாலும்,
 சனகாதியர் பொருட்டுச் சிவபெருமான் கிட்டை கூடியிருக்க
 எல்லா ஆயிர்களும் தத்தமக்குரிய இன்பங்கள் துகராது அசை
 வற நின்றலால் அச்சிவபெருமானுக்கு இச்சை மூட்டுதற் பொ
 ருட்டு மன்மதன் மலர்ப்பாணங்களை யேவி யதினாலும் நாகம்
 வளைத்தருளி நாகமசைத்தருளி-மாகன்மேலே கமலர்வாளி-ஏவு
 கின்ற என் கூறினார். என்ன உவமவுருபிடைச் சொல்லடியா

கடமிறந்த சூழிப்புவினைப் பெயரெச்சம் என் உவமவுருபிடைச்
சொற்பகுதி, ன் சந்தி, அ எச்சவிசுதி. பரந்து இறந்தகால
வினைபெச்சம் பர பகுதி. (உரு)

துறோணன் செப்கை.

681 பாஞ்சாலர் வெள்ளம் டொந்துட்டவியக்

சாஞ்சாலிப்பட்டும் டாபிரம் - பாஞ்சாலன்

வில்லுத்து டொந்துட்டவியக் வெந்தர்தம்முன்னே

வில்லுத்து டொந்துட்டவியக் வெந்தர்தம்முன்னே

(இ-ள்) பாஞ்சாலர் வெள்ளம் - பாஞ்சாலநாட் டரசர்கள்
கூட்டம், டொந்துட்டவியக் - டொந்துட்டவியக் கூட்டம் மடிய,
பாஞ்சாலன் சாலி - துறந் தரசன்கவசம் அறும்படி காயும்
அட்டி - வருநதும் அட்டினை, கடாயினன் - எய்து, வில்லுத்து
(அவலாது) ஒளிபெக் கடுத்து, டொந்துட்டவியக் (ஏறிய) சேமத்
தேரையழிந்து, வெந்தர்தம்முன்னே - வேலைஏந்திய அரசர்
கள்ளுண்ணே, டொந்துட்டவியக் (அவலு ஏந்திய) வில்லையும் அறுத்து,
நாணுவித நான் - டொந்துட்டவியக் மேல் (அதற்கு) மேல்.

இவ்வகை இரண்டாவதும் பாஞ்சாலராசன் வில்லுத் தேரு
பழிப்புண் டபிமானித்துப் பத திடாயோட அதுகண்டு. காயும்
என்னும் பெயரெச்சம் டொந்துட்டவியக் காம் என
நின்றது டொந்துட்டவியக் - டொந்துட்டவியக். கடாயினன் கடாவினைப் பகுதி,
துறந் துறநாநாலை டொந்துட்டவியக், ஆன் ஆண்பால் விசுதி. பகுதி ய
ல்லாநாநெல்லாம் டொந்துட்டவியக் டொந்துட்டவியக் இடைச்சொற்க ளாதலால் “இடையுரிவட
சொலினியம்பியகொளாதவு” என்னும், டொந்துட்டவியக் கரத்தோற்
றம் சந்தி, அவ்வினைமுற்று வினையெச்சமாயிற்று. டொந்துட்டவியக் -
டொந்துட்டவியக். (உசு)

திஷ்டத்துய்மன்.

682. செய்கையழிந்து திரிந்தா னென்றந்தையென

வெய்யசினத்தான் மிகவுழுந்து - கையாற்

சலிக்கவேயெய்தான் டொந்துட்டவியக் வினையென

டொந்துட்டவியக் வினையென டொந்துட்டவியக்.

(இ-ள்.) என்தந்தை - எனது பிதாவாகிய துருபதன், செய்கையழிந்து - தனதுபோர்த்தொழிலிழந்து, திரிந்தான்என- முதுகு காட்டினானென்று, வெய்யசினத்துஆல் - கொடுங்கோபத்தால், மிகஎழுந்து - ஆக்கிரமித்துப் போர்க்கெழுந்து, உடன்று-கோபித்து, கைஆல் - தனதுகைகளால், சலிக்க -(துரோணனிடத்தில்)சலிக்க, எய்தான் - பாணப்பிரயோகஞ்செய்தான், தடம் சிலைஇன் (தனது)-பெரியவில்லால், வில்நாண்ஒலிக்க-(அவன் ஏந்திய)வில்லின் நாண்அதிர, எய்தான்-(மீளவும்) அம்பு ஏவினான்

ஆசாரியன்தன்னுடனே யடற்சிலையைச்சரகோஷித்துத்திவ்ந்தத்துய்மன் தலைப்பெய்தான்.அப்பொழுது மண்ணுப்திணைநும் அதிர்ந்திட்டது மகாயுத்தம் விளைந்திட்டது அப்பொழுது. வெய்ய குறிப்புவினைப்பெயரொச்சம் வெம்மைபகுதி, ஈறுகெடுத்தலும் முன்னின்ற மெய்திரிதலும் யகரத்தோற்றமுட்சந்தி, அ பெயரொச்சவிசுதி. உடன்று இறந்தகால வினையெச்சம் உடல் பகுதி, லகரம் னகரமாகத் திரிதல் சந்தி, நகரமெய் இறந்தகாலவிடை நிலை, உ எச்சவிசுதி. (உஎ)

துரோணன்செய்கை.

683. இருநூறுவெவ்வாளியேவிக் கொடிவீழ்த்
தொருநூறுமல்லகலமூன்றிப்-பொருநூறு
பாகன்மேலேவியேபத்திரட்டிவெவ்வாளி
தேரின்மேலெய்தான்றினைத்து.

(இ-ள்.) இருநூறுவெவ்வாளி - இருநூறுகொடிய பாணங்களை, ஏவி (திவ்ந்தத்துய்மன்மேல்) பிரயோகஞ்செய்து, கொடிவீழ்த்து-அவனது கொடியையறுத்து, ஒருநூறு - நூறுபாணங்களை, மல்லகலம்ஊன்றி - மற்போர்புரியும் (அவன்) மார்பிலழுத்தி, பொருநூறு - போர்செய்யும் நூறு பாணங்களை, "பாகன்மேல் ஏவி - தேர்ப்பாகன்மேற் செலுத்தி, பத்திரட்டிவெவ்வாளி - இருபதுகொடிய பாணங்களை, தேரின்மேல்-(அவனது) தேரின்மேல், தினைத்து-அழுந்த, எய்தான் (துரோணன்) பிரயோகஞ்செய்தான்.

இவ்வகைய ஸ்ரோருசிலையும் 'சோடிபுழி' புள்ளி உலக
வந்துப் புண்கூரத் திழ்ந்தாய் மன் தான் ட்டு போகலும் சீகன்
மயுள்ளிட்ட பஞ்சால குறாரரைக் கலக்குறு திச் சேனைமுற்
று ட்விராசுஞ்செய்து எதிர் ஸ்ரோணாட்டெ றது டே ஸ்ரெல்லு
கின்ற துரோணாசாரிபனைச டெ ஸ்ரூடாதி. பொருதாறு வினை
த்நோகை நிலைநொடாய் ட் ஸ்ரோடும் யராப் அ ட்வின்மேல்
நின்றது நினைந்து செடவெனெச்சந் திரிபு. நினைசுதி, ட்
சந்தி, ட் இறந்தகால வினை நிலை, உ எச்சவிகுதி (உஅ)

பாண்டி ட்வின் செய்கை.

684. பாண்டவர் பாண்டாறு பாண்டியர்கோன்சென்றெ திர்
ஆண்டுகடன்றோன் ம ட் ஸ்ரெப்காண்-புண் டவங்கு [அ
மேனிமே ட் சென்றுவிடுகணைடாய் கலாச
மேனிமே ட் சென்றனு ன்று

(இ-ள்) பாண்டவர்கள் - பாண்டிபுத்திரராகிய தருமபுத்திர
ஸ்ரீமூலியோர், மன்ஆள-மண்ணுலகினை, ஆள - அரசாள, டா
வ்மடி பர்கோன் - பாண்டியரசன், சென்றுஎதிர் ட்டு - சென்று
போதே ட்று, ஆண் கைநலஞ் டு துரோணனோடு, அன்று - அந்
காலையில், அ ம்ரெய்நான் - போர்செய்ய, பூண்சயங்கும் - ஆப
ரணப்விளங்கும், டேனிமேல் - உடம்பின்மேல், சென்று - தாக்
கி, விடுகணைடாய் - தான்பிரயோகஞ்செய்யும் அர்புகள் பா ப்
துருவ, உடன்று-கோபி ட்டு, கலசயோனிமேல் - அத்துரோண
ன்மேல், செனாண் - போர்க்கு எழுந்தான்.

பாண்டவர்கள் பாண்டிபுத்திரர்கள். பாண்டவர்கள் இது தத்
திதாந்ததம். செய்தான் முற்றெச்சம். உடன்று இறந்தகால
வினையெச்சம் உடல்பகுதி, லகரம் ட்னகரமாகத்திரிதல் சந்தி,
இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. இதனடியாக உடன்ற, உடலுகிற,
உடலும், உடல, உடன்றால் என வினை விதற்பங்கள் வருதல்
காண்க. (உக்)

சேரசோழர்கள்.

685. பாண்டியர்கோன்பத்துக்கிலையழிந்துபார்த்து
பூண்டயங்கிரண்டயங்கிப்போ தலுமே-ஈண்டியெதிர்

சாக்கினார்மேலுத்தனித்துச்சரமாரி
போக்கினார்தேர்மேற்புரிந்து

(இ-ள்.) பாண்டியர்கோன் - பாண்டியராசன், பத்துசிலைஅழிந்து - (தான்ஏந்திய) பத்துவில்லையமஇழந்து, பார்மீது-பூமியின்மேல், பூண்தயங்கி - ஆபரணம் தள்ளாடிப், நாண்தயங்கி - மாண்பரணம் நிலைகலங்கி, போதலும் - புறங்காட்டிச்செல்ல, ஈண்டி(சேரசோழர்கள்) நெருங்கி, எதிர்தாக்கினார்- எதிர்த்துப்போர்செய்தார்கள், தேர்மேல் (துரோணன்) தேரின்மேல், தனித்து - தனித்தனியாக, பேலும்-மேன்மேலும், புரிந்துவிரும்பி, சரமாரிபோக்கினார் - பாணவருஷம்சிந்தினார்கள்.

இவ்வகை பாண்டியராசனேன்றுகொண்டு ஐயிரண்டு சிலைபிடித் தமரழிவது கண்டு சேரசோழர்கள் விலக்குதலும் அதுகண்டு. தயங்கி செயவெனெச்சத் திரிபுகள் போதலும் நிகழ்காலத்தில்வந்த வினையெச்சம் டோ பகுதி, து, அல் சாரியைகள், உம் எச்சவிசுதி. தனித்து உரிசசொல்லடியாகப் பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம் தனி பகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகால விடைநிலை, உ எச்சவிசுதி. (௩0)

துரோணன்செய்கை.

636. கொற்றக்கொடித்தேரைக்கூறுக்கொர்க்கணயால்

வெற்றிக்கொடியோடுவில்லினையும்-அற்று

விடவாளிகொண்டேவினைந்தெய்தானாங்கே

அடலேற்றையானவன்.

(இ-ள்.) கொற்றம் - வெற்றியையுடைய, கொடி-துவசங்கட்டிய, தேர்ஐ-(சேரசோழர்களேறிய) தேர்களை, கூறுக்கி-பிளந்துவார்களை ஆல்-நீண்ட அஸ்திரங்களால், வெற்றிக்கொடிஓடு-விசயக் கொடியோடு, வில்லினைஉம்(அவர்களேந்திய) இரண்டுவில்லுகளும், அற்றுவிட-துணிந்து வீழ, அடல்-வலிமையையுடைய, ஏறுஅனையான்-ஆண்சிங்கத்தையொத்த, அவன்-அத்துரோணன், வாளிகொண்டு - அம்புகொண்டு - ஆங்கு - அப்பொழுதே, வினைந்துஎய்தான் - வினைந்து பிரயோகஞ்செய்தான்.

இவ்வகை துரோணனால் தேருஞ்சிலையுங் கொடியுமிழந்து கவசம்பிளக்க வேவுண்டு சேரசோழர்கள் தளர்ந்து போதலும்

துகண்டு. கொண்டு கருவிப்பொருளில்வந்த மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. கொற்றம் கொல்லுதல் இது தொழிலாகு பெயராய் வெற்றிமேல் நின்றது கொல் பகுதி, து சாரியை, லகரமும் தகரமும் திரிதலும் உகரக்கேடும் சந்தி, அம் தொழிற்பெயர் விசுதி. (நுக)

விராடராசன்செய்கை.

687. மல்லாருந்திண்டிறற்றேன் மச்சத்தார்தங்கோமான்
வில்லாற்றுரோணன் நன்வெடபடைஞர்-எல்லாம்
பிணச்சேற்றிலேயமூந்திப்பேய்கூத்தங்காடி
நிணச்சேற்றின்மூழ்குவித்தானின்று.

(இ-ள்) மல்ஆரும் - மற்போர்நிறைந்த, திண்திறல்தோள்- திண்ணியவலிய தோண்டியுடைய, மச்சத்தார்தங்கோமான்- மச்சநாட்டாரரசனாகிய விராடன், நின்று(போர்முனையேற்று)நின்று - வில்ஆல் (நானேந்திய) வில்லினால், துரோணன்தன் - துரோணனுடைய, வெட்படைஞர்எல்லாம் - கொடிய சேனாவீரர்களெல்லோரும், பிணம்சேறுஇல்ஏ - பிணமாகியசேற்றிலேமூழ்கவும், பேய் - பேய்க்கூட்டங்கள், அங்குகூத்துஆடி-அப்போர்க்களத்தில் (கூசைநிரம்பத்தின்று)கூத்தாடி, நிணம்சேறு இல்-நிணமாகிய சேற்றில், மூழ்குவித்தான் - மூழ்கவுஞ்செய்தான்.

படைஞர் தொழிலடியாகப்பிறந்த பெயர்ச்சொல் படை பகுதி, ஞகரம் பெயரிடைநிலை, அர் பலர்பால் விசுதி, படை கருவிப்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் படு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஐ தொழிற்பெயர்விசுதி. கோமான் பெயர்ச்சொல் கோ பகுதி, மான் பெயர்ப்பொருள் விசுதி. அமூந்த காரியப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம் அமூந்து பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ எச்சவிசுதி. (நஉ)

துரோணன்செய்கை.

688. கைம்மேலுமார்மேலுங்காமர்சிலைமேலும்
மெய்ய்மேலுமம்பெங்கும்வீசினான்மென்மேலு
மாய்ந்திட்டதேர்நின்றமச்சர்கோன்மாரிதைத்துப்
பாய்ந்திட்டிப்போனுன்பதைத்து.

(இ-ள்) கைமேலும் - (விராடன்கில்லேந்திய) கையின்மேலும், மார்மேலும் - மார்பின்மேலும், காபர் - விருப்பஞ்செய்யும், சிலைமேலும் - வில்லின்மேலும், மெய்மேலும் - உடம்பின்மேலும், எங்கு உம் - அகையொழிந்தாளுையவற்றின்மேலும், மென்மேலும் - மேலேலும், அப்புவிசினான் (துரோணன்) பாணஞ்சிரதினான், தேர்மாய்க்கட்டது - (ஏறிய) தேரழித்து, நின்ற (அந்தேரி) நின்ற, மச்சர்கோன் - மச்சநாட்டாரரசன், மாநிஷத்து - மெரியநிலவுகண்டேல், பதைத்துமாய்க்கட்டி பதைப்பதைத்துமாய்க்கட்டி, போனான் - புறங்காட்டியோடானான்.

இவ்வகை விராடராசனிலையாற்றாதுதேரினின்றிழியும்பாய்ந்து பதாதிபாயோடுதலும் அதுகண்டு வீமசேனன் வந்தேன்று கொள்ளலும் அதுகண்டு. மார்பு மார் தொகுத்தல் விகாரம். காமமருவு காமர் தொகுத்தல் விசாரம். மாய்க்கட்டது ஈறு கெட்ட அஃறிணை யொன்றன்பாற் படர்க்கை யிறந்தகாலவினை முற்று மாய் பகுதி, ந் சந்தி, து சாரியை, இடு பகுதிப்பொருள் விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, முதனிலையெழுத்தாத்தோன்றிய உகரமெய் இடைநிலை, உகரக்கேடு சந்தி. து ஒன்றன்பால் விசுதி. மேலுமேலும் என்ற அடுக்குச் சொல் மென்மேலும் என நின்றது ந - உயி - சக - கு - இல் “நெறியே” என்ற விதியால். கை மேல், மெய்மேல் ஐகாரத்தின் முன்னும் தனிக்குறில் யகர மெய்யின் முன்னும் மெல்லெழுத்து மிகுதல் ந - உயி - “எண்முவெழுத்திற்று” என்னும் சூத்திரத்தில் “சூறில்வழியத்தனியைநொதுமுன்மெலிமிகலுமாம்” என்றவிதியாம். (௩௩)

துரியோதனன்செய்கை.

௩89. சிங்கக்கொடியுஞ்சினமாவந்தேரினுடன்

மங்கத்தனிவாளிவாங்கினான் - துங்கமுடன்

போற்றரியபுஞ்சவர்க்குப்போர்கொடுத்தபார்கொடா

மாற்றரியதூற்றுவர்க்குண்மன்.

(இ-ள்) துங்கம்உடன் - பெருமையோடு, போற்றுஅரிய - புகழுதற்குஅரிய, புஞ்சவர்க்கு - ஐவர்களுக்கும், போர்கொடுத்து -

(தம்பொடி) போர்த்தொழிலைத்தந்து, பர்கொடாத- (அவர்க்குரிய) பூமியைக்கொடாத, மாற்றுஅரிய - நீக்குதற்கரிய (வன்மையையுடைய) நூற்றுவர்க்கு உள்மன் - துச்சாதனன்முதலிய நூற்றுவர்க்குள் மூக்கோனாகிப் துரியோதனன், சிங்கமகொடி, உம-(வீமனேறிய தேரிக்கட்டிய) சிம்மத்துவசமும், சினம்மா உம்பூட்டிய) கோபக்கையுடைய குதிரைகளும், தேரின் உடம்பங்க- தேரினோடழிய, தனி-ஒப்பில்லாத, வானிவாங்கினான் - பாணப்பிரயோகஞ்செய்தான்.

இவ்வகை துரிபோதனன் வெகுண்டு தன்னடுசரங்களால் வீமசேனன் சிங்கக்கொடியுந் தேருமிழந்து சர்வாயுதங்களாலு மறைப்புண்டான் அதுகண்டு. துரியோதனன் நூற்றுவருள் ஒருவனாலால் உள்வட்டிப் பிரித்தற்பொருளில்வந்தது. போற்று, மாற்று முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கள். அரிய என்னுங்குறிப்பு வினப்பெய சொச்சத்தின் அருமை என்னு முதனிலைஇன்மைமேல் நின்றது. கொடாத “சாவவென்மொழியீற்றுயிர்மெய்சாதலும் வீதி” என்ற-சூ-ஆல்-நுகெட்டுநின்றது உபலக்கணம்.

(16ச)

நருமன்செய்கை.

690. அம்பொன்முடிதுளக்கியாடெழிற்மேர்மேற்கொண்டு
செம்பொற்கவசஞ்செறிவித்தே-உம்பனாமுன்
ஆண்டவா வென்னவலங்கரித்துவாளமரிற்
பாண்டவர்கோன்றோன்றினுன்பார்த்து.

(இ-ள்.) அம்பொன்முடிதுளக்கி - அழகிய பொன்னாலாகிய தனது கிரீடத்தையசைத்து, ஆடு (முரசுக்கொடி) அசையும் எழில் - தோற்றத்தையுடைய, தேர்மேற்கொண்டு - தேரின்மேல் ஆளாகணித்து, செம்பொன் - செவந்தபொன்னாலாகிய, கவசம்செறிவித்து-கவசம்பூண்டு, உம்பனா-தேவனாயும், முன்-முற்காலத்தில், ஆண்ட ஆளுன்ன அலங்கரித்து-ஆளுதற்கு (அருச்சுனை) அலங்கரித்தவகைபோல அலங்கரித்து, வான்-வாளேந்திச் செய்யும், அமர் இல்-போரில், பாண்டவர்கோன் - பாண்டவர்களுக்கு அரசனாகிய தருமபுத்திரன், பார்த்து (தனதுசேனை பின்னிடுதலை) பார்த்து, தோன்றினான்-(பேர்க்கு) எழுந்தான்,

தேவர்களைக்காத்தற்பொருட்டு நிவாதகவசகாலகேயர்களோடு போர்க்கெழுந்த அருச்சுனன் போர்க்கோலங் கொண்டாறபோலக் கொண்டான் என்பார் உட்டனாமுன் ஆண்டவாவென்ன என்றார். இவ்வகை தலைக்கிராமும் வீரப்புட்டிலுஞ் செம்பொற் கவசமும்சாத்திப் படைக்கோலத்துடன் தருமபுத்திரன் வந்து. துளக்கி இறந்தகால வினையெச்சம் துளக்கு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, உ எச்சவிகுதி ஆண்ட என்னும் பெயரெச்சம் தொழிற்பெயர்ப் பொருளில் வந்தது. ஆள் பகுதி, எகரம் ணக்ரமாகத்திரிதல் சந்தி, டகரமெய இடைநிலை, அ எச்சவிகுதி. ஆறு ஈற்றுயிர் மெய்கெடுதல் செய்யுள் மருஉ. (நரு)

இதுவும் அது.

691. மானத்திடையடரும்வாரிநெடுங்கடலிற்
சேனைத்தனியாறுசெல்வதுபோல் - தானை
அடனோக்கிவேனோக்கியாடெழிற்றோனோக்கிப்
படைநோக்கிவந்தான்பரிந்து.

(இ-ள்.) இடைஅடரும்-நிலவுலகில்நெருங்கிய, நெடுவாரிகடலில்-தனது சேனையாகிய) பெருங்கடலில், சேனை (தூரியோதனன்சேனையாகிய) தனிஆறு செல்வதுபோல் - ஒப்பிலலாத பேராறு மடுப்பதுபோல, தானை-(யேலெழுந்துவரும்) சேனையின், அடல் - வலிமையை, மானததுநோக்கி-பேரபிமானமிருதியால்பார்த்து, வேல்நோக்கி(ஏந்திய)வேலின்வீக்கத்தையும் பார்த்து, ஆடு-(வீரருடைய) வெற்றிபொருத்திய, எழில்தோள் நோக்கி - அழகிய தோளின்வீக்கத்தையும் பார்த்து, படையோக்கி (ஏந்திய) வனையாயுதங்களின் பெருக்கத்தையும் பார்த்து, பறிந்துவந்தான் (போரில்) - அன்புசுடர்ந்து (தருமபுத்திரன் யுத்தசன்னத்தறைய் வந்தான்)

தருமபுத்திரன் திண்டேரோட்டிச் செருமலைந்து எதிர்விலக்கினுரை மலங்குதாழிப் பின்னுமொருயாற் றுறோணசாரியனைத் தாக்கி. நோக்கி. ஏன்ற வினையெச்சங்கள் போர்செய்து, தூறியென்னும் மொருள்மேல் குறிப்பாகப்பேரதரல் காண்க, வாரியியல் இன்னோசை தூவந்த ஒருபொருட்களிலி. படைகருவிப் பொருளில் வந்து தொழிற்பெயர். (நரு)

தருமபுத்திரன்செய்கை.

692. மாமலையுமண்ணுமறிகடலும்வானகமும்

கோமலையுமஞ்சிக்குலைந்தனவெ-போர்முனையில்

விற்கையான் தன்மன் விசைத்துச் சிலைநாணைப்

பொற்கையானுணைந்தபோது.

தன்மன்-தன்மபுத்திரன், போர்முனை இல்-யுத்தமுனையில், வில்
கைஆல்-தநுநூலிற் கூறியமுறையால், பொன்கைஆல் - தனது
பொன்னிறம்வாய்ந்த கரங்களால், சிலைநாணை - வில்லிற் பூட்டி-
யநாணினை, விசைத்து - விசைபடவாங்கி, நாண் எறிந்தபோது-
குணத்தொனிசெய்தபோது, மாமலை உம் - பெரிய அஷ்டகுலபர்
வதங்களும், படன உம்-நிலவுலகமும், மறிகடல் உம்-(அலைகள்) ம-
டங்குவரும் எழு கடல்களும், வானகம் உம்-விண்ணுலகமும், கோ-
மலை உம்-அரசுத்தன்மையுடைய டகமேருவும், அஞ்சி-துணைக்-
குற்று, குலைந்தன-நிலைகுலைந்தன.

கை-ஒழுங்கு. விசைத்து பெயரடியாகப்பிறந்த இறந்தகால
வினையெச்சம். விசை பகுதி, தகரமெய் சந்தி, தகரமெய் இ-
டைநிலை, உ எச்சவிசுதி. (நுஎ)

இதாவும் அது.

693. மற்றைத் துரோணன் தன்மார்மேலுந்தோன்மேலும்

கொற்றச்சிலைமேற்கொடிமேலும்—சுற்றும்

சரபடலம்போர்ப்புத்தலைப்பெய்தான் தன்மன்

விரைபடலத்தேர்முடுகவிட்டு-

(இ-ள்.) தன்மன் - தருமபுத்திரன், விரை - விரைந்துசெல்-
லும், படலம் - ஈணிக்கூட்டங்கள் (செறிந்த) தேர்முடுகவிட்டு-
தேரைவிரைந்துசெலுத்தி, துரோணன்தன் மார்மேலும் - து-
ரோணனுடைய மார்பின்மேலும், தோன்மேலும்-தோளின்மே-
லும், கொற்றம் - வெற்றியையுடைய, சிலைமேலும் (அங்குனெந்-
திய) வில்லின்மேலும், கொடிமேலும் - விசயதுவசத்தின்மே-
லும், சுற்றும் - எல்லாப்பக்கங்களிலும், சரபடலம்போர்ப்பே -
அம்புக்கூட்டங்கள் புதைபட, தலைப்பெய்தான் - பிரயோகஞ்
செய்தான்.

விரைபடலத் தேர்-படலப் இடைப்பிரவரல். உயிரைத் தேர்-
விரைதேர் விரைத்தொகை. சுற்று என்னு முதலிலைத்தொழிற்
பெயர் இடத்தின்மேல் சின்றது. (நடவு)

694. கார்க்ககை யோனிகடுஞ்சரத்தைக் கார்மழைப்போற்

போர்ச் சிலையினோடுப் புரிவித்தான் — பார்க்குங்

கரமாரியன் சருணையான் கையிற்

சரமாரியானேதகைத்து.

(இ-ள்.) பார்க்கு - உலகிற்கு, கரம் - தனதுகையினால், மாரி
அன்ன - பேகத்தை யொத்தி, சருணையான் - கருடையையுடைய
தருமபுத்திரன், கார்மழைபோல் - குற்றகாண்டமேகம்போல,
கைஇல்-முறையால் சரம் மாரி ஆல் (வருவிக்கும்சரவருவித்
தால்) கார்-மேகம்போல, கலசயோனி - துரோணன் (எம்பு)
கடுஞ்சரத்தை - கொடியாணங்களை, போர்ச் சிலையின் ஒடுங்
(அவனெந்திய) போர்க்குரிய வில்லோடும், தகைத்து புரிவித்
தான் - தடுத்தபோர் செய்தான்.

துரோணசாரியன் விட்ட அஸ்திர சஸ்திரங்களைத் தருமபுத்
திரன் அஸ்திரங்களாலுத்து மாற்றி மகாபுத்தம் விளைத்தி
ட்டது, அப்பொழுது திருத்திரார் சீசனையும் குறைத்திட்டன்.
பிரதியுபகாரங்கருதாது கொடுத்தால் கரமாரியன் என்னார்.
தகைத்து இறந்தகலவினைப்பச்சம் தகை பகுதி, ந் சந்தி, ந்
இடைநிலை, உ எச்சங்குதி. அன்ன உவம் வருபிடைச் சொல்
லடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம். அன் உவம்
வருபிடைச்சொற் பகுதி, எனகமெய் சந்தி, அ எச்சங்குதிச.

வீமன்முதலியோர் போர்க்கெழுதல்

695. வீமனுஞ்சேயும்குமரன் பெருமகனும்

மாமனுமச்சத்தார்கோமாமனும்—சோமகரும்

பைத்தோடியாவமேற்பாய்பகழிகால்வீழ்த்து

மொய்த்தோடிபுக்கார்கண்முன்.

(இ-ள்.) வீமனும் - வீமசேனனும், சேய்உம்-கடோற்குசனும்,
விசயன் பெருமுகன்உம் - அருச்சுனனுடைய சிறந்த புத்திரனா
கிய அபிமன்னுவும், மாமன்உம் - சாதததியும், மச்சத்தார்கோ

மான் உம்சோமகர் உம்-விராடனும்சோமகர்களும், பைததுஷ்டி (தருமபுத்திரனுக்குத்துணையாகி எங்கும்) பரந்துசென்று, ஆவம்மேல் (துரோணனுடைய) வில்லினுண்மேல், பாய்பகழி - தைத்துருவும் அம்புகளை, கால்வீழ்த்து-காலிறங்கிச்சொரிந்து, மொய்த்துஷ்டி - நெருங்கிச்சென்று, முன்புக்கார்கள்-முன்னே போர் செய்யப் புகுந்தார்கள்.

வீமசேனனுங் ௨' டாற்கசனும் அபிமன்னுவுஞ் சாத்தகியும் விராடராசனு முள்ளிட்டார் பன்னூறுயிரம்பலத்தினோடு மணி நெடுந்தேர் விரையவேவிச் சரகோஷஞ் செய்து சங்கமுதித் தருமபுத்திரனுக்காக முன்புகுந்தார்கள். பைத்து, மொய்த்து இறந்தகால வினையெச்சங்கள். பை பகுதி, த் சந்தி, த் இறந்த காலவிடைநிலை, உ எச்சவிஞ்சி. மொய் பகுதி. உம்மை எண்ணப் பொருளன. (௪௦)

வீமன் அசுவத்தாமா கிருபனோடு தலைப்பெய்து
போர்செய்தல்.

696. காலாள்யத்தேரிழிந்துகையிற்கதையினுற்

தேராட்களானுரைத்தேரழித்துத்—தேராட்கள்

நிற்பாரைக்காணுதுநின்றானெழிற்றருமன்

பொற்பாதஞ்சென்னிமேற்பூத்து.

(இ-ள்.) காலாள்ஆய் - பதாதியாய், தேர்இழிந்து-தேரினின் றுமிற்றங்கி, கையில் - கையிலேந்திய, கதையின்ஆல் - கதாயுத்தினால், தேர்ஆட்கள் ஆனார் ஐ - தேர்வீரர்களாகிய அசுவத்தாமா கிருபன் முதலியோரை, தேர்அழித்து - (அவர்களேறிய) தேரினையழித்து, தேர்ஆட்கள் நிற்பார் ஐ - தேர் வீரர்களாய்ப் போர்முனையில் நிற்பவர்களை, காணுது-காணாமல், எழில்-தோற்றத்தையுடைய, தருமன் - தருமபுத்திரனுடைய, பொன்பாதம்-பொன்போன்ற அரிய பாதமாகிய தாமரை, சென்னிமேல் பூத்து நின்றான் - தனது சிரத்தில் மலரநின்றான்.

போர்முகத்தில் வெற்றிகொண்டமையால் தன்முத்தோனைவணங்கினான் என்பார் எழிற்றருமன் பொற்பாதஞ்சென்னிமேற்பூத்து நின்றான்என்றார். இவ்வகை மகாசேனையோடுந் தாக்கி;

காலாளாயத் தண்டுகொண்டு, தேர்வேந்தராயினுரை யுத்தபூமி யிலில்லா தெப்பக்கழு மோடத் துரத்தித் தேரரட்க னெதிர்ப் பாரைப் பெறுது மகாவாயு திரிவதாமெனத் திரிந் தார்க்கி ன்ற வீமசேனன் தன்னோமிந் துருவிவந்த ராக்ஷதர்வந் தாரை யார்ப்பரவத்தினுற் பயங்கொளுத்தி, துரோணன் கிருபன் அசு வத்தாமா இவர்களை யாயுதங்கனையழிய மோதிச் சர்வசத்திரை யுந் திசைதிசை சிந்துவித்துத், துரியோதனனையு மெப்பக்கமும் ஓடத் துரத்திச் சல்லியன்வந் தானைவன் மத்திற் பிரகரித்து, செயத்திரதன்வந் தானைத் தேரோடு மெடுத்தெறிந்து, சகுனி வந் தானையஞ்ச வுரப்பிமான் கணங்களைப் புலிதுரந்ததாமென மானவேந்தனை யோடத்துரத்தித் தருமபுத்திரன் ஸ்ரீபாதங்க ளில் நமஸ்கரித்து நின்றான் வீமசேனன் அதுகண்டு. பூத்து என்றமையால் பாத்தாமரை என்றும். பூபகுதி த் சந்தி த் இற ந்தகால விடைநிலை, உ எச்சவிசுகி. பூத்து செயவெனெச்சத் திரிபு. (சுக)

பகதத்தன்செய்கை.

697. சாடலந்துதங்கள்படையிரியத்தானெதிரே

ஓடவிறல்யானையுந்தினுன்—கூடார்

உரம்பொருதவெற்றிபுனையும்பர்க்காத்தெவ்வ

சுரர்பொருதவேந்தன்சுளித்து.

(இ-ள.) சாடு (பகைவரைக்) கொல்லுதலை, அலந்து-ஒழிந்து, தங்கள் படை இரிய - தங்கள்சேனை முதுகிட்டோட, தான் எதிர் ஏ - தான் (அப்பகைவர்சேனைக்கு) எதிரே, விறல்யானை ஓட - தனது வெற்றியையுடைய யானை விரைந்துசெல்ல, கூடார் - பகைவருடைய, உரம்-மார்பை, பொருத-போர்செய்து பிளந்த, வெற்றிபுனை-வெற்றிமாலையைத்தரித்த, உம்பர்க்குஆக- தேவர்களுக்காக, தெவ்-பகையைுடைய, அசுரர்பொருத-அசுர ரோடு போர்செய்துவென்ற, வேந்தன் - பகதத்தன், சுளித்து- கோபித்து, உந்தினுன் - செலுத்தினுன்.

சுரர்புதிக்குத் தோழனாகி யசுரர்குலப் பகைதணித்துக் கொடுத்துத் தேவர்களோடு மமுதங்கடைந்த பகதத்தன் என்னுமோ

நிராக்ஷதன் பதினாயிரம் யானை பலமுடையனாகி, தூறாயிரம் யானையின் பலமுடைய தோர் சுப்பிரதீபமென்னு மதகசத்தின் மேற்கொண்டு தாக்குமளவில். சாடுமுதனிலைத் தொழிற்பெயர். அலந்து இறந்தகால வினையெச்சம் அல பகுதி, ந் சந்தி, த் இடைநிலை, உ எச்சவிசுதி - அவ்வெச்சம் காரியப்பொருளில் வந்த இரிய என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம் காரணப்பொருளில் வந்த உந்தினான் என்னும் இறந்தகால வினைமுற்றின் உந்துஎன்னு முதனிலையையுங்கொண்டன. (சஉ)

அப்பால்.

698. தேர்துகைத்துமாப்பிளந்துசேண்வரைபோலாள்விலக்கிப் போர்விலக்கியானைமுன்னேபோய்ப்பிறங்க—வீரர் இரிந்தோடவோடியிகற்களிறுந்தானும் திரிந்தானத்தெம்முனைமேற்சென்று.

(இ-ள்.) தேர்துகைத்து (எதிர்த்த வீரர்களேறிய) தேர்களை யழித்து, மாபிளந்து - குதிரைகளைப்பிளந்து. சேண்-நீண்ட, வரைபோல் - மலைபோலின்ற, ஆள்விலக்கி - காலாட்களைத்து ரத்தி, போர்விலக்கி - போர்முனையைவிலக்கி, யானை (தானேறிய) யானை, முன் ஏ போய்ப்பிறங்கமுன்னேசென்று விளங்கவும், வீரர் - போர்மன்னர்கள், இரிந்துஓட - முதுகிட்டோடவும், ஓடி - விரைந்து, இகல் - வலிமையையுடைய, களிறுஉம் தான் உம் - யானையுந் தானுமாக, அ - அந்த, தெவ்முனைமேற்பகைவர் போரின்மேல், சென்றுதிரிந்தான் - சென்றுபோராடினான்.

வெம்முனையில் என்றும் பாடம். பகதத்தன் சரவருஷஞ் சொரிந்து பகடுந் தேரும் பாய்முவும் பாவடியிற் படவுழக்கி, தன்பெருங்கோட்டிப் புண்சுமந்த காலுடையதோர் மால்வரை நிலமிசைத் திரிவதாமெனக் கடுங்காற்றின் வடிவுகொண்டதாமெனக் கொடுங்கூற்றங் கொதித் தெழுந்ததெனக் கொல்லாநின்ற பகதத்தனுக்கு நிலையற்றா தெட்டுத்திசையு மிரிந்தோடுகின்ற தருமபுத்திரன் சேனையைக்கண் டழிபடைதாங்கி வந்தென்றுகொண்டு. துகைத்து முதலிய இறந்தகால வினையெச்சம்

தனொன்றை யொன்றுகொண்டு பிறங்க என்னும் நிகழ்கால
வினை யெச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம் ஓடி என்னு
ம்வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும் கொண்டன. துகைத்து
இறந்தகால வினையெச்சம் துகை பகுதி. தெவ் பண்பாகுபெய
ராய்ப் பகைவர்மேல் நின்றது. வருமொழிமுதல் மகரம் ஆத
லால் நிலைமொழியீற்று வகரமெய் மகரமெய்யாகத் திரிந்தது.
ந - மெ - ஈ - ஈ - ஆ - ஆல். தானும் என வந்தமையால் அதனோடு
விரவியகளிறு என்னும் அஃறிணைப்பெயரும் விரவிச் சிறப்பால்
கிரிந்தான் என்னும் உயர்திணையொருமை முடிபேற்றது திணை
வழுவமைதி. ந-பொ-உஎ-ஆ. இல் “ஒருமுடிபின்” எனவாளா
ஈறினமையால்.

(சூந)

வீமன்செய்கை.

699 ஆலாலவாசுகிதன்வாயிற்புறப்பட்ட

ஆலாலம்போலவடிசினமாய்க்—காலாளாய்

அம்பொற்றண்டேந்தியமராடப்போயினான்

செம்பொற்றோள்வீமன்செயிர்த்து.

(இ-ள்) ஆலாலம-கொடிய, வாசுகிதன் (மந்தரகிரியாகிய
மத்தில் தாம்பாகப்பூட்டிய) வாசுகியினுடைய, வாய்இல்புறப்ப
ட்ட-வாயிலினின்றுபுறப்பட்ட, ஆலாலம்போல-விஷத்தைப்போ
ல,அடு-கொல்லுதற்குரிய, சினம்ஆய்-கோபமுண்டு, கால்ஆளா
ய்-பதாதியாய்,அம்பொன்-அழகியபொற்பூண் (கட்டிய) தண்டு
ஏந்தி-கதாயுதத்தையேந்தி, செம்பொன் தோள்-செவந்தபொன்
னிற்ம் வாய்ந்த தோள்களையுடைய, வீமன்-வீமசேனன், செயிர்
த்து-கோபித்து, அமர்ஆடபோயினான்-போர்புரியச்சென்றான்.

இவ்வகைகொண்டுசென்று பகதத்தன் வாகனமாகிய சுப்பிர
தீபத்தின் வன்மத்திடை புடைந்தார்ந்தான் வீமசேனன். செ
யிர்த்து-இறந்தகால வினையெச்சம் செயிர் பகுதி, த் சந்தி, த்
இடைநிலை, உ எச்சவிருதி. அடுவினைத்தொகைநிலைக்குறிப்பு.

இதுவும்அது.

700. வாமவேலேந்திவரைதடிந்தவள்ளல்போல்

வீமனேசென்றுவிலக்கினான்—கோமான்

புனைவயிரக்கோட்டியானைபொன்னுதம்மேற்றன்கைச்
சினவயிரத்தண்டுவிழச்சென்று.

(இ-ள்.) வாமம் - ஒளிவரய்ந்த, வேல் ஏந்தி - வேலையேந்தி,
வரைதழந்த - கிரவுஞ்சுகிரியையழித்த, வள்ளல்போல்-முருகக்
கடவுள்போல, கோமான் - பகதத்தனுடைய, புனை - (கிம்புரி)
பூண்ட, வயிரம் - வயிரம்பற்றிய, கோடு - கொம்பினையுடைய,
யானை - சுப்பிரதீபத்தினுடைய, பொன்-நெற்றிப்பட்டமணிந்த,
துதல்மேல் - நெற்றியில், தன்கை - தனது கையில் (ஏந்திய)
சினம் - கோபமிக்க, வயிரத்தண்டுவிழ - சேகரபற்றிய கதாயுதந்
தாக்க, சென்று - பாய்ந்து, வீமன்-வீமனே, (போய்) விலக்கி
னான் (தன் சேனைமேற் செல்லுதலை) விலக்கினான்.

இவ்வகை பகதத்தனோடு சுப்பிரதீபத்தோடும் வீமசேனன்
றலைபட்டிச் சிங்கநாதமுஞ் சங்கத்தொனியு மெழுப்பி யார்ப்பட
ரித்து எம்மருங்குந் திசைசிலம்பத் தன் மகாசேனைமேற் போ
காமல் மற்றதனைத் தகைந்திட்டு மகாயுத்தஞ் செய்யாரின்றான்
வீமசேனன். தடிந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் தடி பகுதி
ச் சந்தி, த் இறந்தகால விடைநிலை, அ-எச்சவிருதி. பொன்
பட்டத்தின்மேல் நிறற்றலாற் கருவியாகுபெயர். உடையவன்
தொழிலை யுடைமை மேலேற்றிச் சினத்தண்டு என்றார். (சரு)
அப்பால்.

701. ஒருவரொருவர்க்கங்கொல்காதுபோரில்

இருவருமேசென்றங்கெதிர்ந்தார்—விரவியெழுங்
கார்முழக்கோமாகடலோகாற்றோவெனவன்றிப்
போர்முழக்கோவென்னப்புகுந்து.

(இ-ள்.) விரவி எழும் - கலந்தெழாரின்ற, கார்முழக்கோ -
மேகங்களின் முழக்கமோ, மாகடலோ.- பெரியகடலின்முழக்க
மோ, காற்றோ - சண்டமாருதத்தின் முழக்கமோ, அன்றி -
இவையல்லாமல், போர்முழக்கோ - போர்க்களத்தி லெழுந்த
முழக்கமோ, என்ன - என்று கேட்டோர்கருத, ஒருவர்க்கு ஒரு
வர் - ஒருவருக்கொருவர், அங்கு - அப்போர்க்களத்தில், ஒல்கா
து (பிறிதும்) தளராது, போர்இல்புகுந்து - போர்த்தொழிலிற்

புகுந்து, இருவர் உம் ஏ - பகதத்தனும் வீமசேனனுமே, சென்று அங்கு எதிர்ந்தார்-(தம்முள்) அப்போர்க்களத்தில் கலந்தெதிர்ந்து போர்செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

கார் கருமையென்னும் பண்புப்பெயர் ஈறுகெட்டு முதல் நீண்டுநின்ற கார் பண்பாகு பெயராய் மேகத்தின்மேல் நின்றது. ஒருவரொருவர்க்கு இறுதியில்நின்ற எல்லைப்பொருளில் வந்த நான்குருபைமுன்னர்க்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. ஒல் காது எதிர்மறை விளையெச்சம் ஒல்கு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஆ எதிர்மறைவிசுதி, அனைத்தும் ஓர்பகுதி, து சாரியை உகரக்கேடுசந்தி, உ எச்சவிசுதி. மாகடல் உரிச்சொற்றொடர் ஆதலால் “இயல்பினும்விதியினும்” என்ற பொதுச்சூத்திரத்தால் மிகாது “இடையுரிவடசொலின்” என்ற சூ - ஆல் வருமொழி முதல் வல்லெழுத்து இயல்பாயிற்று. (சசு)

பட்டத்தன் செய்கை.

702. பாண்டவர்கள்சேனையென்னுங்காட்டைப்பகதத்தன் தூண்டிசினத்தீயாற்சுடும்பொழுதில்—காண்டபப் போர்வண்ணவிற்கைப்புயல்கொண்டுவந்ததே கார்வண்ணனென்பதோர்காற்று.

(இ-ள்.) பாண்டவர்கள் - பாண்டவர்களுடைய, சேனை என்காம்காட்டை - சேனையாகிய பெரியகாட்டினே, பகதத்தன் - பகதத்தனாவன், தூண்டு - முனாநின்ற, சினம் - கோபமாகிய, தீ ஆல் - பெருந்தீயினால், சுடும்பொழுது இல்-சுடாநின்றகாலத்தில், காண்டபம் - காண்டபமென்னுஞ் சிறப்புப்பெயரையுடைய, போர் - போர்த்தொழிற்சூரிய, வண்ணம்-நிறத்தையுடைய, வில்கை-விலையேந்தியகையையுடைய,புயல்(அருச்சுனனாகிய) மேகத்தை, கார்வண்ணன் என்பது - கரியநிறத்தையுடைய கண்ணமூர்த்தியென்று சொல்லப்படும், ஓர்காற்று-ஒருகாற்றானது, கொண்டுவந்து (அத்தியை யவிக்கும்படி) கொண்டுவந்துசேர்த்தது.

எத்தனை யோராயிரம் யானையின் பலமுடையதோர் சுப்பிர தீபத்தின்மேற் கொண்டு பகதத்தனென்னு மகாபல பராக்கிர

மன் புகுந்து பாண்டவர் சேனையைக் கொல்லுகின்றனென்று
ஸ்ரீவாச சேவன் தன் திருவுளத்தே நினைந்து பதினாயிர நாரா
யண கோபாலரையும் பதினாயிரஞ் சஞ்சத்தகரையு மபசெயப்
படுத்துவித்து அருச்சுனனைக் கொண்டுவந்து யுத்தபூமி புகுந்
தான். தூண்டு சினம் வினைத்தொகை நிலைத்தொடர். காண்டப
வில் இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. இதுஉருவகவணி.

அப்பால்.

703. விசையன் வருதலுமேவீமன்கணின் றும்

விசையன்மேலேதிரியவிட்டான்—திசைசுழலும்

வாலுடைத்தாய்மூன்றுமதமுடைத்தாயிரண்டு

காலுடைத்தாயோடுங்களிறு.

(இ-ள்.) விசையன் வருதலும்-அருச்சுனன் போர்க்குவர, வீ
மன்கண் நின்றும்-வீமசேனனிடத்தினின்றும், விசையன்மேல்
ஏ - அந்த அருச்சுனன்மேலே, திரிய (சுளித்துத்) திரிய, திசை
சுழலும் - திக்களவுஞ்சென்று சுழலும், வால் உடைத்து ஆய்-
வாலினையுடையதாய், மூன்றுமதம் உடைத்துஆய் - மும்மதங்
களையுடையதாய், ஈரிரண்டு கால்உடைத்து ஆய - நான்கு கால்
களையுடையதாய், ஓடும்களிறு - ஓடும் சுப்பிரதீபத்தை, விட்
டான் (பகதத்தன்) ஏவினான்.

வீமசேனனோடு யுத்தம்பண்ணி மற்றவனை வெல்ல வொண்
னாமற் கைவிட்டு அருச்சுனனுடனேபகதத்தன்நாக்கி. வருதலு
ம நிகழ்காலவினையெச்சம் வா பகுதி, வாவளனக் குறுகுதலும்
ரகரவுகரம் விரிதலும் விகாரம், து, ஸ்ரீ இரண்டுஞ் சாரியை,
உகரக்கேடு சந்தி, உம் எச்சவிசுதி. கண் இடப்பெயர்ச்சொல்
லாதலால் நீக்கப் பொருளில்வந்த நின்றும் என்னுஞ் சொல்லு
ருபேற்றது. மூன்று ஈரிரண்டு சொன்முரணணி. (சுஅ)

யாதுசெய்தானென்னிஃ.

704. மார்மேலுந்தோண்மேலுமால்வண்ணன் றன்மேலும்

தோர்மேலும்பொற்பகழிசிந்தினான்—போர்முனையில்

என்றான்சரமாரியெண்ணியிரங்கோடி

குன்றாமலெய்தான்கொதித்து.

(இ-ள்.) மார்மேலும் (அருச்சுனன்) மார்பின்மேலும், தோள்மேலும்- தோள்களின்மேலும், மால்வண்ணன் தன்மேலும்-மேகம்போலும் கரியநிறத்தையுடைய கண்ணமூர்த்திமேலும், தேர்மேலும் - தேரின்மேலும், பொன்-பொற்கட்டிணையுடைய, பகழிசிந்தினான் - பாணப்பிரயோகம்செய்து, போர்முனைஇல்-யுத்தமுனையில், ஏன்றான் - எதிர்த்து, எண்ணுயிரங்கோடி சரம் மாரி - எண்ணுயிரங்கோடி பாணவருஷம், குன்றாமல் - குறைவுபடாமல் (நிரம்ப என்றபடி) கொதித்து எய்தான்-கோபித்து மீளவும் பிரயோகஞ்செய்தான்.

இவ்வகை தேர்மேலும் வானரங்கோடிமேலும் ஸ்ரீ வாசுதேவன்மேலும் யாவராலும் தாங்கவொண்ணாவகை சரமாரி பொழிந்துநின்றான் பகதத்தன். சிந்தினான் ஏன்றான் முற்றெச்சங்கள் ஏல் பகுதி, லகரம் னகரமாகத்திரிதல் சந்தி, நகரம் இறந்த காலவிடைநிலை, ஆன்விசுதி. ஏன்றான் ஏன்றான் குறுக்கல்விகாரம். குன்றாமல் எதிர்மறை வினையெச்சம் குன்று பகுதி, ஆ எதிர்மறை விசுதி, உகரக்கேடுசந்தி, அனைத்தும் ஒருபகுதி. மல் எதிர்மறை யெச்சவிசுதி. (சக)

அருச்சுனன்செய்கை.

705. வில்லறுத்துநாணறுத்துவெற்றிக்கொடியறுத்து
மல்லறுத்தங்காணைமதமறுத்து—நில்லென்றான்
தேனாறுசோலைத்திருநாடர்கோமானைப்
பூநாறுவேலான்புகன்று.

(இ-ள்.) வில்அறுத்து (பகதத்தன் ஏந்திய) வில்லினையறுத்து, நாணஅறுத்து-(வில்லிற்பூட்டிய) நாணையும் அறுத்து,வெற்றிக்கொடி (அவனேந்திய) வெற்றித்துவசத்தையும், அறுத்து-துணடுசெய்து, மல்அறுத்து (அவனது) மற்போரையுந் தொலைத்து, அங்கு - அவ்விடத்தில், ஆனை - சுப்பிரதீபத்திணையுடைய, மதம் அறுத்து - மதத்தையும் அடக்கி, தேன்னாறு-தேன்வாசம் வீசும், சோலை - சோலைசூழ்ந்த, திருநாடர்கோமானை - செல்வமிக்க நாட்டோர் அரசனாகிய பகதத்தனை, (நோக்கி) பூநாறுவேலான் - மலர்மாலையுடைய வேலையேந்திய அருச்சுனன், புகன்

க்கை யிறந்தகாலவினை முற்றுப்பெயரெச்சமாய் நின்றது. வலிந்து இசையெச்சம் - கதுவகாரியம் பெருமையில் வினையெச்சம். கதுவு பகுதி, உகரக்கேடுசுந்தி, ஆ எச்சமுடையது. (ருக)

அப்பரில்.

707. மால்வாநையோபோன்ற சூன் டால் உருவ மால்வாநையின்

மேலவரையின் மார்பு சிவ வயிதையிற்—கோலிப்

பெரு மாரிபெய்வ தெனம் பெய்தான் சிலையாழ

சுதானாநிலை ய்துடன் அமைந்து

(இ-ள்.) மால்வரைஏழோன் பெரிய உலையையேயொத்த,
தன் மால்யானை என்னுடைய மரமங்குச்சையுடைய பாளை (மீம
லேதி) வரைஇல - அளவிலாத, பாசாகம் பெரிய பாக்காஸ்தி
ரங்களை, விவ் - விவ்ரிட, விவைய - விவையட, கோலி-ஏறிட்டு,
மால்வரைஇல - உலையையினால், பெருமாரிபெ பவது
என - பெருமழை பெய்துநிலை, பெய்தால் - (உககத்தன்)
பிரயோகமுசெய்தான், உலைய - விவையல், சரமாரி சரவரு
வதத்தை, பெய்கின்றனாக விவையல், எதுப ஆறுப்காள்.

இவ்வகை மரதடி வருவது பற்றி, ௧௯௭௩ ஆண்டு கி-ஆர்-சி-லேயால்வரை ஆட்சா மாநிலச் சார்புக் கமிஷன் மிகவும் வெகுண்டு பொங்கி, கோலி இறந்த உலகியைச் சம்பகாஸ்பகுதி, இ எச்சவிருதி. என்ன உலகியுருபிடைச் பொல்லடி யாகப்பிறந்தபெயரெச்சம் என்னவெருபிடைச் சொற்பகுதி, எனகரமெய்சந்தி, அ எச்சவிருதி. என்னொருத்தல்வி காரம். ௧௯௭௩ எனபபின்னும் வருதல் சொற்பின் வருதலையணி. (௬௨)

அருச்சுனன்செய்கை.

708. கணைமாரியெல்லாங்கலக்கிக்கார் கோலி

அணை மார்பினுண்புரளவார்த்தே—இணையில்லாக்

காலன் கடுப்படையைவிட்டான் கருதலன்மேல்

மால்வண்ணன்றேழன் மதித்து.

(இ-ள்.) கணைமாரி எல்லாம் (பகதத்தன்) எய்த சரவருஷம்
களையெல்லாம், கலக்கி - அறுத்து, கார்முகம்கேகாவி - விஸேஷ
வாத்து, மார்பில் அணைநாண்புள்ள - மார்பிற் பொருந்தி யில் நா

ண்புரன், ஆர்த்து - குணத்தொனிசெய்து, இணை இல்லாத (தனக்கோர்) ஒப்பில்லாத, கடுங்காலன்படை - கடிய இயமாஸ்திரத்தை, சுருதலன்மேல் - பகதத்தன்மேல், மால்வண்ணன் - மேகம்போலுங் கரிய நிறத்தையுடைய கண்ண மூர்த்தியினுடைய, தோழன் - தோழனாகிய அருச்சுனன், மதித்துவிட்டான் - அபிமந்திரித்து எறிந்தான்.

இவ்வகை பகதத்தன்விட்ட திவ்வியாஸ்திரங்களைத் தேவராசன் பிரசாதத்தினால் இயமாஸ்திரத்தா ஸ்துத்துமாற்றி யபசையப்படுத்தக்கண்டு. கார்முகம் கார் தொகுத்தல்விகாரம். அணையென்னு முதனிலை வினையெச்சப் பொருளில்வந்தது. படைகருவிப்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்ப்படுபகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, ஐ கருவிப்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்வினாகுதி. (ருங்)

பகதத்தன்செய்கை.

709. கூர்வாளிநூறுகொடியின்மேற்கோத்தெய்து

போர்வாளிமூந்நூறுபுறம்பரிமேல்—ஈரானு

வச்சிரம்போலெய்தான்மலைந்தான் தடம்தோளிற்

சித்திரம்போலான்னன்செயிர்த்து.

(இ-ள்.) சித்திரம்போல் (அருச்சுனன் பாணத்தினால்) சித்திரம்போல் (அசைவறநின்ற) மன்னன்- பகதத்தன், செயிர்த்து-கோபித்து, கூர் - கூரிய, நூறுவாளி-நூறுபாணங்களை, கொடி இன்மேல்-வானரதுவசத்தின்மேல், கோத்து எய்து (வில்லில்) கோத்துப் பிரயோகஞ்செய்து, போர் - போர்த்தொழிற்குரிய, மூந்நூறுவாளி - மூந்நூறுபாணங்களை, பொன்பரிமேல் - அழகிய சுவேதக்குதிரைகள்மேலும், ஈரானு- பன்னிரண்டுபாணங்களை, மலைந்தான் (தன்னொடு) போர்செய்த அருச்சுனனுடைய, தடம்தோளில் - பெரியதோளிலும், வச்சிரம்போல் எய்தான்-வச்சிராயுதம்போலப் பிரயோகஞ்செய்தான்.

இவ்வகை பகதத்தன் அஸ்திரமெல்லாம க்ஷயஞ்செல்லவும் வானவராலும் தடுப்பதற்கரியதனை, வெகுவித சகஸ்தர வருஷ நிறைவுடையதனை மணிபூஷணசாலசோபிதமாகியவதனை வைஷ்ணவாஸ்திரமாக வபிமந்திரித்து முனையிரியவிட்டெறிதலும்,

அது அக்ஷிணிச்சுவாலையா யரசர்குழாப் பெவந்துவிழ் பார்த்தல்
வலையந்தலைப் பணிப்பச் சொல்லா நின்றதினெங்கண்மி அருச்சுன
னும் வைவண்ணவாஸ்திரம் கொடுக்கவற்றினெந் தகைத்து மற்ற
தற்கு வசிகத்தலத்தைக்கொடுத்தான் ஸ்ரீவாஸதேவன். கோத்து
இறந்தகால வினையெச்சம் கோபகுதி, ந் சந்தி, ந் இறந்தகால
விடைநிலை, உள்சச்சிகுதி. மலைநாள் இறந்தகாலவினா முந்
றுப்பெயர் மலைபகுதி, ந் சந்தி. ந் இறந்தகாலவிடைநிலை, ஆன்
ஆண்பாற் படர்க்கைவிகுதி. (௬௪)

அப்பொழுது.

710. மன்னன்வெகுண்டு திந்தவன்கையெனையெஃகம்
தன்னையுடையான் மடபார்ப்பில்—அவ்விருநீசர்
காலையாய்விசந்தகடவுட்கதிர்மணிசேர்
மாலையாய்ப்புண்டதேவன் து.

(இ-ள்.) மன்னன் - பகதந்தன், வெகுண்டு - கோபித்து, வ
ன்கைதிரித்த - வலியகையாம் (சுழந்தி) எதிர்த்த, உள் எஃகம் -
சக்கரம், தன்னை உடையான் - (மீதமான் ஸ்தலங்கையாற்போற்றாத
ந்திரனாகாது) சுதந்திரனாகிய கண்ணெழார் - தியின், மடம் பார்பு
இல் - பரந்தமார்பில், அவ் இருள் ஓ - கொஞ்சிய நுழை, கா
லையாய் - விடியுந்தோளில் (ஓட்டி) சொல்லெவகெழுந்த, கட
வுள் - சூரியனையொத்த, சந்திர் - ஒளியையுடைய, மணிசேர்மா
லையாய் - பாணிக்காலையாய். வந்துபுண்டது - வந்தாருந்நது.

இவ்வகை மற்றவனுல்விடப்பட்ட நிவ்வியாஸ்திரம் ஸ்ரீவாஸ
தேவன் திருமார்புக்கு இரத்திலங்கனா லழுந்தப்பட்ட வயிரக
ண்டியென்னும் ஓர்மாலையாய்ப் புண்டிலங்கிற்று, அதுகண்டு
தேவர்களு மதிசயப்பட்டுப் புன்பவருடும் பொழிந்தார்கள்,
அவ்விரண்டிடைக்குழாமு மாச்சரியமாயின. வெகுண்டு இறந்
தகாலவினையெச்சம் வெகுள்பகுதி, ளகரம் ளகரமாய்த்திரிதல்
சந்தி, ளகரம் இடைநிலை, உள்சச்சிகுதி. வலைஃகம் ஒருசொ
ற்கிளவி. ஓட்டி இசையெச்சம். சேந்தபண்படியாகப்பிறந்தது
றந்தகாலவினையெச்சம் சேபகுதி, ந் சதிந்தி, ந் இறந்தகால வி
டைநிலை, அ எச்சவிகுதி. (௬௫)

அருச்சுனன்செய்கை.

711. காற்றுமெரியுங் - கியெதிர்மண்டுந்

கூற்றுமெனும்வாணிசோத்தெறிய—மாற்றிய

அம்பொத்தலம்மறங்கவறிபாமற்

றனபொற்றோர்மீட்டதேதான்.

(இ-ள்.) காற்று உம் எரி உம்—காற்றையும் நெருப்பையும், கரி கி-
சலந்து விரைந்து, எதிர்மணிம - (பகைவர்) எதிர்நெருங்கிய,
கூற்றம் என்னும்வாணி - இயங்கினெய்யென்று கண்டோர்சொல்
லும்அம்பினை, சோத்து (வில்லில்) சோத்து, எறிய-பிரயோகஞ்
செய்ய, மாற்று அரிய நீக்குதற்றிய, அம்பொன்-அழகிய பொ
வ்ருவாகிய, கவசம் அறுபு (பாகுத்தன்) கவசத்தையறுக்க, அறி
பாமல் - உணராமல், தன் - தன்னுடைய, பொன்றே - பொன்
ருவாகியதேறா (சோக்கி) மீண்டது-திரும்பியது.

யுகாந்தகாலத்திலெயு முழிக்காற்றும்போலக் கடுங்கணைகளை
யருச்சுனன் எய்த, அங்கதுவும் போய்ப்பகதத்தன் கவசம்பிள
க்கொட்டாமை மீண்டவர்க்கண்டு ஸ்ரீவாசுதேவன் தன் நாமாய
ணஸ்திரங்கொடுக்க. மாற்று முதலிலைத்தொழிற்பெயர். மீண்
டதுஒன் தன்பாற்பட்டவகையிறந்தகாலவினோமுற்று. மீள்பகுதி
எகரம் ணகரமாய் - திரிதல் சந்தி, டகரம்இடைநிலை, அசாரியை,
து ஒன் தன்பால் விழுதி. (ருக)

இதுவும்அது.

712. விரிகடல்வண்ணன் தன்வெவ்வாளியேவப்

புரிகடல்கூழ்பூதலத்துப்பொங்கிக்—கரிசேர்

மலைதுமிக்குமால்யானைமன்னுபகதத்தன்

தலைதுமியப்போயிற்றேதான்.

(இ-ள்.) விரிகடல்வண்ணன் தன்-பரந்தகடல்போன்ற கரியநிற
த்தையுடைய கண்ணமூர்த்தியினுடைய, வெவ்வாளி-கொடியநா
ராயணஸ்திரத்தை, ஏவ-பிரயோகஞ்செய்ய, புரிகடல்கூழ் (யாவ
ராலும்) விரும்புகடல்கூழ்ந்த, பூதலத்து - நிலவுலகில், பொங்,
கி-கொதித்தெழுந்து, கரிசேர் - யானைகள் சஞ்சரிக்கும் - மலை
துமிக்கும் (உன்னத்தோற்றத்தால்) மலையைவென்ற, மால் -

மதமயக்கத்தையுடைய, யானைமன்னு - யானைமேலுள்ள, பகதத்தன் - பகதத்தனுடைய, தலைதுமிய - தலைதுண்டுபட, போயிற்று - சென்றது.

ஆங்கதனைவாங்கி யாவாகனம் புரணபாகத் தொடுத்துவிட அதுசென்று. வெவ்வானிளறுசெட்டிசிற வெட்டமையென்னும் பகுதிவருமொழிமுதலெழுந்தாகுந்திரிந்தது நடந்த-அ குத்திரத்தில் 'ஈறுபோகல் "முன்னின்ற பெய்திரிதல்" என்பவற்றால் உணர்க. துமிக்கும் இறந்தகாலத்தொருண்டேல்நின்ற பெயரெச்சம் துமிபகுதி, கு சாரிணை ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, உம் விசுதி. உட்கிரந்த மூன்றுகாலத்தின்மேலும் வரும்.

713. திக்குநடுங்கத்திசைத் தோங்குதேர்வேந்தர்

மிக்கவியச்சென்று விசையினால்—தொங்க

பகதத்தன் நன்றியைப்பாரிமேற்புடையச்

சுகமுற்றுப்பேயிறோசொக்கு

(இ-ள்.) திக்குஉம்நடுங்க-எட்டுநிக்குகிலும் உள்ளோர் நடுக்கமடையவும், திகைப்பு ஓயாத-பிரபை நீங்காது, தேர்வேந்தர்-தேரையுடைய அரசர்கள், மிக்குவிய - மிகவுடையபுட, விசையின்ஆல்சென்று-விசையோடுசென்று, தொகு - தொகுதிய, பகதத்தன் தலை ஐ-பகதத்தனுடையதலையை, பார்ப்போலபுரட்டி நிலவுலகின் மேலறுத்துவீழ்சது, தொக்கு - தொங்கி, சுகம் உற்றுபோயிற்று-தடுக்கும் வீரரில்லாமற் சென்றது.

இவ்வகை பகதத்தன் நாராயணஸ்திரததால் வீரசுவாககத்துக்குப்போக விடைகொடுத்துப்பின்னுரு சுப்பிரதிபத்தை. திக்குவாகுபெயர். நடுங்க, அவியஎன்னும் வினையெச்சங்களின்

ில் எண்ணும்மை தொகுத்தல் புரட்டிஇறந்தகாலவினையெச்சம் புரட்டுபகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, இ எச்சவிசுதி. உற்று, தொக்குஎன்னும் வினையெச்சங்களில் முதனிலை யெழுந்தாய்த் தோன்றிய நகரமெய்யும், ககரமெய்யும் இறந்தகாலத்தைக்காட்டின. உறு, தொகு பகுதிகள். (ருஅ)

714. வில்விற்றகாண்டபவார்சிலையினுணைத்த

பல்பதினாயிரமாம்பாய்கணையாற்—புல்லாள்

தலைக்களிற்றையம்புருவத்தன்னடிக்கீழ்வீழ்த்திக்
கொலைக்களிற்றைக்கொன்றான் கொதித்து.

(இ-ள்.) புல்லான்-பகதத்தனுடைய, தலைகள் இற்று-தலைகள்
ற்றுவிழும்படி, ஐ அப்புருவ-ஐந்துபாணங்கள் தைத்துருவ,
தன் அடிக்கீழ் - தனதுபின்னெழ், வீழ்த்தி-அறுத்துவீழ்த்து, வில்-
விளங்கும், விறல்-வெற்றியையுடைய, காண்டபம்-காண்டபமா
கிய, வார்-நீண்ட, சிலைஇன் நாண்-வில்லிற்பூட்டியநாண், உதை
த்த, செலுத்திய, பல் - அளவில்லாத, பதினாயிரம் ஆம் - பதினா
யிரமாயிய, பாய்க்களை ஆல் - தைத்துருவும் அம்புகளால், கொலை-
கொல்லுதற்றொழியையுடைய, சுளிர் ஐ-சுப்பிரதீபம் என்னும்
யானையையும், கொதித்து கொன்றான் (அருச்சுனன்) கோபித்
துக்கொன்றான்.

இவ்வகை அமரேந்திரனுட்கிற கறுப்புண்டு வீழ்ந்த தோர்வி
யன் குன்றுபோல அருச்சுனன் நிவயாஸ்தரம் பட்டுருவச்சுப்
பிரதிபறந்து சுலர்ச்சலோகப்புக்கது. இவ்வகை பகதத்தன்பட்டு
வீழ்ந்தலும் அவனைப்பிரகரிண்பாகத் தேர்கடாவி ஸ்ரீவாசுதேவ
னை நமஸ்காரஞ்செய்து, கருணைகளைப்பவனைத் தலைதுமித்து
ச்செய்த் திசுநலையுஞ் செயல்பரையுந் பயத்தினொடு நடுகுறுத்
திக், கிருபையுந் கிருதாண்மாவையும் பொருகணையாற் சிலை
யறுத்துப் போகாநின்ற அருச்சுனனெதிரே காந்தாரரெல்லாம்
எதிர்ப்பலங்கி, புல்லான் எதிர்ப் பறை விளையாலணையும்பெயர் புல்
பகுதி, லகரமெய்ச்சந்தி, ஆ எதிர்ப்பறை விகுதி, அனைத்தும் ஓர்
பகுதி, ஆன் ஆண்பால் விகுதி, விகுதி ஆகாரமுதற்குறை. தலை
கள் தலைக்கள் ககரமெய் விரித்தல் விகாரம். வீழ்த்தி இறந்த
காலப்பிறவினை விளையெச்சம் வீழ்த்துபகுதி, உகரக்கேடுசந்தி,
இ எச்சவிகுதி.

(ருக)

காந்தாரர்செய்கை.

715. எல்லாரும்வெஞ்சிலையாரெல்லாருந்தின்னேரார்

எல்லாருமிட்டகவசத்தார்—எல்லாரும்

பூந்தார்களார்ப்பத்தம்போர்வலியான்முடிநூர்

காந்தாரரெல்லாங்குலந்தார்

IAHAMA HOPADHYAYE

MAHARAJA IVR 1189

(இ-ள்.) எல்லார்தம் (வந்துசூழ்ந்த) யாவரும், வெம்சிலையார் (ஏந்திய) கொடிய வில்லினையுடையவராகி, எல்லார்தம் திண தேரார்-யாவரும் திண்ணியதேர் பேற்கோண்டவராகி, எல்லாருடம் இட்ட கவசத்தார் - யாவரும் போர்க்கு இட்ட சவசத்தராகி, எல்லார்தம் - யாவரும், பூதார்கள் - தும்பை மலர்களாலாகிய மாலைகளில், ஆர்ப்ப - (வண்டுடன்) ஒலிக்க, தம்போர்வலிஆல் - தமதுபோர்தொழிலுக்கு ஏற்றவலிமையினால், காந்தாரர்எல்லாம் - காந்தாரநாட்டரசர்களுல்லாம், கலந்து மூடினார்-(தம்முள்) கலந்து அருச்சுனனைச் சூட்டுதார்கள்.

இவ்வகைசகுனி யுள்ளிட்ட காந்தாரரிருபுருயிரவர்சென்று வளைத்துக்கொண்டார்கள். சிலையார், தேரார், கவசத்தார் என்னும் உடைமைப்பொருளில்வந்த குறிப்புள்ளோருக்குள் எச்சங்களாய்க்தனித்தனி மூடினார் என்னும் வினைமுற்றின் முடிவிலையைக் கொண்டன.

(400)

அருச்சுனன்செயகை.

716 காந்தாரர்சேனைக்கடலைக்கணைமழைடாற

பூந்தாரமார்பன்புரட்டினான்—காந்தாரர்

கல்லேறுதம்மிற்கடலேறையாரை

மல்லேறுவென்றான் மதித்து.

(இ-ள்.) காந்தாரர் - காந்தாரநாட்டரசருடைய, சேனைகடல் ஐ-சேனாசமுத்திரத்தை, கணைமழைஆல்-சரமேசத்தால், பூதார அம்மார்பன் - மலராற்றொடுத்த மாலையினடிகுமிக்க மார்பினையுடைய அருச்சுனன், புரட்டினான் - உறப்பச்செய்தான், காந்தாரர்-அக்காந்தாரராகிய, கல் (பூமியை) துளைத்துச்செல்லும், ஏறுதம் இல் - இடியேற்றையொத்தவருள், கடல் - கடலிலுள்ள, ஏறு அனையார் ஐ - மகரஏற்றையொத்த சகுனிமக்களெழுவரையும், மல் ஏறு-மற்போரையுடைய ஆண்கிங்கத்தையொத்த அருச்சுனன், மதித்து (அவர்களைஇலக்காக) கருதி, வென்றான் - வெற்றிகொண்டான்.

இவ்வகை காந்தாரர் பலத்தைக்கட்டித்துச் சகுனிமக்களெழுவரையும் போர்க்களத்திற்றலைபுரட்டி நிகழ்தரையும் கலிங்க

ரையும் நிமிஷமாத்திரத்திற் கொன்றுமுக்கித்திரியா நின் ததன
ஞ்செயனோடுதாக்கி. கல்லேறு கல்லுநலையுடைய ஏறு எனவும்
பொருள்தந்து நித்தலால் ஞாண்டுபொருளால் மயங்கிய ஒரு
தொடர் தொகைச்சொல். இல் கூட்டிப்பிரித்தம்பொருளில்வந்
தழைனுருபு. மகரவேறு நீர்வாழ்பிரிப்பை வருந்துதல்போல நில
வுலகில் வாழ்வோரை வருத்துதலால் கடலேறையார் என்றார்.
வென்றான் உயர்திணையான் பாற்படர்க்கையிதற் தகாலவினைமு
ற்று வெல்பகுதி, லகரம் எனகரபாத்திரிதல் சந்தி, தகரமெய்
இறந்தகால் விடைநிலை, ஆன் விருதி. (சுக)

சகுனிசெய்கை.

717. அம்பொற்கிலேமேல்கிணை உடமெய்து

வெம்புசரமாரிவித்தி னுன்—முன்பொருவர்
செய்யாதவண்ணந்தன்சேனைநடுவுட்புகுந்தன்
கெய்தார் த்தா வ்காந்தா மீறறு.

(இ-ள்.) காந்தாரர்ஐறு - காந்தாமாட்டரசர்ஐறு ஆண்கிங்
கன்பொன்ற சகுனி, அம்பொன்-அழகியபொற்கட்டினையுடைய,
கிலேமேல் (அருச்சுனன் ஏற்றிய) வில்லிம்மேல், அடுகணைகள்
தாம் - கொல்லும் பாணம்பிணை. எய்து-பிரயோகஞ்செய்து, வெ
ம்பு - வருந்துகின்ற, சரம்மாரி-சரவருஷத்தை, வித்தினுன்(எ
ங்கும்) சிந்தினான், முன்பு-முன்னம், ஒருவர்செய்யாதவண்ண
ம்(தண்ணைப்பொல்) மற்றொருவர் செய்யாதபடி, தன்சேனைநடு
உட்புகுந்து - தனதுசேனையினடுவிலிருந்து, எய்துஆர்த்தான்-
பாணப்பிரயோகஞ் செய்து வீரகோஷஞ்செய்தான்.*

வீரர்கள் போர்முனையில் நின்று போர்புரிதல்போலாது தன்
சேனை நடுவுள் நின்று அஞ்சிப் போர்செய்தான என்பார் முன்
பொருவர் செய்யாதவண்ணம் என்றார். அடுகணைகள் வெம்பு
சரம் வினைத்தொகை நிலைத்தொடர்கள்.

அருச்சுனன்செய்கை.

708. தாறுத்துநாணறுத்துக்காந்தாரர்கோமானைப்

போரறுத்துமுன்னேபுறங்கண்டான்-சீரறுத்துப்
பார்வேந்தர்கோமான்படநாகமுன்னுயர்த்த
போர்வேந்தன்முன்னேபுரிந்து.

(இ-ள்.) பார்வேந்தர் - நிலவுலகையாளும் அரசர்களுடைய, கோமான் - அரசனாகிய அருச்சுனன், புரிந்து-விரும்பி, படம் நாகம் - படத்தையுடைய சர்ப்பக்கொடியை, முன் உயர்த்த- (தனதுசேனைமுன்) உயர்த்திய, போர்வேந்தன்முன் - போர்த் தொழிலையுடைய துரியோதனன்முன்னே, கார்தாரர்கோமான் ஐ-காந்தாரநாட்டாரரசனாகிய சகுனியை, தார்அறுத்து - (போர்க்குச் சூழுவந்த) துன்பைமாலையையறுத்து, நாண்அறுத்து (விலிற் பூட்டிய) நாணினையறுத்து, போர்அறுத்து - (அவன்செய்யும்) போர்த்தொழிலையும் ஒழித்து, சீர்அறுத்து-அவமானப்படுத்தி, முன் - முன்பு, புறங்கண்டான் - முதுகுகாட்டி யோடச் செய்தான்.

இவ்வகை சகுனி புறங்காட்டியோடக் கடற்படையைக் கலக்குறுத்திச் சிங்கநாதஞ்செய்தான் அருச்சுனன். புரிந்து இறந்தகால வினையெச்சம் புரிபகுதி, நசந்தி, தகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, உ எச்சவிருதி. அறுத்து என்னும் இறந்தகால வினையெச்சங்கள் தனித்தனி புறங்கண்டான் என்னும் வினைமுற்றின் புறங்காண் என்னு முதனிலை கொண்டன (சூந்).

அபபால்.

709. சேனைமுதல்வனையுஞ்சென்றங்காடர்தம்

கோனையுங்கொண்டுகுலவேந்தன்-வானுலவு

மாமதியைச்சூழ்போனமண்டிலம்போலென்டிசையும்

வீமனைச்சூழ்போனான்விராந்து.

(இ-ள்.) குலவேந்தன் - குருகுலபதியாகிய துரியோதனன், சேனைமுதல்வன்ஐயம் - சேனாபதியாகிய துரோணனையும், சென்ற-(போர்க்குப்) புருந்த, அங்கநாடர்தம்கோன்ஐயம்-அங்கநாட்டாரரசனாகிய கன்னனையும், கொண்டு-துணையாகக்கொண்டு, வான்உலவும் - ஆகாயத்திற்சஞ்சரிக்கும், மா-கலைநிறைந்த, மதி ஐ-சந்திரனை, சூழ்போனமண்டிலம்போல் - வளைந்தஊர்கோள் போல, விராந்து - விராவாய், என் திசைஉம்- எட்டுத்திக்குலம், வீமன்ஐயுஞ்சூழ்போனான் - வீமசேனனை வளைந்தான்.

துரோணசாரியனையுங் அங்கநாசனையுந் தன்பிரதாக்கனையுமு

டன்கொண்டு துரிபோதனன்போய் வீமசேனனைச் சூழ்ந்து கொள்ளலும், அது கண்டு. சென்ற என்னும் இறந்தகாலப்பெய சொச்சத்தின் அகரவீறு தொக்குநின்றது செல் பகுதி, லகரம் எனகரமாகத்திரிதல் சந்தி, நகரமேய் இறந்தகாலவிடைநிலை, அ எச்சவிஞ்சி. விரைந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் விரை பகுதி. மா வடசொற்றிபு. (சுச)

அரசர்கள்செய்கை.

710. ஒருகைச்சிலைகுனித்தங்கோர்கைச்சரந்தேர்ந்
திருகையுஞ்சென்றங்கிசைந்தார்-ஒருகையே
முன்றொடர்ந்துபோன முனையேந்தொல்லாரும்
பின்றொடர்ந்துசென்றார் பெயர்ந்து.

(இ-ள்.) ஒருகை - ஒருகையால், சிலைகுனித்து- வில்லைவளைத்து, ஓர்கை - ஒருகையால், சரந்தேர்ந்து - பாணங்கனையாராய்ந்து (கோதது) இருகைஉம் சென்று - முன்பின்னுஞ் சென்று, அங்கு-அப்போர்க்களத்தில், இசைந்தார்-(வீமனொடுபோர்செய்யத் துரியோதனன் முதலியோர்) ஒருப்பட்டார்கள், ஒருகைஒருமுகமாகவே, முன்தொடர்ந்துபோன- முன்னையவர்களைத் தொடர்ந்துசென்ற, முனை-போர்ந்தொழியியுடைய, வேந்தர்எல்லார்உம் - அரசர்களுள்ளாரும், பெயர்ந்து- மீள, பின்தொடர்ந்து (அவர்களுக்குத் துணையாக) பின்னே தொடர்ந்து, சென்றார் - போயினார்கள்.

பெயர்ந்து செயவெனெச்சத்திரிபு. பெயர் பகுதி, ந் சந்தி, த் இறந்தகால விடைநிலை உ எச்சவிஞ்சி. குனித்து இறந்தகாலவினையெச்சம் குனி பகுதி, இவ்வெச்சம் தேர்ந்து என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் சென்றுஎன்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் இசைந்தார் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையையுங் கொண்டன. முதனிலைகள் தேர் செல், இசை. முன்னின்ற அங்கு அசைநிலை. (சுரு)

அதுகண்டியாதுசெய்தான்வீமன்.

711. அலையுழுவையன்னுனசெரங்கன்பாயச்
சிலையழிவார்தேரழிவாராகி - நிலையழிந்து

மாவெந்துடரால் எங்கிப்புறகிட்டார்.

ஆவந்திகரோடுபாங்கு.

(இ-ள்.) அலை-வருத்தும், உழுவை-அன்னாள்-புலிப்போன்றதென யொத்த மீமன் (எய்யும்), அருகரங்காட்டாய் கொல்லப்பட்டனங்கள் தைத்துருவ, சிலைஅழிவார் (காட்டுவார்) (உலையுண்டு, நெர் அழிவார் ஆகி - நேருடைட்டி, நெர் அழிந்து (தாடி மரணம்) போர்க்கோலம் ஒழிந்து, மரமெரிய, வெந்துப் பறந்து கொடிய துன்பத்தால், மடங்கி-முடிந்தல், அவ்விடத்திலும் - சமம் குத்துணையாகவந்த) அவர் மீட்டாட்சொட்டி, ஆங்கு-அப்போர்க்களத்தில், புறநாடு போர் புறப்பட்டியொழுகள்.

இவ்வகை இரண்டாவதுருடென்று பதிவீடசேனனுக்கே ருஞ்சிலையும் அழிப்பனா நானும் எனபிரதாபனும் மகாசேனையும் நிலையாற்றா துடைத்திட்டால். சிலை அழிவார் உயர்தீனையொடுசேர்ந்த அஃறிணையுயர்தீனையுமுடையது தீனையழுவமைதி. உ-பொது-உ-சு அழிவார் முடிவாய் அஃறிணை டாசர் ஆவந்திகர் எனவந்தவர்த் திதாட்டவ (என)

அப்பொழுது.

712. ஒங்கிவரம்பிழந்தங்குள்யாங்குடோதபுடோற்

பூங்கழருந்மன்னர்ருடேருசேனை-ஆந்திரவனும்

பூண்டும்போர்செய்கழிந்து புண்ணீருடல்சோர

மீண்டும்போய்ப்புக்கார்தம்மு

(இ-ள்.) ஒங்கி - பெருகி, வரம்புபுழந்து-எல்லாகடந்துவரந்து, அங்கு-அவ்விடத்து, உள்வாங்கும்-சுருங்கும், ஒதம்போல்கடல்போல, பூகழல் - பொலிவையுடையவீரகண்டையும், தார்-வெற்றிமாலையையமுடைய, மன்னர் - அரசருடைய, பொருசேனை இரண்டிலும் - போர்செய்யும் இருதிறச்சேனைகளும், போர் பூண்டும்- போர்த்தொழிலேமெற்கொண்டும், செய்கழிந்து-போர்செய்தலையொழிந்து, புண்ணீர் - உதிரநீர், உடல்சோர - தமது உடம்பினின்றஞ் சிந்த, மீண்டும்தோய் - மீளவுஞ்சென்று, தம்விடுபுக்கார் - தம்முடைய பாடிவீடு புருந்தார்கள்.

பொருசேனை வினைத்தொகை நிலைத்தொடர், ஆங்கு அசை

நிலை, மீண்டு செயவெனெச்ச நீதிரிபு - செய்முதனிலைத்தொழிற்
பெயர். (௬௭)

சுமார் 2, 15 மிகுமல்.

713 அம்மன் உருகுந் துயரென னொன்று சையம்

அயோக்யநிதிகளின் படி — இது

புணரிடல் மெல்லியது கமலா நகரத்தோர் கொலைநிலம்

புலவராயன் பிள்ளை இயற்றியது

(இ ன்) பள்ளம் - ஓரம், பெருகு அழிப - போர்செய்திறச்சு, மலர் லம் - மலர், பூள்வாய்களும், எண்ணிசை உம் - எண்ணிசை லாய் அன்வபரிசு என்று - (பதினோராவாம் பட்டபொய்) இ லாவாயப் முடிந்தென்று, அழியாநாள் - அநி ருத்தம், மறுநிலைபெற்ற, புலரி இன்மேல் விழைக்கடலில், உந்துகொடவந்து தோன்றிய, பொன் கவிசோன் - பொன்விழிப் பொன் செந்திரம்வாய்ந்த சூரியன், மேலை புலரி இவரால் - மீயவக்கடலில், அப்போதுபுகழான் - அம்மாமுது அம்மின்

[illegible]

முற்றிற்று.

பதினெழுதின் ஐநாள் யத்தம்.

பதின்மூன்று ஆம் நாளாயுத்தம் எனப்பிரித்து முன்னர்க்குறி
'பவதி' கூ. 3.

கடவுள் வாழ்த்து.

714. மூன் திருவாயப்பான்முத ஹேவேறில்லாத
சான் திருவாயப்பான்முத திருவாய்த்—தோன்றி
யணையாகநாகத்தி துயில்வானென் துந்
துணையாகநெஞ்சேதொழு.

(இ-ள்.) மூன்று உருஆய் (சிருட்டி, திதி, சங்காரம், என்னு முத்தொழிறகு) சங்கரிஷணன், பிரத்தியுமநன், அகிருத்தன் என மூன்றுதிருவுருவாய், அபால் - அம்மூவருக்கும் அட்பாற்ப ட்ட, முதல் உரு - முதற்கடவுள், வேறு இல்லாத - நானன்றி யில்லாத, சான்று உருஆய் (யாவைக்கும்) சாட்சிப்பொருளாய், அபால் - அதற்கு அப்பால், தரும் உருஆய் (யாவும் தன்சந்நிதி யில்) தோன்றிற்கும்நின்மலவடிவாய், தோன்றி (ஆன்மாக்கள் நிமித்தம்) இத்திரு வருக்கள்கொண்டு, அணைஆக சயனமாக, நாகத்து - ஆதிசேடன்மேல், அறிதுயில்வான் - யோக நித்தினை செய்யுமுதல்வனை, என்றுஉம் - எட்பொழுதும், நெஞ்சே - மன மே, துணை ஆக - ஓர்பற்றுக்கோடாக, தொழு - உணங்காய்.

“மூவராயவர்களுக்கு முதல்வனாகிய மூர்த்தி” எனப்பின்னா லாரும் கூறுதல்காண்க. ஆய்என வேறு பலயடுக்கிய வினையெ ஷ்சங்கள் தனித்தனி தோன்றி என்னும் தன்வினை முதல்வினை யெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. (கூக)

சேனாவீரர் செய்கை.

715. வெய்யகதிரோன்விளங்கவுலகெங்கும்

துய்யபொற்குன்றின்மேற்றேன் றுதலும்—கைவகுத்துப்
பாராளுமன்னர்படையிரண்டுமார்த்தெழுந்து
போராளப்புக்காரப்போது.

(இ-ள்.) வெய்யகதிரோன் - வெய்யகிரணத்தையுடைய சூ ரியன், உலகு எங்கு உம் - நிலவுலகமுறமும், விளங்க - இருள் நீங்க, துய்ய - களங்கமில்லாத, பொன் - பொன்மயமாகிய, கு ன்று இன்மேல் - உதயகிரியின்மேல், தோன்றுதலும் - உதயஞ் செய்ய, கைவகுத்து - அணிவகுத்து, பார்^{அரி}ஆளும் மன்னர் - நில வுலகையாளும் அரசர்களுடைய, படை இரண்டு உம் - இரண் டிசேனுகளிலுமுள்ள வீரர்களும், ஆர்த்து எழுந்து - கோஷித் தெழுந்து, போர் ஆளபுக்கார் - போர்செய்யப் புகுந்தார்கள், அ ப்போது - அக்காலையில்.

ஆதித்தனுதயங்கண் டிரண்டுபடையும் பதின்முன்றும்நாட் சுமரபூமி புகுந்தபொழு தருச்சுனைசைச் சங்கபதகரொழிந்தார்

வந்தறைகூவிக்கொண்டு யுத்தமண்டலங் கழியக்கொண்டு போயின பின்னேக், காலிங்கராசனையும் கவுகிலேசபரனையும் வணிகரையுஞ் சுரசேனரையுஞ் சுற்றுமுற்று மதற்கு விளிம்பாக நிறுத்தி, லக்ஷணகுமாரனையும் எழுபத்தாறாயிரம் தேராட்களையும் தூரியோதனனையு முள்ளே நிறுத்திச் செயத்திரதனையும் பலபதினாயிரம் யுத்தவீரரையும் தூசிமுகத்தின்க ணிற்பாராக்கி, சக்கரயூபம்வகுத்து வேதக்கொடிவிசும்பணுவ அசுவங்கைமுடுக்கவே வி மூப்பதினாயிரம் தேர்க்குழாத்தோடு மச்சயூப ராணிதனாய் நின்றான். பார்பர என்னு முதனிலைத் தொழிற்பெயர் ஈற்றகரங்கெட்டு முதலெழுத்து நீண்டுபரத்தலையுடையது என உலகின் மேல் நின்றலால் தொழிலாகுபெயர். துய்யகுறிப்புவினைப் பெயரெச்சம் துய்மைஎன்னும் பண்புப்பகுதி முதல்குறுகல் விகாரம், ஈறுகெடுத்தலும் யகரத்தோற்றமும் சந்தி, அளச்சவிகுதி. ()

சல்லியன் முதலியோர் செய்கை.

716. சல்லியனுஞ்ஞண்டலனுஞ்சாளுவனுமர்ளுவ்னுங்

கொல்லவருங்கொங்கணருங்கோசலரும்—பல்லவரும்

கங்கணருங்காந்தாரர்காலிங்கர்தம்மோடு

பொங்கணையாற்போர்புரிந்தார்புக்கு.

(இ-ள்.) சல்லியனும் காந்தாரர் - சல்லியன்முதல் காந்தார நிறுதியாயுள்ளார், காலிங்கர்தம் ஓடுஉம் - கலிங்கநாட்டரசரோடும் (கூடி) புக்கு - போர்க்களத்திற் புகுந்து, பொங்கும் கணை ஆல் - கொதிக்கும் அஸ்திரங்களால், போர்புரிந்தார் - (பாண்டவர்சேனையோடு) யுத்தஞ்செய்தார்கள்.

இவ்வகை சல்லியன் துசபாசனனுள்ளிட்ட மகாபலபராக்கிரமர் தம்மிற்றிரண்டு வீமசேனனை யறைகூவிக்கொண்டுபோய்க் கொல்லவேண்டுமென்று மனத்தெழுந்த களிப்பினோடு யவ்வர்னபூமி புக்கார் அப்பொழுது, இப்பால் துரோணசரியன் திஷ்டத்துய்மனால் வசூக்கப்பட்ட மண்டலமென்னும் யூபத்தைப் பிளந்துபுக்கு மகாசேனையோடு வந்து மூடிக்கொண் டெதிர்மலைந்தாளைக் கொன்றுழக்கி, சோமதத்தன் தலைதுமித்துத் துஷ்கேதுவினைத் துண்டஞ்செய்து பாஷணையைப் படவுழக்கிப் பத்

திரசாலரைப் பரிந்துகொன்று குண்டலரைக் குடல்சரிவித்துக் கோசலரைக் குருதியிற் பாய்ச்சிச் சிஞ்சையரைச் சிரந்துணித்துச் சித்திரசேனையுந் தியு - னுப் பிசேந் தேருஞ்சிலையும் அழியவெய்து களிற்றினங்களைக் கொட்டிச் சத்தியசாத்தியை த்தளர்வித்து, தருமபுத்திரனைக் காத்தபொயெல்லாம் யமலோகத்துக் கேற்றித் தருமபுத்திரனை வலுத்துக்கொண்டான். கார்தாரர் என்பதனிலுயில் எண்ணு மனொருஞ்சல். பொங்கும் என்னும் பெயரொச்சத்தில் எம்மையிர் மெய்கெட்டது. நவினை - உரு - கு. கலிங்கநாட்டரசர் காலிங்கர் இது பத்திராந்த பதம். (எக)

தங்கள் பெரும்படையினழிவகண்டு தன்னருகுநின்ற அபிமன்னுவைநோக்கி யாதுசொன்னான்
தருமபுத்திரன்.

717. மாயன்றானன்றேன் - கன்னே நெல்வானவர்கோன்
சேயன்றேயன்றேனற் றேர்வேந்தே—நீயன்றி
யானைக்கட்டார்சிதைப்பாறாழ்கடல்போன்முன்னின்ற
சேனைக்கட்டார்சிதைப்பார்சென்று.

(இ-ள்.) நல்தேர்வேந்தே-நல்லநேராயுடைய அபிமன்னுவே,
(மாற்றார்சேனையின் கட்டழிப்பவன்) மாயன்தான்-மாயையில்
வல்லகண்ணமூர்த்தியே, அன்றேல்-அவனல்லனாயின், மகன்-
அக்கண்ணமூர்த்தியின்புத்திரனாகியபிரத்தியும்நன், அன்றேல்-
அவன்அல்லனாயின், வானவர்கோன் சேய்அன்றுஏ-இந்திரன்பு
தல்வனாகிய அருச்சுனனல்லவா, அன்றேல்-அவனும் அல்லனா
யில், நீஅன்றி-நீயல்லாமல், யானைகட்டு-யானைச சேனையின் கட்
டை, சிதைப்பார்ஆர் - அழிப்பவரார், ஆழ்கடல்போல் - ஆழ்ந்த
கடலைப்போல, முன்னின்ற - நமமுன்னின்ற, சேனைகட்டு - மற்
றைச் சேனைகளின் கட்டினை, சென்று (போர்முடித்து)சென்று,
சிதைப்பார்ஆர் - அழிப்பவனாவர்.

தேவராசன் ஸ்ரீவாசுதேவனாதல் அருச்சுனனாதல் பிரத்தியு
னாதல் அன்றிச் சக்கரயூபம் பிளக்கவல்லாராதலில்லை, ஆதலா
அருச்சுனன் வரும்ளவும் நம்புடைக்கும் நமக்கும் பிரமாதம்

வினையும், பானுமின்று துஷ்ராணாசிரியன் கையிற் பிடியுண்ணுதல், இவ்விரண்டிலொன்று நிச்சயமாயிருக்கலால் தேர்ந்த யூபக்
பைப்பினான் துட்புகுவாயாக என்று சருமபுத்திரன் சொல்ல. தி
ணையினகண் ஐயார்கோன்றது மஃப்மைதோன்றிப்படி அன்
மைச் சனமைமையுற்று வளரவில்லை ஆனதேஸ் மகன்கள்
னக்கூறினர். ௩-௭௮-௨0-௬. உலங்க எப்பதில் நெய்விஞ்சி ஐ
ம்மால் மூவிடங்களுக்கும் செல்லாமல் அன்று என்பதில் நுவ
விஞ்சி ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் செல்லாமல் புதியனபுகு
தல். அன்று அன்னையுரி, ௪-௧௦-௨௦-௨௫-௨௬-௨௭-௨௮-௨௯-௩௦-
௩௧ திரிநலும் சீட்டு, நுயிடுதி இங்த அட்டபால் மடல்சின்றது,
ஆயில் என்னுய விடாமெட்டம் மடல் மடல் (எஉ)

அதுகேட்டு அபிமன்யுயா துஷ்யதான்

718. வினா: உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற பின்வரும்

புத்தகச் சான்று அளித்திருக்கிறோம் - இவ்வாறு.

மெஞ்சிசை அப்பாள் சிவநாட்டி நர் அரிடோடா ஁ரோ வந்திணைன்

கெஞ்சிநாக்கன் - 11 ஆம் (1) பன்மிகு

(இ-ள்) புக்கு-(என்பாடி யிட்டிஸ்) சென்று, வில்லுட்டு இல் இட்டி-வில்லிஸ் ஈரட்டிட்டு, விதம்பட்ட டாத்தி (நெற்றியில்) வீரட்டங் கட்டி, மிச-கொட்ட, சம்பாணி-அம்பருத்தானியை, மேற்போக்கி-(முதுகில் டல்)கட்டி, டங்கிரத்தாய் - அதிகோப மாய், வெங்கிஸ்லாண்டியுத்தி - கொடிய வில்லாண்டையெந்தி, விறல் - வெற்றியையுடைய, கரிப்பால் - ஆண்யானேடோல, வெ ம்சினம்வேல் - வெய்யகோபத்தையுடைய வேலையேந்திய, மா ல்மருகன்-கண்ணமூர்த்தியின் மருகனாகிய அபிமன்னு, மிக்கு-டோராவேசங்கொண்டு, தோன்றினன் - புறப்பட்டான்.

மிக்கு உரிச்சொல்லடியாடப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம்
மிகு பகுதி, முதனிலை யெழுந்தாப்த் தோன்றிய ககரமெய் இ
றந்தகால விடைநிலை, உகரக்கேடு சந்தி, உ எச்சவிசுதி. (எங்)

இதுவும்து.

719. மூரிச்சீலையுமுரட்கோதையுங்கட்டிப்

பூரித்தகண்டம்புனைந்துடனே-வீரக்

கொடியே - நஞ்சுங்குயர்த்திக்கொண்டு - கீழேசென்றான்
அடிமேற்றொழுவானை - து.

(இ-ள்) மூரி - பெரிய, சிலை உம் - வில்லையும் (ஏர்தி) முர
ண் - வலிய, கோரை உம் கட்டி - முய்க்கைச்சொற் கட்டியை
யும் கட்டி, பூரிந்த - இறுதார்த்த, கண்டி - புனைந்து - கருக்கா
யலங்கரித்து, உ - ன் ஏ - ன்பை - து, வீரங்கொடியே மல் - வெந்
றிக் கொடியின்மேல், நுமங்கு உயர்த்திக்கொண்டு - வானநஞ்
சித்திரித்துப் பிடித்து, அடியேல் தொழுதான் - (தருமபுத்திர
னுடைய) பாதங்களே உணங்கியது, அங்கு ஆனமந்து சென்
றான் - (அபிமானம்) அனாதியாதம் போலிருந்து.

இவ்வகை போர்க் கோலங்கொண்டு சன்றிண்டேரை உலம்
வந்து நாமஸ்தாரபண்ணி மேற்கொண்டு கமிவிசையாற் செ
ய்து. பூரிந்த இறுதகாலம்மையசெய்த பூரி பழுதி, கச்சுதி,
ததுவந்தாலவிடைநீடு, அ எச்சவிசுதி தொழுதான் எதிர்
காலவினையெச்சம் தொழு குதி. வாய் எச்சவிசுதி. (எசு)

தருமபுத்திரனைக்கண்டு யாதுசெய்தான் அபிமன்னு.

720 விந்தையாலேதொழுதான் வேந்தனைவர் தனுந்தான்

தொற்கையாலேதொழுவீரோக்கினான் - மருகுத்து

மாமனையுந்தந்தையையுட்போலவயகேத்தர்

ஏழுணையெய்துழிப்பாயென்று.

(இ-ள்.) வேந்தன் ஐ - தருமபுத்திரனை, வில்கைஆல் - வில்
லையேந்தியகையினாலே, தொழுதான் (சென்று) வணங்கினான்,
வேந்தன் உம் - அத்தருமபுத்திரனும், தொன்கை ஆல் - பொன்
னிற்மவாய்ந்த தனதுகைகளால், தழுவி - கட்டித்தழுவி, நல்கு
லத்து - நல்லயதுகுலத்துத்தொன்றிய, மாமன் ஐ உம் - உனது
மாமனாகிய கண்ண மூர்த்தியையும், தந்தை ஐ உம்தோல - உ
னதுபிதாவாகிய அருச்சுனனையும்போல, வயம் - வெற்றியை
யுடைய, வேந்தர்முனை ஐ - அரசர்போர்முனையை, ஏ - ஏயென்
னும் இரண்டுமத்திரைப்போதளவில், எய்து - பாணப்பிரயோ
கஞ்செய்து, அழிப்பாய் என்றுபோக்கினான் - சிதைப்பாயென்
து அனுப்பினான்.

இவ்வகை தருமபுத்திரனை நமஸ்கரித்து நித்ப, அபிமன்னுவதைத் தழுவிக்கொண்டு தன்றந்தைக்குறுந்தை, அன்று தானவரைக்கொன்று கொடுத்தாற்போல் நீயும் என்பகைதணித்துத் தருடாயமாகென்பபிரன்னுவுக்கு விடைகொடுப்ப. போதல் வினைக்கு அபிமன்னு இயற்றாதற் கருத்தாவும், போக்குநல் வினைக்குத் தருமபுத்திரன் ஏவுதற்கருத்தாவுமாக நிற்றலால் போக்கினான் இருவரின்முடியும் ஒருவினைமுற்று. ஏயென்னும் எழுத்துத்தன்னையுணர்த்தாது காலவரையடைமேல் நிற்றலால் விட்டவாடுபெயர் “ஏயெனா னவியல்” என உருதல் காண்க.

(66)

பின்னும் யாதுசெய்தான் அபிமன்னு.

721. மற்றொழிந்ததந்தையரைத்தாளிடைஞ்சிமாயணித்தேர்
உற்றங்கேயேல்கொண்டுருமுப்போற்—செற்றதிர்த்து
சேனையின்முன்சென்றுதிமலழிக்கடபுக்கானே
யானையின்மேற்சீயம்போலார்த்து.

(இ-ள்.) ஒழிந்ததந்தையர் ஐ - (தருமன்) ஒழிந்தநகுலசாதேவரை, தாள் இறைஞ்சி - பாதம்வணங்கி, மா - பெரிய, மணி-மணி (கட்டிய) தேர் உற்று - சேரையடைந்து, அங்கு ஏ மேல் கொண்டு - அத்தேர்யேலேறி, உருமுபோல்- இடிமுதங்கம்போல, செற்று - கோபித்து, அதிர்த்து - (சேனை) வெருவ வீரகோஷஞ்செய்து, யானையின்மேல்-யானைக்கூட்டத்தின்மேற் செல்லும், சீயம்போல்-ஆண்சிங்கப்போல, ஆர்த்து - கோஷஞ்செய்து, சேனை இன்முன்சென்று (மாற்றார்) சேனைமேற்சென்று, திறல் அழிக்க - (அவர்கள்) வலிமையையழிக்க, புக்கான்- புருந்தான்.

இவ்வகை தருமபுத்திரனை விடைகொண்டு பின்புநகுலசாதேவரையும் கடோற்கசனையும் நமஸ்கரித்து மற்றவரையும் விடைகொண்டு வெவ்முனையின்மேற்போன வீமசேனனைத் தேடிக்காணாது, மற்றவனையும் அருச்சுனனையும் ஸ்ரீவாசதேவனையும் கினைந்து நமஸ்காரம்பண்ணிச் சீக்கிரவேகத்தாற் நெர்கடாவிழுநிகச்சென்று சத்துருக்கள் சேனைமுகத்துத்தாக்கி. “கடவுளை

யடிதொழுது” என்றார்போலத் தங்கையரைத் தாளிறைஞ்சி
எனவந்தது - இறைஞ்சி, சென்று இரங்கலையையெச்சங்கள்
இறைஞ்சியருளி, உதரச்சேயுற்றி, இவ்வுதரவிஞ்சி-செறுபுகுதி,
முதனிலையெழுந்தாப்தேனறிய மகரமெப் பிறுந்தகாலனுடை
நிலை. உகரங்கேடுசுற்றி, உவ்வுதரவிஞ்சி (எசு)

ஆர்தொன்னுவிட்டுசெயகை.

722. அதிரகாசன்சேனையெனவாழ்கடலினுள்ளே
முதிர்மறைமுறைசேரோட்டி—அதிரில்லன
மரக்கலான்பெற்ற மரக்கலாநாடுமுற்றே
டோசவிழதாராநன்னர்குழாம்புகுது

(இள) அதிரதர்கள் - அதிரதர்களுடைய, சேனை என்னும்-
சேனையாகிய, அழ்கடல் இன் உள - அழ்கடலிலிளிச்சே,
முதிர் - மடவாது, முறைமுறை வரிசைப்படி, அதிர் இல்-
கெடுதலிலலாத, உவ்வுதரவிஞ்சி (வடம்), பாவிதரான்பெற்
ற - மாதவிபெற்ற, மரக்கலாநாள் - (அபிமன்னுவாகிய) கப்ப
லானது. தேர்ஓட்டி - தேரைச்செலுதி, டோது அவிழ் - மலர்
விரிந்த, தார்-மாலையை (அணித்) டனனா - பகையரசருடைய,
குழாம்புகு-கூட்டத்தில்புற அ, உதரது - ஒடியது

அதிரதர்கள் வில்விச்சையில் வலலராய் ஆயுதங்கையெந்திப்
பலரோடும்போர்செய்வோர், தன்னையும் மரிவாரசையுங் காந்
துப் போர்செய்வோர் என்றலும் ஒன்று. முறைமுறை பன்
மைப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர் அதிர்முதனிலைத் தொ
ழிற்பெயர். சேனையைக் கடலாகவும் அபிமன்னுவை மரக்கல
மாகவுண்கறியது உருவகவணி மனனர்குழாம ஒன்றன் கூட்
டத்தற் கிழமைப் பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகை
நிலைத்தொடர். (எசு)

இதுவுமது.

723. முன்னின் மதுசிப்படைமுழுதுந்தூறுத்துப்
பின்னின் மரசர்களைப்பிற்படுத்தி—முன்னின் ம
சக்கரக்கையுபங்கலங்கச்சரந்தொட்டான்
சக்கரத்தான் மங்கைமகன்.

(இ-ள்.) சக்கரத்தான் - சக்கரத்தையெய்திய கண்ணமர்த்தி பின், தங்கைமகன் - தங்கை புத்திரனாகிய அபிமன்னு, முன்றி ன்ற-தன்முன்னே தின்ற, தாசி படை-முழுது உம்-குதிரைச்சே னையில்உள்ள வீரரெல்லாரையும், தூர் அறுத்து - அடியோடறு த்து, பின்நின்ற - பின்னேநின்ற, அரசர்கள்ஐ - (துணையாக வந்த) மன்னர்களை, பின்பிடுத்தி - பின்னிடைச்செய்து, முன்றி ன்ற - முற்பட்டுநின்ற, கை - வகுப்பினையுடைய, சக்கரபூபம்- சக்கரபூரமானது, கலங்க - பிளவுபட்ட, சரம்-தொட்டான் (கண் ணமர்த்தி யிடத்துப்பெற்ற) அம்பைப் பிரயோகஞ்செய்தான்.

ஸ்ரீவாசுதேவன் பக்கல்பெற்றதொ ரஸ்திரத்திலே யுச்சரித்து த்துசிமுகத்துநின்ற யுத்தவீரமனைவரையும் கலங்குறுத்தி, எதிர் மலைந்தாரை மலங்கதூறி, துரோணகிருபகன்னரையும் அசுவத் தாமனையுஞ் சிலையறுத்துச் சல்லிட சகுனி யுள்ளிட்டாரை கரு நிறத்திடை யம்புறாய்ச்சி, மற்றவரைச்சூழ்ந்த யானைதேர் கு திரை கருவிகாலாட்களையும் கட்டிழித்துத் துரோணசிரியனூல் வகுக்கப்பட்ட சக்கரபூபத்தைப் பிளந்துள்புங்குச் சேனைமுகத் தையிரித்து, கசதுரங்கநாதினை நலப்படுத்திப்பின்னும். சரம் கிழிப்பது. நின்ற என்னும் பெயரெச்சத்தின் அகரவீறுதொகு த்தல். தொட்டான் இறந்தகாலவினைமுற்று தொடுபகுதி, முத னிலை யெழுந்தாய்த் தோன்றிய டகரமெய் இறந்தகால விடை நிலை, உகரக்கேடுசந்தி, ஆன்உயர்திணையாண்பால்விகுதி. (எஅ)

இதுவும் அது.

724. எவ்விடத்தனென்னிலிமைப்பளவிலெங்கெங்கும்'

அவ்விடத்தானாகியமர்புரிந்தே—யெவ்வுடலும்

கூறுகூறுக்கிக்கொடுஞ்சினம்வாய்கூற்றம்மடோல்

வேறுவேறுய்ப்பொருதான்வேந்து.

(இ-ள்.) வேந்து - அபிமன்னு, எ இடத்தன் என்னில்-எந்த இடத்திலுள்ளானென்று (ஒருவரையொருவர்) வினவில், இ மைப்பு அளவில் - இமைகொட்டும் அளவில், எங்கு எங்குஉம்- எவ்விடத்திலும், அ இடத்தான் ஆகி - அந்த அந்த இடத்திலு ள்ளானாகி, அமர்புரிந்து - போர்செய்து, எ உடல் உம் - எவ்

வகைப்பட்டோர் சரித்தையும்து, கூறுகூறு ஆக்சி - துண்டுசெய்து, கொடும் சினம்மாய் - கொடிய கோபம்மாய்த்து, கூற்றம் போல் - இயங்கிவந்தோல், வேறு வேறு ஆய் - அவர் அவர்வன்மைக்குட்பொருந்த, பொருதான் - போர்செய்தான்.

இதையுட்பு என்னும் தொழிற்பெயர் பெயரெச்சத்தின்மேல் நின்றது. ஆய்செய்யவை நெஞ்சத்திரிபு - எங்குஎங்கு பன்மைப் பொருலில்வந்த ஆங்குத்தொழார் - உட்கொழுந்து. வேந்துபண் பாகுபெயராய் அரசன்மையில்லாது. பொருதான் இடைந்தகாலவினமுற்று பொருபகுதி, த்இடைநிலை, ஆன் ஆண்டான் படர்க்கைவிருதி. (எக)

725. தார்த்தரட்டிசேனையென்னுஞ்சாதுரங்கத்தாழ்கடலைத்

தீர்த்திரட்டியோட்டித்திசைநாவி—வீழ்த்துருட்டி-

மாதவிதான்பெற்ற உத்கயந்தானோடிற்றே

போதவிழ்தார்பன்னர்குழாம்புக்கு.

(இ-ள்.) தார்த்தரட்டிரன் - திருதரட்டிரன் மைந்தனாகிய துரியோதனனுடைய, சேனை என்னும்-சேனையாகிய, சாதுரங்கம் தாழ்கடல் ஐ-ரத்கர துரக பதாநியென்னும் ஆழந்தகடலை, தீர்த்து இரட்டி-நிலைகெட அசைத்து, திசை - திசைகள்மேலாறும், ஓட்டி - சிதறஓட்டி, போதுஅவிழ்தார் - டலரவிழ்ந்த மால்லையையணிந்த, மன்னர்குழாம் - அரசர்மட்டத்துள், புஞ்சு புருந்து, நாவி (அம்புகளைச்) சிந்தி, வீழ்த்து உருட்டி - (அவர்கள்தலையறுத்து) வீழ்த்து உருட்டி, மாதவிதான்பெற்ற - மாதவிபெற்ற, மதகயந்தான் - (அபிமன்னுவாகிய) மதத்தையுடைய யானையானது, ஓடிற்று - ஓடியது.

தார்த்திரட்டி எனப்பாடங்கூறி வகுப்பின்றிரட்சியையுடைய எனப்பொருள் கூறுவாரும் உண்டு. இவ்வகை சக்கரயூபம்பிளந்துள்புக்கு மகாயுத்தஞ்செய்கின்ற அபிமன்னுவுக்குத் துணைப்போவாரைப்பெறுது நின்றளவில், வீமன்மன்னொடு போர்மலைந்த சத்துருபட்சத்தானா விநாசஞ்செய்து விரைவில்வந்து தருமபுத்திரனைப் பணிந்துநின்றான், அப்போது வீமசேனனேநோ

கதிற் கருடப் பிறன் சொல்லுநர் - ஸ்ரீவாசுரீசுவாச்சுனரை
பு முள்ளோயு டிரிவிடதுத் துரோணசுரிபில் கிரிஸ் அசுர்
நாபாவினோடு துரிபாசனலெல்லோயு டிவந்திராசு
கொண்டு சுக்ரபுத்திரன் அன்புக்கான் அபி லெ, நீய் லெ
சுலபுக்குத் துணையாகும் சுவாஸன் டிராபா டன் டிராபா
திரனசொல்லெழுந்த திராபா டிராபா டிராபா
திரான் இது தந்திர டிராபா அதுவிக டிராபா
என் லின் மது. இரட்டி இரட் டிராபா டிராபா
தி, உபக்கமிசுதி, இவசசுவி டிராபா டிராபா
வந்திராபா டிராபா டிராபா டிராபா
யினை - சில, அ டிராபா, உகரக்கமி டிராபா
அங்கும் சினக்குப் டிராபா டிராபா டிராபா
மேலேந்திப் போதுவிழ் டிராபா டிராபா (அ0)

ஸ்ரீமசேனன் தருமபுத்திரனை நோக்கிக்கூறல்.

726 காலசேனன் டிராபா டிராபா டிராபா

பாலசேனன் டிராபா டிராபா டிராபா

குதலைவாய் டிராபா டிராபா டிராபா

மதலையா டிராபா டிராபா டிராபா

(இ-ள்) சாலன் ஏ அன்னை-இயடனையேயொத்த, உடல்படை
நுத்த மீமல்- உடல்பேரல் அளவிதந்த சேனாவீரர்மேலே, பாலன்
ஐ ஏ படை செல்ல - அபி டிராபா டிராபா பாலசேனையே யச் சேனை
மேல் போர்க்குச்செல்ல, ஏல-பனம் டிராபா, வீடுதாய்-ஏவி
னாய், குருடாடர்கோவே - குருடாட்காரரானைய தருமபுத்திர
னே, குதலைநாறும்வாய் - குதலைச்சொல்பேசும்வாயையுடைய,
மதலையாய் (இன்னும்) சிறுபிள்ளையாய், வாழுகியோ - வாழ
கின்றியோ.

அதுவன்றியு முன்னஞ்சகுனியது மாயச்சூதின லிராச்சிய
முந் தோற்றேந்திழையுந்தோற்றுத் துசுபாசனனாகேசக்
கிராணஞ்செய்து பாரதியப்பரிபவப் படுவித்தாய், அதுவுமன்றி
யும் வனவாசமும் உழக்குமாக்கின, இன்றுதுரோணையுள்ளி
மகாபராக்கிரமரைக்கொன் றிராச்சியம்பெறுவதாக இருக்

கின்றோமுக்குச் சோடசவருவழிமும் நீர்ப்பிறந்தல்லாதலாகையி
படையினையெல்லிடுந்தாய், அவ்வழக்காகாந் பிரமாசயபுகின் ஒரு
மூர்த்தத்தின் யாங்கனும் பங்கின்றோம் எம்மெருமானே பிழை
செய்காயென் தெல்லையிலாதோர் சர்சாபட்டுதோடும் யாங்கு
னம்போயினான் படைஞர்பலர்நாற்படர் படைப்பொருட் பெயர்
ச்சொலபடைபுகுதி, நுகரம் பெயரிடைநிலை, அர்பலர் பால்விரு
தி. வாழ்நதி முன்னிலையொருநாள் மெய்ச்சாலவியைமுறு வா
ழ்புகுதி, உடாரியை, ச்விநிசுல் விநாபு. இ முன்னிலையொரு
டைவிருதி. இவ்வழி எதிராகாந் பிழை நன்றது. ஏலக்க
ழ்காலவினைமெய்ச்சர் வட்டி, ஆவிருதி (அ1)

727 தன்னோன்றிருவடையையெழுது - னெட்டெட்டி

பொங்கோழியொருநாள் அட்டையொருநாள் ஆங்கோதை
மால்வண்ணன் நன் பருகன் னபுலையிற் றளவுங்
கால்வண்ணனாக்சுடிது.

(இ-ள்) தனக்கோன் - தனது நிலையாகிய எழுமபுதுநினைது,
திருஅடிஐ கைதொழுது - திருவடிகளை எச்சுட்டிவண்ணங்கி, த
ண்டு ஏந்தி - கதாயுதநாள்ய நி, பொங்கு ஓட்டிபோல - மகா
தித்து நிலையொருங்க ல்லெட்டெட்டெழுது மெய்க்கி, அங்கோ
தை - அழகிய துழாய் மால்வண்ணி, மால்வண்ணன்சன் - மே
கம்போலக் கரியநிறமுடைய கண்ணமூர்த்தியின், பருகன் - ம
ருகனும், தன்மதலை-தன்புத்திரனுமாகிய அபிமன்னு, நின்ற அ
ளவு உம-நின்றுபோர்செய்யும் அவ்விடமட்டும், கால்வண்ணன்
ஆக - கால்நடையாக, கடிதுபொயினான் - விரைந்துசென்றான்.

இவ்வகை வீ மசேனன்வெகுண்டெழுந்து காலாளாய்த் தண்
டாயுதம்பிடித்தோடித் துசிமுகத்தின்கண்ணின்ற துரியோதன
ன்சேனையோடுதாக்கி. நின்றஎன்னும் இறந்தகாலப் பெயரெச்
சத்தின் அகரவீறுதொகுத்தல். கடிது உரிச்சொல்லடியாகப் பி
றந்த ஒன்றன்பாற் படர்க்கைக்குறிப்பு வினைமுற்று கடிபுகுதி,
து ஒன்றன்பால்விருதி. இம்முற்று எச்சமாய்நின்றது. பகுதிப்
பொருள் விருதியேற்ற உரிச்சொல் எனினும் அடியும். துப
குதிப்பொருள் விருதி. (அ2)

இதுவும்அது.

728. ஆணைகளுந்நீ, நாமம் மயப்பிரிந்ததென்து
சேனைகளைத்தவ்வடாற்செய்தவிற்து--தானே
முடியரசைக்கொன்றமுதிருவரிநீர்சூழ்ந்த
படியரசைக்கொன்றபரிந்து.

(இ-ள்.) ஆணைகள்உ - சேர்வம் - ஆணைகளைபுற் தேர்களை
யும், அடைய - ஒருசேர, பிறந்த அடித்து - பிறத்ததுத்கரையி
லடித்து, சேனைகள்ஐ - கொஞ்சீரர்களை, சண்டிலில் சிதைவி
த்து - சதாயுதத்தாலுறித்து, தானே - சேனை முகத்தில்நின்ற,
முடிஅரசுஐ - மகுடவாந்தனர்களை, கொன்றுஉழங்கி - கொ
ன்றாகலக்கி, முறி - பெரிப, நீர்சூழ்ந்த - கடல்கூழ்ந்த, படிஅ
ரசுஐ - உலகாளு மன்னர்களை, பரிந்து - அன்புகூர்ந்து, கொ
ன்றான் - வதைத்தான்.

யுகாந்தகாலத் துன்பிரத்தோடெழுந்த ஓழிக்காற்று முகா
ந்தாக்கினியும்போலக் கூறாங்க பலத்தையுந் தரைப்படுத்
தி, மகாசேனை யைப் பிரிபுகத் தோறுஞ் சிதறுவித்துக் கூற்
றமேபோலக் கொதித்தெழுந்து சேனையைச் சுருங்குவித்து,
அபிமன்னுவுக்குத் துணைபாடி வீமசேனை வருகின்ற அதி
வேகமுந் தங்கள் பெரும்படையி னுற்றமைபுங்கண்டு செய
த்திரசனைச் சென்றெய்தி. சிதைவித்து பிறவினையிறந்தகால
வினையெச்சம் சிறந்த பருதி, பி பிறவினை விசுதி, அனைத்தும்
ஒருபகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகாலவிடைநிலை, உ எச்சவிசுதி.
உழக்கி இறந்தகாலவினையெச்சம் உழக்கு பகுதி, உகர்க்கேடு
சந்தி, இ எச்சவிசுதி. (அட)

துரியோதனன் கூறல்.

729. நின்றகுலமதலைநம்படையேநேராகக்
கொன்றுகுவித்தடுவன்கூற்றம்போல்—இன்றிவனை
விண்ணுலகுக்கேற்றயேல்வீமன்றுணைபுகுந்து
மண்முழுதுந்தானுள்வான்மற்று.

(இ-ள்.) நின்ற - இங்குப் போர்செய்து நின்ற, குலமதலை -
குருகுலப் புதல்வனாகிய அபிமன்னு, நம்படைஐ - நமதுசே

ணையை, தெந் ஆகுகொன்று - தேர்த் துகொலெசெயது, கூற்றம்
போல் - இயானைப் போல, கொன்றுகுனித்திடுவன் - கொலை
செய்து குனிப்பன், இவன்னு - இந்த அபிமனனுவை, இன்று -
இப்பொழுது, விண்ணுலகுக்கு - வீரசுவர்க்கட்ச்ற்கு, எற்று
யேல் - சூரியோற்றதுவிடில், வீமோ துணை பருந்து - வீமோ
னன் (அவனுக்கு) துணையாகக்கொண்ட, மண்டி முழுதும் - மண்
னுலகமுற்றும், தாடையுள்வான் - தானையாசுவ்வான்.

யாவராலும் பிளர்கவரிய சக்காயுபத்தெப்பினத் துப்புரு
ந்துருமெறென மகாசேனையைக் கொல்லாநின்ற அபிமன்
னுவுக்குத் துணையாக வீமசேனன் கூடுமாகில், காற்று மெரி
யாம்போல நம்மகாசேனையை நீறு சூங்குங் கண்டாய் மற்றவன்
கூடுவதன்முன்னம் பரமேசுவரன் பச்சற்பெற்ற கொன்றை
மாலையாற்றஞ் தபிமன்னுவைத் தனியனார்க்கிக் கொல்விப்
பாயாகெனக்கேட்டு மற்றவனும் வருத்தத்தா டுடன்பட்டு.
குவித்திடுவன் வினைமுற்று. குவி பருதி, துசாரியை, இடு பரு
திப்பொருள்விருதி, தகரத் தோற்றமும் உகரக்கேடு உச்சி,
அனைத்தும் ஒருபருதி, வகரமெய் எதிர்காலவிடைதலை, அ
விருதி. ஏற்றும் முன்னிலை யொருமை யெதிர்ப்புற வினைமு
ற்று வற்று பருதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஆ எதிர்ப்புற விருதி,
அனைத்தும் ஒரு பருதி, ஆம் முன்னிலை யொருமை விருதி,
விருதியின் ஆகாரம் தொகுத்தல். (அச)

செயத்திரதன் செய்கை.

730. மன்சொன்னசூழ்கழற்கானமன்னவர்கண்மாமுனைமே
முன்சென்றமூரித்தேர்காஸ்காப்பப்- பின்சென்று [ன்
கொற்றவன்ருன்வந்தமரிக்கூடியுமையீசனபாற்
பெற்றவரத்தாற்றடுத்தான்பின்.

(இ-ள்.) மன்சொன்ன - ஆரியோதனன் கூறிய, சூழ் - ஆ
லோசனையின்படி, கழல்கால்-வீரகண்டையையணிந்தகாலை
யுடைய, மன்னவர்கள் - அரசர்கள்செய்யும், மாமுனைமேல்-
பெரிய போரில், முன் சென்ற - முன்னே சென்ற, மூரிதேர் -
பெரிய தேர்வீரர், காஸ்காப்ப - சூழ்ந்துகாக்க, பின்சென்று -
தான்பின்னே சென்று, கொற்றவன்தான் வந்து - செயத்திர

தன்வந்து, அமர்இல்கூடி - போர்முனையிற்கூடி, உமைசசன் பால் - உமாநேவியார்க்குத் தலைவருகிய சிவபெருமானிடத் து, பெற்றவரத்துஆல் - தான்பெற்ற கொன்றை மாலையால், தடுத்தான் - வீமசேனைத்தடுத்தான, பின் - பின்பு.

தான் முன்னம் வீமசேனனா லபசெயப்பட்ட அவமானத் தீரவேண்டிப் பரமேசுரரைநோக்கித் தவமபண்ண, ஆங்கவ ரும் பிரசன்னரா யுன்னப்பிராயம் என்னென்றதும் பா ண்டவரைச் செயஞ்செய்யுமாறெனக் கருள்வாயாகென்றிர ப்பச், சக்கரபாணி சகாயராகிய பாண்டவரை யுன்னால் வெ ல்வரிது மற்றவரை யொருங்கால் மாணங்கப் படுத்தியென று தஞ்சடாமகுடத்துக் கொன்றைமாலையைப் பிரசாதிப்பப் பெற்றுப் போந்த கொன்றைமாலையால் வீமசேனை துணை புகுதாதுவிலக்கியிட்டான் செயத்திரதன். மனஅன் றுதொ க்குநின்ற பெயர்ச்சொல். மாலையைப் பெறுதற்கு வரம் கார ணம் ஆதலால் காரியத்தைக் காரணமாக யுபசரித்தார்.(அரு)

வீமசேனன் செய்கை.

731. கனநிமயரில்கடிதெழுந்துகாலன்போல்

வென்றிசேர்வீமன்விசைநத்தேகித்—கொன்றைத்
தொடைமாலேகண்டன விற்கைதொழுதான்வீமன்
அடன்மாலேவேலார்முன்னுங்கு.

(இ-ள்.) கனநி - மனவயிரங்கொண்டு, மயர்இல் - சிறிதுரு சோம்பலில்லாமல், கடிதுஎழுந்து - விரைந்தெழுந்து, கால ன்போல் - இயமனைப்போல, வென்றிசேர் - வெற்றி மிக்க, வீமன் விசைந்து ஏகி - வீமன் போர்முனையில் விரைந்து செ ன்று, கொன்றை தொடைமாலே - சிவபெருமான் கொன்றை மாலையை, கண்ட அளவில் - கண்ட அப்பொழுதே, வீமன் - அவ்வீமசேனன், அடல்மாலே - வெற்றி மாலையைப் புனைந்த, வேலார்முன் - வேலையேந்திய அரசர்முன், ஆங்கு - அவ்விட த்தில், கைதொழுதான் - கைகூப்பிவணங்கிநின்றான்.

செயத்திரதன் விட்ட கொன்றை மாலையைக் கண்டு, அத் தைவேகத்தோடுஞ் செல்கின்ற வீமசேனனு மகாசேனையுந் தடு

ப்புண்டு குருவசனம் பிழையாமல் தமஸ்காரஞ் செய்துநின்
 ருன் வீமசேனன். கன்றி இறந்தகால வினையெச்சம். சுன்று
 பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிருதி, தொடை செயப்படு
 பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் தொழி பகுதி, உகரக்கேடு
 சந்தி, ஐ தொழிற் பெயர் விருதி. அடல் கொல்லுதல் அது
 பிரதாபத்தின்மேல் நின்றலால் தொழிலாகுபெயர் அடுபகு
 தி, உகரக்கேடு சந்தி, அல் தொழிற்பெயர் விருதி. தொடை
 மாலை இன்னிசையூட்ட வந்த ஒருபொருட்கிளவி. (அசு)

திஷ்டத்துய்மன் வீமனைநோக்கிக் கூறல்.

732. நின்றகுலமதலைநின் னுடையடைமர்தனிவி
 னென்றுசருநாதிங்கென செய்தாய்—இன்றுதவி
 மண்ணரசர்முன்னே மதலையேநீகாவாயேல்
 விண்ணரசனாவான் விரைந்து.

(இ-ள்.) நின்ற - (போர்முகத்து) நின்ற, குலமதலை - இந்த
 க்ஞலமைந்தன், நின் உடைய மைந்தன் - உனது புத்திரனே,
 இவன் என்று கருதாது - இவனென்று நீ கருதாமல், இங்கு -
 இவ்விடத்தில், என் ரெய்சாய் (இந்தக் கொன்றை மாலையை
 யோர் பொருளாகக் கருதி) என்னகாரியஞ்செய்தாய், இன்று
 உதவி - இன்று (போர்முனையிற்புகுந்து) உபகரித்து, மண்அர
 சர்முன்ஏ - நிலவுலகைபாரும் அரசர் முன்னே, மதலைஐ -
 இப்பிள்ளையை, நீகாவாயேல் - நீகாவாதுவிடில், விரைந்து -
 அதிசீக்கிரத்தில், விண் அரசன் ஆவான் - (அபிமன்னு) வீர
 சுவர்க்கத்திற்கு அரசனாவான்.

உன்புத்திரன் அபிமன்னு தனியே நின்று சத்துரு பட்சத்
 தாருடன் மதாயுத்தம்பண்ணி யதிகிலேசப்படக்கண்டு நீசெ
 ன்றுதவி மற்றவனைக் காத்து மலைந்தார் சேனைகூலந்தோடக்
 கொல்லாது நின்றனையென்று கூறி, கொன்றை மாலையைக்
 கடந் துட்புகாநின்ற திஷ்டத்துய்மன் சாத்தகி கடோற்கசத்
 தொடக்கத்தாரைத் தகைந்து மிகவெகுண்டு. உதவி இறந்த
 காலவினையெச்சம் உதவு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்ச
 விருதி. (அசு)

வீமசேனன் கூறல்.

733. எங்கள் குடிப்பிறந்தவ ரெல்லாமிற்றதாலுஞ்
சங்கரன்றன் மாலைநனைக்கடவோம்-- அங்கவனும்
பட்டானேயாகில்புர்த்தான்றனைப்படுத்தென்
கட்டாவிடிங்களைவன் காண்.

(இ-ள்.) எங்கள் குடிப்பிறந்தவர் எல்லாம் - எங்கள் குடியிற் பிறந்தவ ரெல்லாரும், இறந்தாலும் - (ஒருசேரச்) செத்தாலும், சங்கரன் தன் மாலை நன் ன - சிவபெருமானுடைய கொன்றை மாலையை, கடவோம் - (சிறிதும்) கடக் கோம், அங்கு - அவ்விடத்தில், அவன் உம் பட்டான் டு ஆகில் - அவனும் இறந்தானானால், படுத்தான தன் ன - கொன்றைவனை, படுத்து - கொன்று - என்கட்டு ஆகிலும் - என்னுடைய உறுதியைத்தரும் பிராணனையும், களைவன் - நீக்குவன்.

படுத்து இறந்தகால வினையெச்சம் படு பகுதி, த் சந்தி, த் இடைநிலை, உ எச்ச விருதி. என் சட்டாவி அவனும் உயிரும் வேறில்லாமையால் ஒற்றுமைக் கிழமைப் பொருளில் வந்த ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். (அஅ)

அபிமன்னுவின் செய்கை.

734. தேர்மேலுமாமேலுந்திண்கருங்கைவெண்கோட்டுக்
கார்மேலுங்காலாட்கடன்மேலும்--வீரன்
விலங்கினூர்தம்மேலும்வெஞ்சரங்கவேக்
கலங்கினூர்மன்னர்களத்து.

(இ-ள்.) வீரன் - அபிமன்னு, தேர்மேலும் - (அரசர்கள்) தேரின் மேலும், மாமேலும் - குதிரைகளின் மேலும், திண்தண்ணிய, கருங்கை - கரிய குதிரைகளையும், வெண்கோடு-வெள்ளிய கொம்பையு முடைய, கார்மேலும் - மேகம்போன்ற யானைகள் மேலும், காலாள் கடல் மேலும் - பதாதியாகிய கடலின் மேலும், விலங்கினூர் தம்மேலும் - (போரினின்று) விலகினவர் மேலும், வெம்சரங்கள் தூவ - கொடியசரங்களை யேவ, மன்னர் - அப்பகை யரசர்கள், களத்து - போர்க்களத்தில், கலங்கினூர் - மனநிலை குலைந்தார்கள்.

நாற்பக்தெட்டி யோசனை பார்த்தகடற் சேனைவெள்ளந்
தைப் படவுழர்கிச சுருக்குவித்துப், புகவரியதோர் மகாவன
த்தைப் பொங்கெரிபரந்து சுட்டாற்பேல மதயானைங்கொ
டித்தேருமாவுங் காலானு மநெருங்கக் கட்டிய பதாதி சகந
த்தையுங் கோலாகல மெனக்கலக்கித் கொல்லாநின்ற அபி
மனனுவை, துரோண கிருபனசுவக்தாமா வுள்ளிட்ட பெ
ருந் தேராட்களும் திருநராஷ்டிர ரோடுஞ் சென்று சரமாரி
பொழிந்து தாக்கினா. ஸ்வசாரணப பொருளிஎமேல் நிற
றலால் இவ்வெச்சம இறந்தசாலத்தின மேல்தின்றது, இது
கலங்கினார் எனனும் பிறவனைமுதலின முடனிலை கொண்
டது. ந - வினை - உரு - கு - ஆல உணாக. கருங்கை வெண்
கோட்டுக்கார் இல் பொருளுவமயணி. (அக)

துன்முகன் செய்கை.

735. வார்கடாமாயானைமனனனகுலமதலை

போர்கடாவெமமுகத்தபேர்வாளி—போர்புகா

முனபுக்காரெந்தாமுகங்கூர்நெடுமடகழி

யொன்பதுகாறெந்தானுடனறு.

(இ-ள்.) வார் - மிக்க, கடாம்மால் - மதமடக்கத்தை யுடைய, யானை - யானைச் சேனையை யுடைய, மனனன - அருச்சுன
னுடைய, குலமதலை - குலபுத்திரனது, பேர்கள் தா - போர்
முகங்களில் ஊடுருவிச் செல்லும், வெம்முகத்த - வெய்ய
துனியையுடைய, போர்வாளி - போர்த் தொழிலை யுடைய
அம்புகள், போர்புகாமுன் - போர்முகத்தில் புகுதற்குமுன
னே, புக்கார் - போர்க்குவந்த துனமுகன படைவீரர்கள், மு
கம் கூர் - கூர்மையிகுந்த, நெடும்பகழி - நெடிய பாணங்
களை, எய்தார் - பிரயோகஞ் செய்தார்கள், உடனறு - கோபி
த்து, ஒன்பதுகாறு - ஒன்பதுடாணம் வரைக்கும், எய்தான் -
(துன்முகன்) பிரயோகஞ் செய்தான்.

தாவாளி, வெம்முகத்தவாளி, போர்வாளி எனப்பிரித்து
முன்னது வினைத்தொகை நிலைத்தொடரும் பின்னது குறிப்
புவினைப் பெயரெச்சத் தொடரும் மற்றது உருபும் பயனுந்

தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைக்கொட்டரு
பாகக் கொள்ள சிற்றலால் தாவாளி வினைத்தொகை நிலைத்
தொடரில் வர்த இடைப்பிறவரவின் ரெடர்க னென கொ
வ்க. வாளிசாகி யொருமை. இவ்வகையாக் கெதிர்ப்பட்ட வ
றாயு மஸ்திர சஸ்தரங்களு மறுத்து வற்றி மற்றுநின்ற கூ
த்திரியர் கூட்டங்களை புங் கலங்கள் செய்தார் திறை அபிம
ன்னுவினைத் துன்முகன் விலங்கிபாது பட்டாளே வெனில்.

இதுவும்அது.

736. வடிங்கணையான்வில்லுதெந் தவாயர்புபாய

அடற்சிலையுந்தேருமழிந்து—பிடித்திழிந்த
வாளுந்தன்கேடகமுமண்மேல்விழுவிழுந்தான்
ரேளுந்தலையுந்துணிந்து.

(இ-ள்.) வடி - வடித்தலையுடைய, கணையான் - அர்ப்பிணையு
டைய அபிமன்னுவின, வில்லுதெந்த - வில்லினின்றஞ் செ
ன்ற, வாய்அம்பு - கூரிபஅம்பு, பாய - தெந்துருவ, அடல்கி
லேஉம் - வலிமையையுடைய வில்லும், தேர்உம் அழிந்து -
தேரும் சிதைந்து, பிடித்து - கையிற் பிடித்து, இழிந்த -
(தேரினினறும்) இறங்கிய, வாளும - வாளாயுதமும், தன்
கேடகம் உம் - தனது கேடகமும், மண்மேல்விழ - மண்ணு
லகினமே லற்றுவிழ, தோள்உம தலேஉம் துணிந்து - புய
முந் தலையும் அறுபட்டு, விழுந்தான் - (நிலவுலகின் மேல்)
விழுந்தான்.

இவ்வகையினற்றேருஞ்சிலையு மழிப்புண்டு மார்புந்தோளு
மொடிப்புண்டு வாளுங்கேடகமும் பிடித்தொடித்துத் தோ
ளுந்தலையு மறுப்புண்டு துன்முகன் பட்டுவீழ்தலு மதுகண்டு
அதிபயங்கர மெய்தி யிரிந்திட்டது துரியோதனன் சேனை. சி
லையுந்தேரும்மழிந்து உயர்திணையைத் தொடர்ந்த அஃறிணை
ப்பொருள்களும் உயர்திணை முடிபெற்று நின்றல் திணைவழு
வமைதி. ந - பெய - உக - ஞ. இழிந்த இறந்தகாலபெயரெச்
சம் இழிபகுதி. உடையவன் ரொழிலையுடைமை மேலேற்றி
இழிந்தவாள் என்றார். (கக)

அப்பால்.

737. அங்கர்கோனுள்ளிடரசர்குழா வெல்லாம்
எங்கடாபோவதுனியென்னாப்—பொங்கிவரும்
தேரரசர்குழுத்தெரிசரமேற்றாவினார்
போரரசரெல்லாம்புகுந்து.

(இ-ள். அங்கர்கோன்உள்ளிட்ட-அங்கநாட்டாரரசனாகிய
கன்னனுள்ளிட்ட, அரசர்குழாம்பெல்லாம் - இராசாக்கள் கூ
ட்டங்களெல்லாம், எங்கு - எவ்விடத்தில், அடா—இனிபோ
வது - இனி, செல்வது, எனது - என்று சொல்லி, பொங்கிவ
ரும் - கோபித்துவராநின்ற, தேர்அரசர்குழு - தேரையுடைய
அரசர்கள்குழற் துவர, போர் - போர்த்தொழிலையுடைய, அரச
சர்எல்லாம் - அந் அரசர்கள் யாவரும், புகுந்து - (போர்க்
களத்தில் ஒரேமுகமாக) புகுந்து, தெரிசரம் - ஆராய்ந் தெடு
த்த பாணங்களை, மேல் - (அபிமனனு) மேல், ஞாவினார் -
சொரிந்தார்கள்.

உள்ளிட்ட ஈறுதொக்குதின்ற இறந்தகாலப்பெயரெச்சம்.
உள் என்னும் பெயர்ச்சொல் தன்னை வினைப்படுத்த வரும்
இடு என்னும் வினைப்பகுதியோடுகூடி யொருசொற்றன்மை
ப்பட்டு நின்ற உள்ளிடு பகுதி, முதனிலை யெழுத்தாய்த் தோ
ன்றிய டகரமெய் இறந்தகால விடைநிலை, உகரக்கேடு சுந்தி,
அ எச்சவிகுதி. (கஉ)

அபிமன்னுவின் செய்கை.

738. வந்தெதிர்ந்தபல்வேந்தர்மார்மேலுந்தோண்மேலும்
பந்தியாய்நின்றபடைமேலும்—முந்தி
விடுத்தானடுசரங்கள்வேல்வேந்தர்தம்மைக்
கெடுத்தான்றிறலாற்கிளர்ந்து.

(இ-ள்.) வந்துஎதிர்ந்த - வந்து (தன்னோடு போர்க்கு) எதிர்
ந்த,பல்வேந்தர் - பலஅரசர்களுடைய, மார்மேலும் - மார்பி
ன்மேலும், தோள்மேலும் - தோளின்மேலும், பந்தியாய்நின்
ற-வரிசையாய்நின்ற, படைமேலும்-சேனையின்மேலும், அடு
சரங்கள் - கொலைத் தொழிற்குரிய பாணங்களை, முந்திவிடுத்

தாய் - முறட்டி அடிவணு பொருளை, திறல் ஆம் -
பொய்வுவினாயால், கார்த்தி - வினாவு, மெய் - மலை (அந்
திப) வேந்தர்தமன் - அரங்கனை, கெடுத்தான் - சி தெரிந்தான்.

துரியோதனனைச் சலிப்பதற் குகபாபனைத் தேழித்
தூத னொராணசிரிபனை வில்லாந்துத் தானனைக் கட்டழித்
துப் பூரிபூரிசாவாவினை புறப்பாவிது, சன்லியாசனிகளை
சசிதறுவித்து மறவெழிபொருள்களபுஞ் சாவகாழ் திரி
யரையுந் தேருஞ் சிலையுமழைய வாகன மழிந்து பாயதியா
யொடந்தாங்கி, ஊழிப்பால் துருந்தெழுந், சுகற்றம்மபொ
லக் ககாருழிங்கிற் குருத புனல் பெருகிக் குமிழியி ,
யானை தீதா குதிரை காலாட்களும் பட்டவென்று நினைவழிப
பிணம்தபபட், காலிப் பிப பெருகாநிறை சேரிப புனலி
மடபிற குளிந் தெதிர் பொருவாராய் விக் களிந்தெழுந்த
மணந்தனாகித் திரிந் திடையி கூற்றாபிள னுலவங்கண்
டு, பயமுறபரிந்திரசமு டிவ், உகாணமுந் பலவிழந்து
அரப்புண்ட பொந்திரசமு டிவ் திரிபருந் திரியாதன
ஹம்பிரதார்களுந் தபரு பொருள்களபட்ட அபசெயந்
திரிபுந் சண்டு, அபிராணத் தினவகனற்ற ஆந் தெழுந்து
மிச்செழுந்த வெதுளிபடல் சொல்லாத் த அபிராண
வைங்கண்டு அரிதயாசனை குறடா திலகாண குமாரன்
வந்த பன்னுமொள்ள. ஆய் செயவெனென்ச் , திரிபு. முந்தி
இந், சகால வன்னெய்ச்ரம முந்து பகுதி, உகரத்தேகடு சந்தி,
இ எச்சவிதும்.

(கூட)

இதுவமஅது.

739. கொற்றங்குரங்குயர்த்தரன்கோமதலேகோளாவம்
வெற்றிக்கொடிகொண்டான்மேயமகன்—அற்றுந்
தலேபுரண்டுவிழ்ச்சுரந்தொட்டாளுங்கோர்
மலேபுரண்டுவிழ்வநுபோன்மாண்டு.

(இ-ள்.) கொற்றம் - வெற்றிபையுடைய, குரங்குஉயர்த்தா
ன் - வாதரக் கொடியையுயர்த்திய அருச்சுநனுடைப, கோ -
கண்போன்ற, மதலை - புத்திரனாகிய அபிமன்னு, கோள் - வ
விமையையுடைய, அரவம் - பாம்பினை வெற்றிக்கொடி கொ

ண்டான் - விசய துவசத்தின் மேற்கொண்ட துரியோதனன், மேய - விரும்பிய, மகன் - இலட்சணகுமாரன், ஆங்கு - அப் போர்க்களத்தில், ஓர்மலை - ஒருமலை, புரண்டு வீழ்வதுபோல் - புரண்டேவிழுதல்பேரல், மாண்டு - மடிந்து, தலைஅற்றுப் புரண்டுவிழ-தலைதுணிந்துபுரண்டுவிழ, சரம்தொட்டான் - பாணப்பிரயோகஞ்செய்தான்.

இவ்வகையினால் இராசராசன் துரியோதனன் மகன் இலட்சணகுமாரனை யஸ்திர சஸ்திரத்தாற் றலைதுமித் தவனோடும் வந்த கூத்திரியர் குமாரர் எண்ணிறந்தாரைத் தலையு மிடையுந் துணித்துச் சிங்கநாதஞ்செய் தெம்மருங்குந் தானேயாய்ப் பொரு கணைமாரி பொழிகின்ற மாதேவி புத்திரன் மகாபல பராக்கிரமனை யெண்ணிறந்தார் சூழ்ந்துகொள்ள லும், மத்திரேஸ்வரனைத் தேரழித்து மற்றவனைப் புறங்கண்டு வந்தெதிர்ந்த ராசாக்களை யெப்பக்கமுமோடத் துரத்தி யநேக சகஸ்திரமதகசங்களையும், அநேகசகஸ்திரபாய்மாவையுமெண்ணிறந்த தன்னடுசரங்களா லவிய நூறிக் கொடிப் படையை யிரிவிக்கின்ற அபிமன்னுவுக்கு, நிலையாற்றா திரிந்தோடுகின்ற மகாசேனையைக் கண்டு மகாவுக்கிரத்தோடு மகனுக்கிரங்கி, துரோண கிருப கன்ன அசுவத்தாமாவையுநோக்கி. மேய இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் மே பகுதி, யகரமெய் இறந்தகாலவிடைநிலை, அ எச்சவிகுதி. இப்பெயரெச்சம் மகன் என்னும் செயப்படு பொருள்கொண்டது. (௬௪)

துரியோதனன் கூறல்.

740. இம்மகியுமில்வரசுமவேண்டேனிகலமருள்

நின்மகனுநின் கண்ணுந்தான் காண—என் மகனைக்

கொன்றுளனுய்நிற்கவோர்கூனல்வில்வேள்போலமா

வின் றுளனுயென் செய்கேன் யான்.

(இ-ள்.) இமகிஉம் - இந்நிலவுலகையும், இஅரசுஉம் - இந் தஅரசியலையும், வேண்டேன் - இனி ஒரு பொழுதும் விரும்பேன், இகல்அமர்உள் - போர் செய்யும் போர்க்களத்தில், நின்மகன்உம் - உன்புத்திரனாகிய அசுவத்தாமாவும், நின் கண் உம் - உன்துக்கண்களும், காண - பார்க்க, என்மகன்ஐ - என்

புத்திரனாகிய இலட்சணகுமாரனை, கொன்றுளன் ஆய் - கொன்றவன் ஆய், ஓர் - ஒரு, கூனல் - வளைந்த, வில்வேள் போல - தனுசேந்திய மன்மதனைப் போல, நிற்க - (அபிமன்னு இவருச் சிறிதும் சலியாது) நிற்க, மால் - மயக்கத்தை, இன்று - இப்பொழுது, உளன் ஆய் - உள்ளவனாய், யான் - நான், என் செய்கேன் - என்ன செய்யப்போகின்றேன்.

அதுவனறியும் எனக்குச் சிநேக பாந்தவத்தால் யுத்தஞ் செய்ய வந்த அபிஷேக கூத்திரிய ருறுபதினாயிரவரும் இராசகுமாரர் நூறுயிரவரும் ஐம்பதுலக்ஷமத கசமும் நூறுயிரலக்ஷம் அசுவங்களுந், இரண்டு நூறுலக்ஷ மணிநெடுந் தேரும் எண்ணிறந்த பதாதி வெள்ளமும் என்மக னிலக்ஷணகுமாரனு முன்பு பட்டார்கள், இனிச் செயத்திரத நெருவ நெழிய மித்துரு பாந்தவமும் ஒழிந்த மகாசேனையும் இவன்கண் முன் நிற்கப் பயந்தோடுகின்றன, யானு மிவன கையிற்படுகின்றேன் இனிச் சிறிது பொழுதி லருச்சுநன் வந்து இவனுக்குத் துணைசெய்யுமாகில் பின்பு மூவராலும் வெல்வ தரிது அதற்கு முன் இவனை மலைந்து கொன்மினென்று துரியோதனன் வெகுண்டிரைப்பத், துரோணன் முதலியோர் செளபுத்திரனைச் சூழ்ந்து கொள்ளலும். மகன் ஆண்பாற்படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல் மக பகுதி, நகரமெய் ஆண்பால் விசுதி. சுமித்திரையின் புத்திரன் செளபுத்திரன். (கடு)

கன்னன் செய்கை.

741. மன்னனுரைகேட்டுமாமறையோனுள்ளிட்ட

மன்னர்பலரோடும்வந்தெதிர்த்து—கன்னன்

சரமாரிதூவித்தடுத்தான்கதத்தாற்

பொருமால்களிறுனைப்புக்கு.

(இ-ள்.) மன்னன் - துரியோதனன் (கூறிய) உரைகேட்டு - வசனத்தைக்கேட்டு, மா - பெருமையமைந்த, மறையோன் உள்ளிட்ட - துரோணனுள்ளிட்ட, மன்னர்பலர்ஒடுஉம் - அரசர்கள் பலரோடும், கன்னன் - கன்னனுனைவன், கதத்துஆல் - கோபாவேசத்தால், பொரு - பேர்ச்செய்யும், மால்களிறு - ன்ஐ - பெரிய ஆண் யானையை யொத்த அபிமன்னுனை, புக்

குவந்து - அடுத்துவந்து, எதிர்த்து - என்று, சரமாரி - பாண வருஷங்களை, தூவிதடுத்தான் - சிந்தி நிலைபெயராதது தடுத்தனள்.

கன்னன் குந்தியின் கபோலத்திற் பிறந்தவன். மால் உரிச் சொல்லாதலால் வருமொழி வல்லெழுத்தை, "தோங்கிந்திரியாது இயல்பாய் நின்றது. "இடைமரி வடொரால்" என்றும் கு - ஆல். (கூக)

அபிமன் னுளின் செயகை.

742. அங்கவளநாடனெய்சாணையையெந்து

வெங்கணைகொண்டிருதால் வில்லறுத்தோ—அங்கவன் கோலானைக்கொன்றுகொடித்தேரழித்தவனைக் [ரன் காலாளாய்ச்செய்தான் கறுத்து.

(இ-ள்.) வளம் அங்கம் நாடல் - வளமிருந்த அங்க தேசத்தை யுடையவனும், எய்தான் னு-பாணப்பிரயோகஞ்செய்தவன் எனின, னையெந்து - இருபத்தைந்தாகிய, வெங்கணைகொண்டுகொடிய அம்புகளால், ஈரிருதால் - தோகுதரம், வில் அறுத்து - (அவனைந்திய) வில்லினையறுத்து, அவகு - அப்போர்க்களத்தில், அவன்தன் - அக்கன்னனுடைய, கொலாவின - சாரதியை, கொன்று - மடித்து, கொடி - சுச்சைக்கொடி. (கூக) தேர்அழித்து - தேரரசு சிதைத்து, அவன்ன - அக்கன்னனை, கறுத்து - கொபித்து, காலாவின - பதாதுயாய் (கூ) செய்தான் - (அபிமன்னு) துரத்தான்.

இவ்வகை வில்லுந் தேரும் அழிப்புண்டு சாரதியை டக் கொடுத்து, வேறு நிலத்திடையிழியப் பாய்ந்து வி. தோடித் துசபாசனன் தேரேறி யுக்கிரவேகத்தோடு முறு பொங்கி யபிமன்னுவினுடன் வந்துதாங்கி. அங்கநாட. இடத்தி னடியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று எச்சமாய் எய்தான் என்னும் வினைமுற்றுப் பெயரினைக் கொண்டது. கொண்கி கருவிப் பொருளில் வந்த மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. கறுத்து. இறந்தகாலவினையெச்சம் கறு பகுதி. தகரமெழுச்சுந்நி, த் இறந்தகால விடைநிலை, உ எச்சவிருதி.

